

Rapport 2008-05

**Kartlegging av fiskebestander med usikker
bestandsstatus (med hensyn på sjøvandring)
i Dønna, Ofoten, Lofoten og Vesterålen**

Nordnorske Ferskvannsbiologer

Sortland

Rapport nr. 2008-05 Antall sider: 110

Tittel : Kartlegging av fiskebestander med usikker bestandsstatus (med hensyn på sjøvandring) i Dønna, Ofoten, Lofoten og Vesterålen

Forfatter : Morten Halvorsen og Lisbeth Jørgensen

Oppdragsgiver : Fylkesmannen i Nordland

Sammendrag:

Resultater fra vassdrag der innsjøene ble prøvofisket:

Kommune	Vassdrag	Innsjø	Materiale ørret	Antall sjøfisk	Andel (%)
Bø	Røsnesvassdraget.	Røsnesvatn	60	2	3
Bø	Straumevassdraget	Langvatn vest	96	0	0
Hadsel	Flatsetvassdraget	Flatsetvatn	66	11	17
Hadsel	Kaljordvassdraget	Kaljordvatnet	107	12	11
Hadsel	Breivikvassdraget	Dalvatnet	83	26	31
Sortland	Lakselva i Godfjorden	Eidesvatna	-	-	-
Sortland	Selnesvassdraget	Selnesvatnet	75	36	48
Sortland	Holmstadvassdraget	Durmålsvatnet	70	12	17
Sortland	Langvatnvassdraget	Langvatnet	89	4	5
Øksnes	Nordsandvassdraget	Storvatnet/Nedrevatn	40	14	35
"	"	Øvrevatn	36	11	31
Øksnes	Grunnvatnvassdraget	Grunnvatnet	100	32	32
Øksnes	Urdskevassdraget	Kjørvatn (Nedrevatn)	34	24	71
"	"	Sennvatn	47	22	46
Lødingen	Saltvatnvassdraget	Saltvatnet	93	27	29
Vestvågøy	Storfjordvassdraget	Nedre Storfjordvatn	96	6	6
"	"	Øvre Storfjordvatn	60	0	0
Vestvågøy	Torvdalsvassdraget	Lille Torvdalsvatnet	30	4	13
"	"	Store Torvdalsvatnet	58	6	10
Vestvågøy	Vestresandvassdraget	Urdvatnet/Haukelandsvatn	50	0	0
Vestvågøy	Helos/Lyngedalsvassdraget	Lyngedalsvatn	91	11	12
Vestvågøy	Borgevassdraget	Lilandsvatn	144	0	0
Vestvågøy	Farstadvassdraget	Farstadvatn	189	16	8
"	"	Reppvatt	24	0	0
"	"	Ostadvatn	113	6	5
Vågan	Jenndalsvassdraget	Nedre Jenndalsvatnet	69	0	0
"	"	Øvre Jenndalsvatnet	30	0	0
Vågan	Karlsvatnvassdraget	Karlsvatnet	50	8	16
Flakstad	Tindsvatnvassdraget	Tindsvatnet	39	1	3
Moskenes	Markvatnvassdraget	Markvatn	104	0	0
Tjeldsund	Vågevassdraget	Vågevatnet	52	4	8
Ballangen	Ballnesvassdraget	Saltvatnet	74	6	12
"	"	Sjørøye 61	23	23	38
"	"	Alfanvatn	161	0	0
Ballangen	Kjellelva	Bakkevatt	53	16	30
Ballangen	Laksvatnvassdraget	Laksvatn	60	42	70
Dønna	Olfotvassdraget	Nedre Olfotvatn	14	12	86
"	"	Øvre Olfotvatn	48	14	25
"	"	Hilsetvatn	62	5	8
Dønna	Gleinsvassdraget	Skeisvatnet	102	5	5
"	"	Gleinsvatnet	78	0	0
Dønna	Rølvågassdraget	Storvatnet	215	5	2

Resultater fra elver som er undersøkt:

Kommune	Elv	Laksebestand	Sjørretbestand
Andøy/Sortland	Forfjordelva	Liten	Liten
Hadsel	Gullstadelva	Sporadisk	Liten
Hadsel	Ånnstadelva	Ingen	Sporadisk
Øksnes	Trettenelva	Ingen	Ingen
Dønna	Hestadelva	Sporadisk	Svært liten

Foto: Farstadvatnet. (Morten Halvorsen)

Nordnorske ferskvannsbiologer

Eidsfjordveien 119

8400 Sortland

Tlf. 76 12 45 78/416 62406/ 977 33052

E-post: ferskv@tnett.no

Forord

Kartleggingen av vassdragene med usikker bestandsstatus i Nordland kom i gang i samarbeid med Dønna kommune, som har vært vertskap for prosjektet.

Vi vil takke Dønna kommune pluss en alltid like ivrig seksjonsleder ved Fylkesmannen i Nordland for tilrettelegging av prosjektet.

Sommeren 2007 var dessverre svært nedbørfattig, og for å kunne registrere andelen sjøvandrende fisk i forhold til de stasjonære måtte vi vente helt til månedsskiftet august/september for å være sikker på at fisken kunne vandre fritt opp til innsjøene. En del vassdrag på Dønna måtte dermed fiskes to ganger.

Denne rapporten baserer seg på et omfattende feltarbeid, og vi vil takke våre feltlitere; Vidar Carlsen, og Geir Rune Rauseth fra Prosjekt Utmark, for innsatsen i all slags vær. Det byr på problemer å liste opp alle som hjalp til med stort og smått, men vi kan ikke unnlate å nevne Robert Mathiesen på Dønna, Roger D. Nilssen i Lofoten og Tommy Dahl i Ofoten.

Innhold

1. Innledning.....	5
2. Metoder.....	5
3. Resultater.....	7
3. 1. Forfjordelva, Andøy/Sortland....	7
3. 2. Straumevassdraget, Bø.....	9
3. 3. Røsnesvassdraget, Bø.....	12
3. 4. Gullstadelva, Hadsel.....	15
3. 5. Flatsetvassdraget, Hadsel.....	17
3. 6. Kaljordvassdraget, Hadsel.....	20
3. 7. Storelva (Breivik), Hadsel.....	23
3. 8. Ånnstadvassdraget, Hadsel.....	25
3. 9. Lakselva i Godfjord, Sortland...	27
3.10. Selnesvassdraget, Sortland.....	28
3.11. Holmstadvassdraget, Sortland..	30
3.12. Langvatnvassdraget (Holm- stad), Sortland.....	32
3.13. Nordsandvassdraget, Øksnes...	34
3.14. Tretneelva, Øksnes.....	40
3.15. Grunnvatnvassdraget, Øksnes..	42
3.16. Urds kardvassdraget, Øksnes....	44
3.17. Saltvatnvassdraget, Lødingen...	47
3.18. Storfjordvassdraget, Vestvågøy	49
3.19. Torvdalvassdraget, Vestvågøy...	52
3.20. Vestresandvassdraget, Vestvågøy.....	57
3.21. Helos/Lyngedalvassdraget, Vestvågøy.....	60
3.22. Borgevassdraget, Vestvågøy...	63
3.23. Farstadvassdraget, Vestvågøy.....	66
3.24. Jenndalvassdraget, Vågan.....	74
3.25. Karlsvatnvassdraget, Vågan.....	78
3.26. Tindsvassdraget, Moskenes....	80
3.27. Markvatnvassdraget, Flakstad..	83
3.28. Vågevassdraget, Tjeldsund.....	85
3.29. Ballsnesvassdraget, Ballangen...	87
3.30. Kjellelva, Ballangen.....	91
3.31. Laksvatnvassdraget, Ballangen.	93
3.32. Olfotvassdraget, Dønna.....	95
3.33. Gleinsvassdraget, Dønna.....	100
3.34. Rølvågvassdraget, Dønna.....	105
3.35. Hestadelva, Dønna.....	107
4.. Referanser.....	109

1. Innledning

Våren 2007 var det fortsatt 50-60 av de ca 230-250 vassdragene med sjøvandrende laksefisk i Nordland hvor bestandene enten ikke hadde vært kartlagt, eller hvor bestandsstatusen for sjøvandring var usikker.

Høsten 2007 ble 30 av disse vassdragene, beliggende i regionene Helgeland, Ofoten, Lofoten og Vesterålen kartlagt. Den foreliggende rapport presenterer resultatene fra denne kartleggingen. Vassdragene som er undersøkt ligger i Dønna kommune i Helgeland, Ballangen og Tjeldsund i Ofoten, Vestvågøy og Vågan i Lofoten, og Andøy, Bø, Hadsel, Lødingen, Sortland og Øksnes i Vesterålen. Med unntak av 4 elver, så hadde samtlige vassdrag *en* eller flere innsjøer tilknyttet, og disse innsjøene er prøvefisket.

2. Metoder

Bonitering

En elvestreknings egnethet mht. oppvekst- og gyting ble vurdert visuelt (bonitert), og gradert etter følgende skala:

meget bra - bra - dårlig - uegnet
(MB) (B) (D) (U)

Et meget bra oppvekstområde har som regel middels strøm (evt. sterk strøm) og substrat som består av stein med diameter 5 - 50 cm, gjerne med innslag av blokk. Mye begroing indikerer stabilt substrat, noe som tilsier gode oppvekstforhold. Områder som er uegnete karakteriseres av for lave vannhastigheter og finkornet substrat, eller for strie, dvs. golde områder med mye blokk.

Meget bra gyteområder har som regel middels til sterk strøm, med substrat av grus eller grov grus. Uegnete områder domineres enten av lav vannhastighet og

finkornet substrat, eller svært høy vannhastighet og grovt substrat.

I tillegg til den visuelle boniteringen, blir de fysiske faktorene på elvestrekingene beskrevet med følgende skala:

Substrat (forkortelser i parentes)

Sand (Sa)	- partikler med diameter < 1 cm
Grus (G)	- stein (diameter 1 - 5 cm)
Grov grus (GG)	- stein (diameter 5 - 10 cm)
Stein	- stein (diameter 5 - 50 cm)
Blokk (Bl)	- stein (diameter > 50 cm)
Berg (Be)	- fast fjell

Som regel vil substratet på en lokalitet bestå av mer enn en kategori (f. eks. stein og blokk). Kategoriene oppføres da etter hverandre med avtagende betydning.

Strøm (vannhastighet)

Lav (L)	- vannhastighet 0.0 - 0.2 m/s
Middels (M)	- vannhastighet 0.2 - 0.5 m/s
Sterk (S)	- vannhastighet 0.5 - 1.0 m/s
Stri (Si)	- vannhastighet > 1.0 m/s

Vandybde

Minste og største dyp (dominerende) oppgis i cm.

Begroing

Mengden begroing inndeles i en firedelt skala:

0 = ingen begroing, 1 = litt, 2 = middels, 3 = kraftig begroing.

Vertikal steinhøyde (VSH)

Vertikal steinhøyde angir hvor mye bunnssubstratet avviker fra en flat elvebunn (f. eks. sandbunn eller ensartete runde steiner). En høy verdi tilsier godt skjul mot vannstrømmen (og fiender). VSH inndeles i følgende skala:

0=minimal, 1=liten, 2=middels, 3=høy

Rundethet

Rundethet angir steinenes form på elvebotnen. Godt rundete steiner gir dårlig skjul, mens kantrundete og kantete steiner gir best skjul. Kantete steiner kombinert med høy VSH (dvs. at steinene ligger oppå hverandre) gir som oftest best skjul. Rundethet inndeles i følgende skala (Olsen 1983):

Godt rundet (GR)
Rundet (R)
Kantrundet (KR)
Kantet (K)

Elektrisk fiske

Ungfisk ble fanget med elektrisk fiskeapparat (Geomega A/S, Trondheim). Lokalitetene ble fisket en omgang, og en forutsetter da at fangstbarheten er ca. 50 % pr. omgang. Vi regner 10-20 laksunger større enn yngel (0+) som "normale" tettheter ved en omgangs fiske.

Prøvefiske

I innsjøene ble dybdeforholdene kartlagt ved hjelp av ekkolodd. Vanntemperaturen ble målt gjennom vannsøylen, og siktedyp og vannfarge ble registrert.

Til fisket ble det benyttet to ulike garnserier; *Multigarn* (oversiktsgarn) som er 40 m lange og satt sammen av 5 m lange seksjoner med åtte forskjellige maskevidder: 10, 12.5, 15, 18.5, 22, 26, 35 og 45 mm. Bunnarna av denne typen er 1.5 m dype, mens flytegarna er 4 m dype. *Standard garn* er 25 m lange og 1.5 m dype med maskeviddene 21, 26, 29, 35 og 39 mm. I tillegg ble det i Svanvatnan benyttet småmaska garn med maskeviddene 8,10 og 12.5 mm, med samme dyp og lengde som standard garna.

Følgende egenskaper ble registrert hos fisken: total lengde, vekt, kjønn, modningsgrad, kjøttfarge og parasitter. Parasittene måse- og fiskandmakk (fellesnavn bendelmakk) vises som cyster på innvollene, og infeksjonen er vurdert som

liten (< 5 cyster), middels (5-15 cyster) og sterk (>15).

Sjørret/sjørøye blir som oftest infisert med en eller flere marine parasitter, og fisk med marine parasitter blir betegnet som *sikre sjørøyer/sjørret*. Følgende marine parasitter blir registrert; Sortprikk (*Cryptocotyle lingua*) på finner og hud, kveis (*Anisakis* spp) på innvollene, og lakselus/bitt på huden (*Lepeophtheirus salmonis*).

Lengde ved kjønnsmodning er den viktigste egenskapen en må kjenne for å kunne vurdere en fiskebestand. Ved kjønnsmodning avtar veksten, og dødeligheten øker sterkt. Vi har definert lengde ved kjønnsmodning som den lengden (i cm) der mer enn halvparten av alle hofiskene er modne, dvs. skal gyte inneværende høst. Som et kvalitetsmål bruker vi at dersom lengde ved kjønnsmodning er mindre enn 25 cm, karakteriseres bestanden som overbefolka (dårlig), fra 25-30 cm som middels gode/akseptable og over 30 cm som gode. Et grensetilfelle har vi der lengde ved kjønnsmodning er fra 20 - 25 cm, og i disse tilfeller bør også andre kvalitetskriterier benyttes.

De fleste sjørøyer kjønnsmodner ved en lengde på 30-35 cm (Jørgensen & Kristoffersen 1995), mens sjørret vanligvis kjønnsmodner ved en lengde på 40 - 45 cm (L'Abée-Lund & Berg 1991).

Fisk som kjønnsmodner ved en lengde mindre enn 25 cm, og som ikke har marine parasitter, har vi definert som *sikre stasjonære*.

Andelen sjøvandrende fisk i en bestand har vi delt inn i henholdsvis *liten* (< 10 % sjøvandrende individer), *middels* (10-20 %), *stor* (20-40 %), og *meget stor* (>40 %).

3. Resultater

3.1. Forfjordelva, Andøy/Sortland

Innledning

Forfjordelva har et nedslagsfelt på ca 30 km², og nederste del av elva danner kommunegrense mellom Sortland og Andøy. Elva ble første gang bonitert og elektrofisket i 1990 (Karlsen & Sæter 1992). Konklusjonen den gang var relativt oppsiktsvekkende i og med at *sur nedbør* ble brukt som forklaring på at tetthetene av laksefisk var så lave. Elva ble elektrofisket på nytt i 1995 (Jørgensen & Halvorsen 1996). Man fant da normale tettheter av laksunger på steder som hadde brukbare forhold (habitat) for fisken.

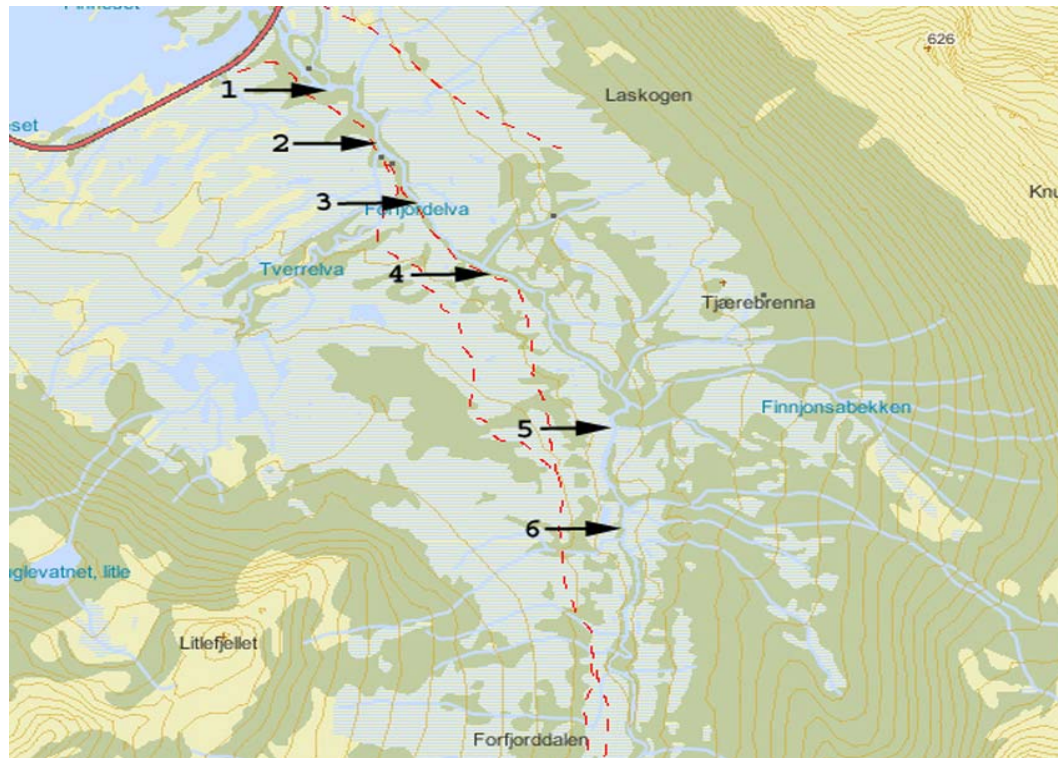
Ungfiskregistrering

Vi elektrofisket elva på nytt i første uke av september 2007. På til sammen 1250 m² elveareal ble det ved *en* gangs fiske fanget 119 laksunger. Blant laksungene var det 36 årsyngel (0+), 34 ettåringer og 34 eldre (>1+). Årsyngelen ble fanget på samtlige lokaliteter.

Tetthetene av laksunger (>0+) var fra 3.0 til 10.7/100 m², med et gjennomsnitt på **7.4/100 m²**, noe som må betegnes som i underkant av middels. I tillegg ble det fanget noen få ørretunger, noe som skyldes at man i mye større grad ikke greier å arbeide på lokaliteter der ørreten dominerer.

Tabell 3.1.2. Beskrivelse av lokalitetene, fangst og tetthet av laks- og ørretunger/100m² ved en omgangs fiske i Forfjordelva, Andøy. Forkortelsene er forklart i metodekapitlet.

Lokaliteter	1	2	3	4	5	6
Areal (m ²)	150	200	300	300	150	150
Substrat	B/10-50	B/5-10/G	G/BI/Siv	GG/5-20/B	5-50/B/G	5-50/B/G
Strøm	M/S	M	M	M/L	S	M/S/Si
Dyp (cm)	10-60	5-30	5-30	5-30	5-25	5-20
Gyting	D	MB	B/MB	B	B-	B-
Oppvekst	B/MB	BMB	D/B	B	B+	B/MB
Fangst						
Laks						
0+	3	12	6	4	3	8
1+	5	9	5	6	3	6
Eldre	11	6	4	10	8	10
Sum (>0+)	16	15	9	16	11	16
Tetthet/100m² (>0+)	10.7	7.5	3.0	5.3	7.3	10.7
Ørret						
0+						
1+					1	
Eldre			1	2	5	2
Sum (>0+)						
Tetthet/100m² (>0+)						

Figur 3.1.1. Kart over Forfjordelva med el-fiske lokaliteter avmerket (1-6).

Diskusjon/konklusjon

Det nye elektrofisket bekrefter inntrykket fra forrige undersøkelse der man fant brukbare tettheter på steder som samtidig hadde brukbare produksjonsforhold. Gjennomsnittet for samtlige lokaliteter ble derfor litt under middels. Ved fisket i 1995 ble det imidlertid kun fanget *en* årsyngel (alder 0+) på totalt 6 lokaliteter (Jørgensen & Halvorsen 1996), mens det denne gang ble fanget noen yngel på samtlige lokaliteter.

En ting er imidlertid sikkert; det er ingenting spesielt med denne elva annet enn at fallet er lite, og at skjulmulighetene for fisk dermed er litt dårlige, pga for lav vannhastighet og dermed finkornet substrat. Fallet på elva på de nederste 4 km er på grunnlag av kart utregnet til 0.25 %, eller ned mot 0.2 % som vi for øvrig regner for nedre grense for ei typisk lakseproduserende elv (0.2-2.0 %).

Påstanden om at sur nedbør påvirker produksjonen i elva må være "tatt fra lufta" siden nabovassdraget, Gårdselva i For-

fjorden, har meget gode tettheter av laksunger (snitt 25/100 m²; Jørgensen 2002a), og begge vassdragene har både samme berggrunnen (granittisk gneis) (Sigmond m.fl. 1984), og samme løsmasser (Møller & Sollid 1973).

3.2. Røsnesvassdraget, Bø

Innledning

Røsnesvassdraget har et nedslagsfelt på kun ca 1 km² og munner ut i Jørnfjorden vel 1 km nordvest av Guvåg som ligger på neset mellom Hellfjorden og Jørnfjorden, ytterst i Eidsfjorden.

Røsnesvatnet ligg 4 moh, har et overflateareal på ca 0.2 km² og et maks dyp på ca 20 m. Innløpsbekken kommer bratt ned Røsnesskardet og er tilgjengelig for oppvandrende fisk vel 200 m. Denne bekken brukes i dag som drikkevannskilde til området, men det foreligger kommunale planer om å avvikle anlegget om kort tid.

Utløpselva er også kort, bare ca 200 m, og den er svært gjengrodd i øvre del, dvs i utløpsosen fra innsjøen. Det er nylig anlagt en liten dam nederst ved munningen i havet som skal lette fiskens oppvandring (se foto).

Metoder

Innsjøen ble prøvefisket 16-17.9.07 med maskeviddene 16, 18, 21, 26, 29, 35 & 39 mm fra land, pluss 3 multigarn i lenke i dypet.

Resultater

Fangst

Fangsten bestod av 60 ørret og 13 røyer. Av disse var det 2 sikre sjøørreter, og begge hadde lusebitt.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 7-34 cm, med et gjennomsnitt på 20.9 ± 4.5 cm. Lengde ved kjønnsmodning var ca 28-30 cm.

Blant 20 hofisk og 29 hannfisk mindre enn 25 cm var 19 hofisk og 22 hannfisk modne. Av 6 hofisk og 5 hannfisk større eller lik 25 cm var 2 hannfisk og 2 hofisk modne.

En av de 60 ørretene var rød i kjøttet, mens 6 var lys rød. De øvrige 53 hadde hvit kjøttfarge. Samtlige var fri for bendelmark.

Røye

Røya hadde lengder fra 20 - 28 cm, med et gjennomsnitt på 24.8 ± 2.3 cm. Materialet er for lite til å kunne fastsette lengde ved kjønnsmodning.

Av 2 hofisk og 3 hannfisk mindre enn 25 cm var en hannfisk og en hofisk modne. Blant 4 hofisk og 4 hannfisk større enn 25 cm var 2 hofisk og 4 hannfisk modne.

Over halvparten av røyene var lys røde i kjøttet (n=8), mens 5 hadde hvit kjøttfarge. Samtlige var fri for bendelmark.

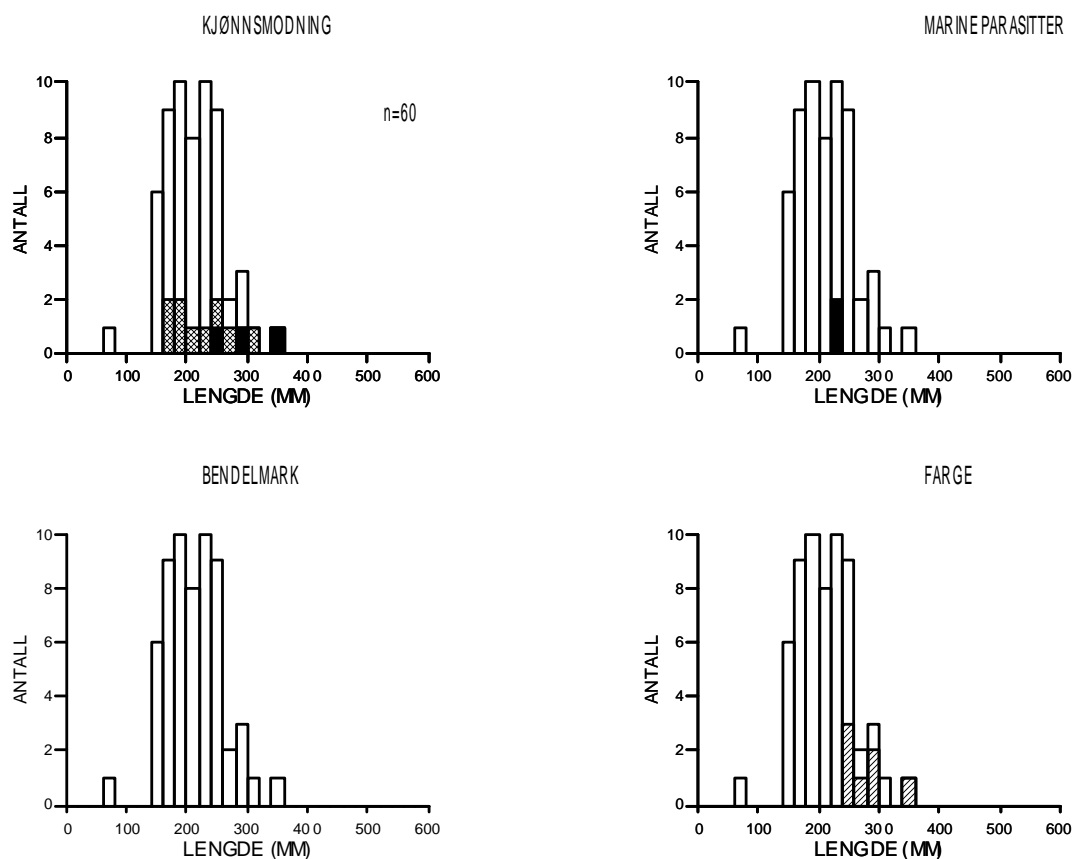
Diskusjon/konklusjon

Dette er første gang at sjøvandrende fisk er registrert i Røsnesvassdraget i Bø. Andelen sjøvandrende individer ser foreløpig imidlertid ut til å være svært liten.

Det er uvisst om oppvandringen er et resultat av den nye dammen i munningen eller ikke. Oppvandringsforholdene er relativt vanskelige, for ikke å si marginale. Nedslagsfeltet er svært lite, og vannføringen deretter; i tillegg tas det drikkevann fra den eneste innløpsbekken. Det foreligger imidlertid planer om å føre vann over fjorden og når den tid kommer vil vannføringen bli som opprinnelig igjen.

Fisken var av bra kvalitet; fri for bendelmark og en stor andel hadde rødlig kjøttfarge.

Konklusjonen må være at det er enkelte sjøvandrende ørreter i vassdraget, men vandring ser foreløpig ut til ha mindre betydning for bestanden (liten andel). Vi foreslår dermed å karakterisere sjøørreten som sporadisk. Samtidig er det grunn til å følge utviklingen videre, og samtidig skaffe seg bedre data fra røyebestanden.

Figur.

Lengdefordeling av ørret fanget i Røsnsvatnet

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

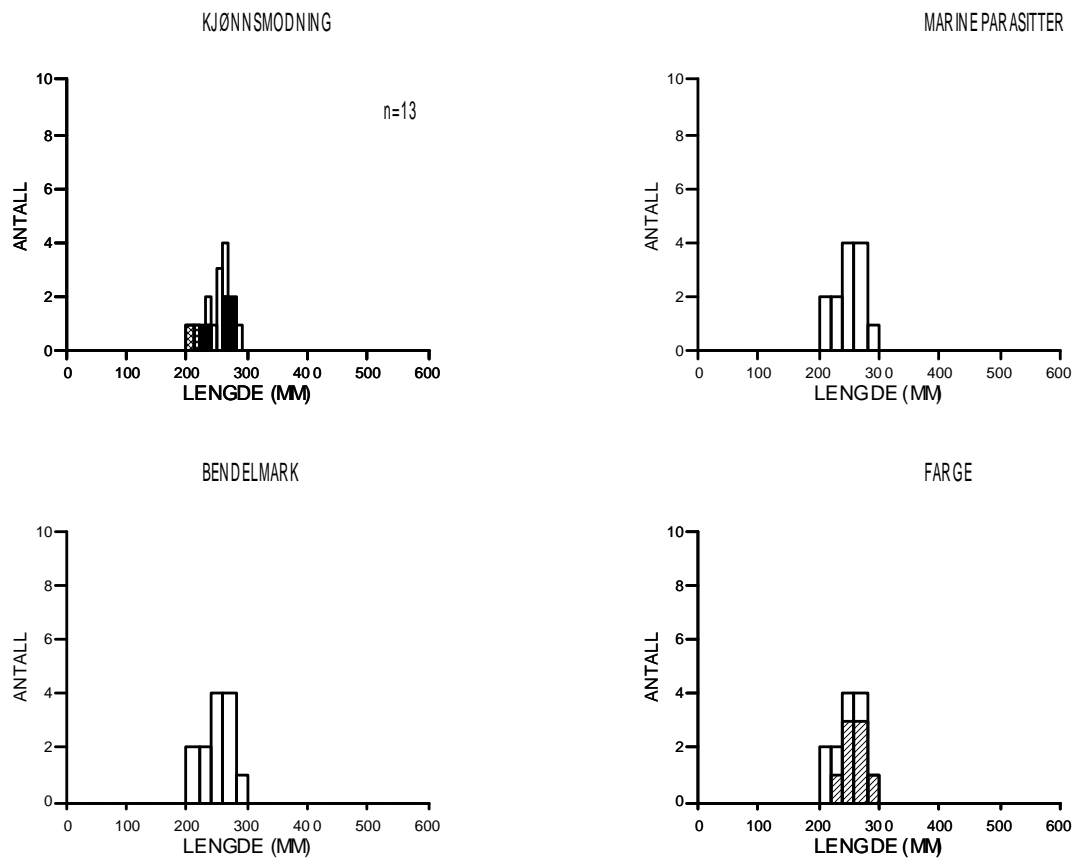
Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød kjøttfarge

Dam anlagt i munningsområdet ved havet

Figur.

Lengdefordeling av røye fanget i Røsnsvatnet.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.3. Straumevassdraget, Bø

Innledning

Straumevassdraget har et nedslagsfelt på ca 16 km², og munner ved Straume på vestsiden av Langøya. Vassdraget består av en rekke innsjøer med korte elvestrekninger i mellom, og i munningsområdet er det en brakkvannspoll (Førepollen/Sjørisen).

Vassdraget ble første gang bonitert i 1990 (Karlsen & Sæter 1992). Vassdraget har en østlig hovedgrein som munner ut i pollen og en nordlig grein som munner ut i pollen med innsjøene Langvatn (vest) og Kringelvatn. Haversvatn og elvestrekningene ble prøvafisket i 1995 (Jørgensen & Halvorsen 1996), mens Førepollen, Langvatn (vest) og Fagerhaugvatn ble prøvafisket i 1996 (Halvorsen 1997). Etter noen år med uttynningsfiske på røya ble innsjøen prøvafisket igjen i 2007.

Metoder

Langvatnet ble prøvafisket 13-14.10.07 med 8 multigarn pluss 2 x 21, 26, 29 og 35 mm, 2 like garn i lenke fra land.

Resultater

Fangst

Fangsten bestod av 96 ørret og 43 røyer. Det ble ikke fanget sikre sjøfisk.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 13-46 cm, med et gjennomsnitt på 24.8 ± 6.2 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 30-32 cm.

Blant 23 hofisk og 32 hannfisk mindre enn 25 cm var 6 hannfisk modne. Av 19 hofisk og 22 hannfisk større eller lik 25 cm var 6 hannfisk og 10 hofisk modne.

De fleste ørretene var hvite i kjøttet (n=85), mens 6 var rød, 4 lys rød og 1 gul i kjøttet. De fleste var også fri for

bendelmark (n=85), mens 11 var infisert. Av disse hadde 3 svært sterk, 3 sterk, 3 middels og 2 liten infeksjonsgrad.

Røye

Røya hadde lengder fra 12 - 35 cm, med et gjennomsnitt på 24.0 ± 4.8 cm. Lengde ved kjønnsmodning var ca 22-24 cm. Av 12 hofisk og 12 hannfisk mindre enn 25 cm var 5 hannfisk og 3 hofisk modne. Blant 9 hofisk og 10 hannfisk større enn 25 cm var 8 hofisk og 7 hannfisk modne.

Flesteparten hadde hvit kjøttfarge (n=30), mens 10 var lys rød og 3 rød i kjøttet. Alle unntatt *en* var fri for bendelmakk. Den ene hadde liten infeksjonsgrad.

Diskusjon/konklusjon

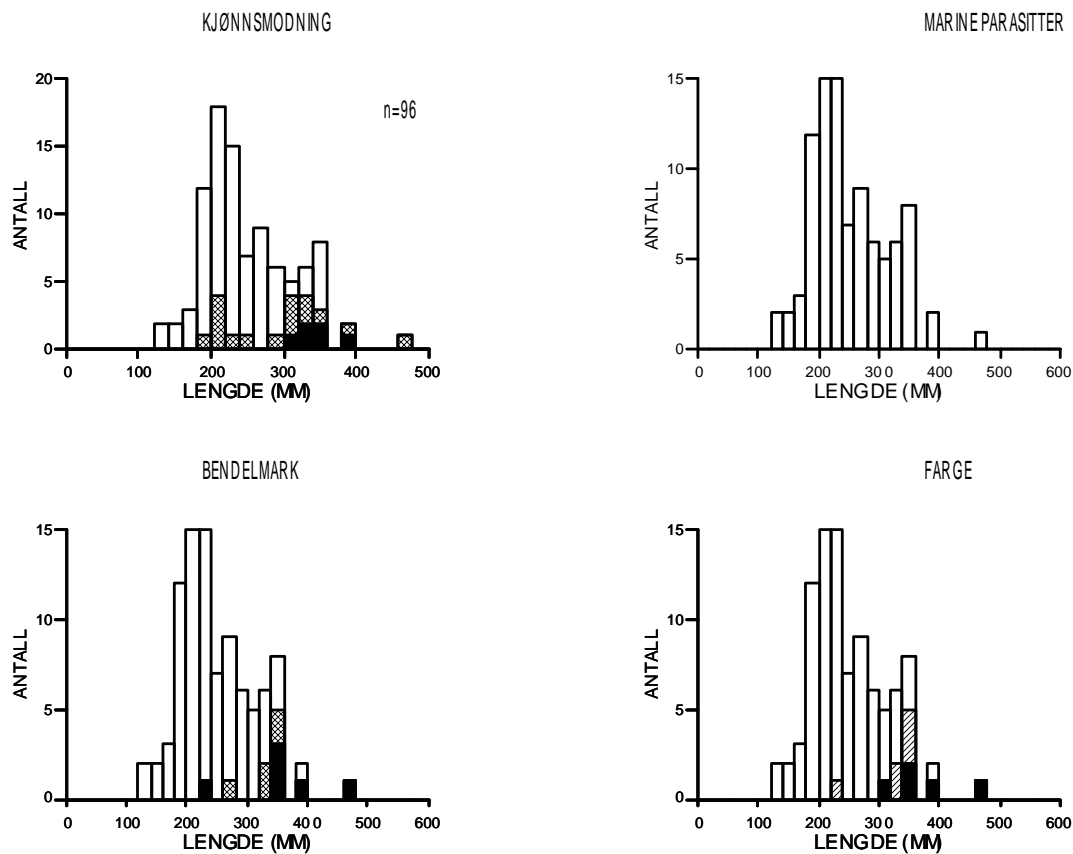
Den mest interessante endringen siden forrige prøvafiske er at antallet ørret i fangstene har økt kraftig, noe som trolig skyldes at røyebestanden har gått ned som følge av tynninga. Ved forrige fiske fikk vi 11 ørret og 106 røyr, mens vi denne gang fikk 96 ørret og 43 røyr.

Ørret

Straumevassdraget har en god stasjonær ørretbestand, og i likhet med forrige prøvafiske ble det ikke påvist sjøvandrende individer. En del av de største ørretene har rødlig kjøttfarge, og er samtidig noe infisert med bendelmark.

Røye

Røyebestanden i Straumevassdraget var ved forrige prøvafiske temmelig overbefolket, og kjønnsmodnet ved lengde ca 20 cm. Nå var dette økt til 22-24 cm, noe som er merkbart forandring. I tillegg er det kvalitetsforbedring. En god del av røyene hadde rødlig kjøttfarge, og denne gang hadde kun *en* røye bendelmark, mens ved det forrige fiske var ca 50 % som var infisert, og samtlige med middels eller sterk infeksjonsgrad.

Figur.

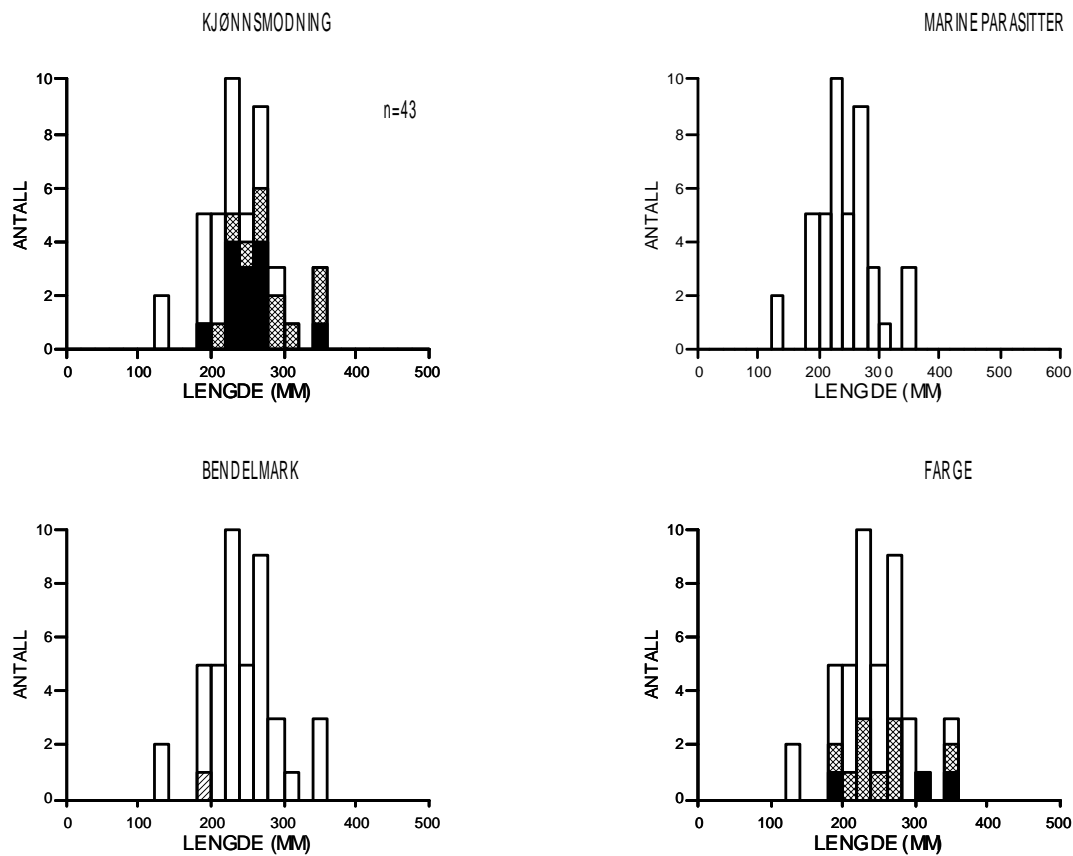
Lengdefordeling av **ørret** fanget i Langvatnet (vest) i Straumevassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendemark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Figur.

Lengdefordeling av **røye** fanget i Langvatnet (vest) i Straumevassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendemark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.4. Gullstadelva, Hadsel

Gullstadelva har et nedslagsfelt på ca 12 km², og munner ut på sørsiden av Hadsel-øya, rett øst for Melbu. Fisk kan vandre ca 6 km oppstrøms i elva. Elva ble første gang bonitert og (så vidt) elektrofisket i 1990 (Karlsen & Sæter 1992).

Ungfiskregistrering

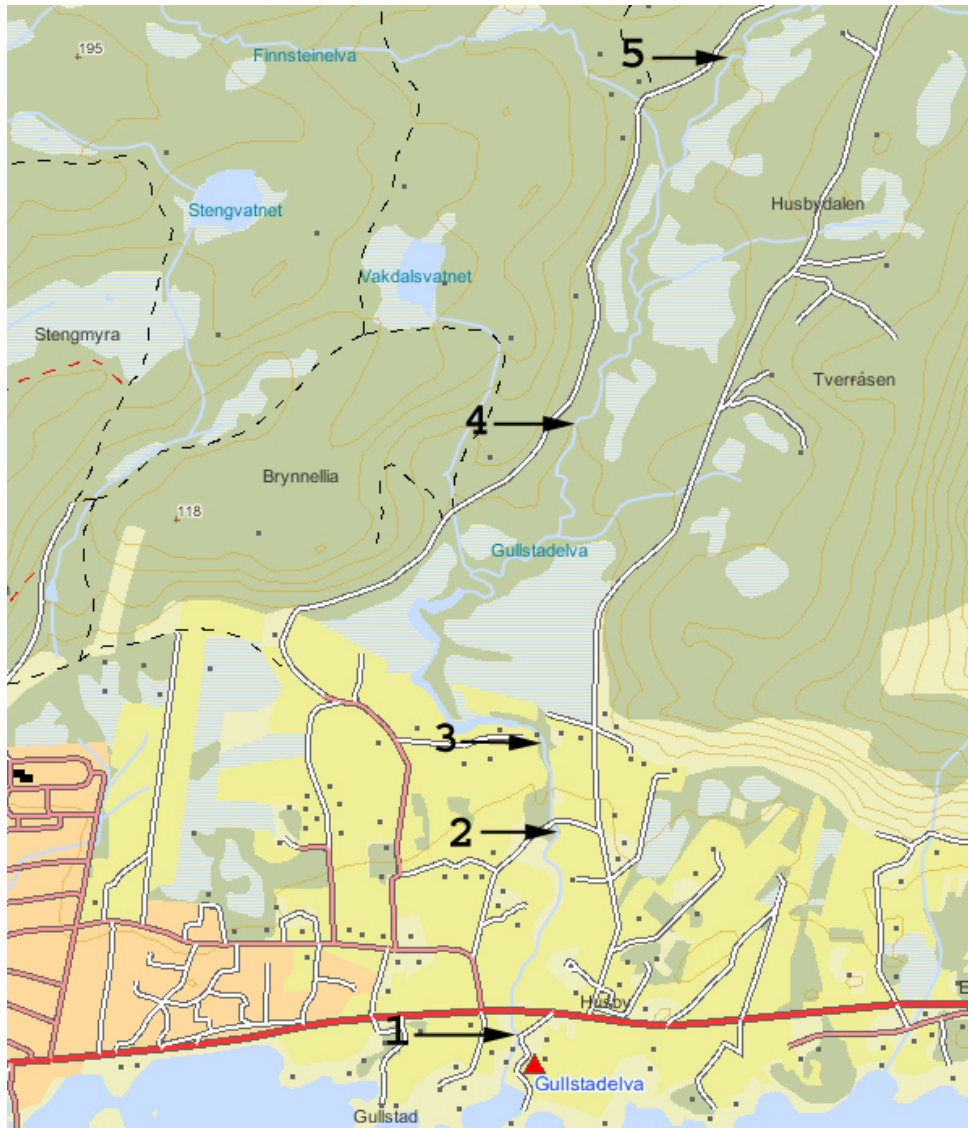
Elva ble elektrofisket på 5 lokaliteter 29.08.07.

Resultater

Elektrofisket viste at det var normale tettheter av ørret på samtlige lokaliteter. I tillegg var det litt laksunger i nedre del av elva, og mest helt nederst.

Diskusjon

Gullstadelva har en middels ørretproduksjon samt sporadisk gyting av laks. Pga lite tilgjengelig vannvolum er sjørretbestanden sannsynligvis liten.

Figur 3.4.1. Kart over Gullstadelva med el-fiske lokaliteter avmerket (1-5).

Tabell 3.3.2. Beskrivelse av lokalitetene, fangst og tetthet av laks- og ørretunger/100m² ved en omgangs fiske i Gulstadelva, Hadsel. Forkortelsene er forklart i metodekapitlet.

Lokaliteter	1	2	3	4	5
Areal (m ²)	100	120	100	120	110
Substrat	B/Sa	5-50	10-60	5-30	20-50
Strøm	M/L	M	M	M	M+
Dyp (cm)	10-60	5-35	5-40	5-30	5-30
Gyting	D/B	D	D	D/B	D
Oppvekst	B	B	B	B-	B-
Fangst					
Laks					
0+					
1+					
Eldre	9	2	1	0	0
Sum (>0+)					
Tetthet/100m² (>0+)					
Ørret					
0+	2	1	0	2	0
1+	3	5	3	5	3
Eldre	7	9	11	4	6
Sum (>0+)	10	14	14	9	9
Tetthet/100m² (>0+)	10	11.7	14	7.5	8.2

3.5. Flatsetvassdraget, Hadsel

kjønnsmodne. Røyene hadde lys rød kjøttfarge.

Innledning

Flatsetvassdraget har et nedslagsfelt på ca 6 km², og munner ut på nordsiden av Hadseløya. Elva ble første gang bonitert i 1990 (Karlsen & Sæter 1992), mens innsjøen første gang ble prøvfisket i 1998 (Jørgensen 1999a). Ved prøvfisket i -98 fikk man 101 røyr og 139 ørreter, hvorav kun *en* ørret med sikkerhet hadde vært i havet. Det var derfor behov for å gjøre et nytt fiske spesielt for å avklare i hvor stor grad sjøørreten vandrer opp i innsjøen.

Metoder

Flatsetvatnet har et overflateareal på ca 0.25 km² og et maks dyp på ca 40 m. Innsjøen ble prøvfisket 28-29.08.07 med maskeviddene 21, 26, 26, 29, 29, 35, 35, 39 mm, satt enkeltvis.

Resultater

Fangst

Fangsten bestod av 66 ørret og 5 røyer. Blant ørretene var det 11 sikre sjøørreter, hvorav 5 hadde lus, 5 hadde sortprikk og en hadde begge deler.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 12-45 cm, med et gjennomsnitt på 23.8 ± 5.8 cm.

Blant 16 hofisk og 24 hannfisk mindre enn 25 cm var *en* hofisk og 3 hannfisk modne. Av 19 hofisk og 7 hannfisk større eller lik 25 cm var 12 hofisk og 4 hannfisk modne. Lengde ved kjønnsmodning var 28-30 cm.

De fleste ørretene var hvite i kjøttet (n=63). Kun 3 hadde lys rød kjøttfarge. Fisken var fri for bendelmark.

Røye

Det ble kun fanget 5 røyer i Flatsetvatnet. Lengden var fra 20-28 cm, og ingen var

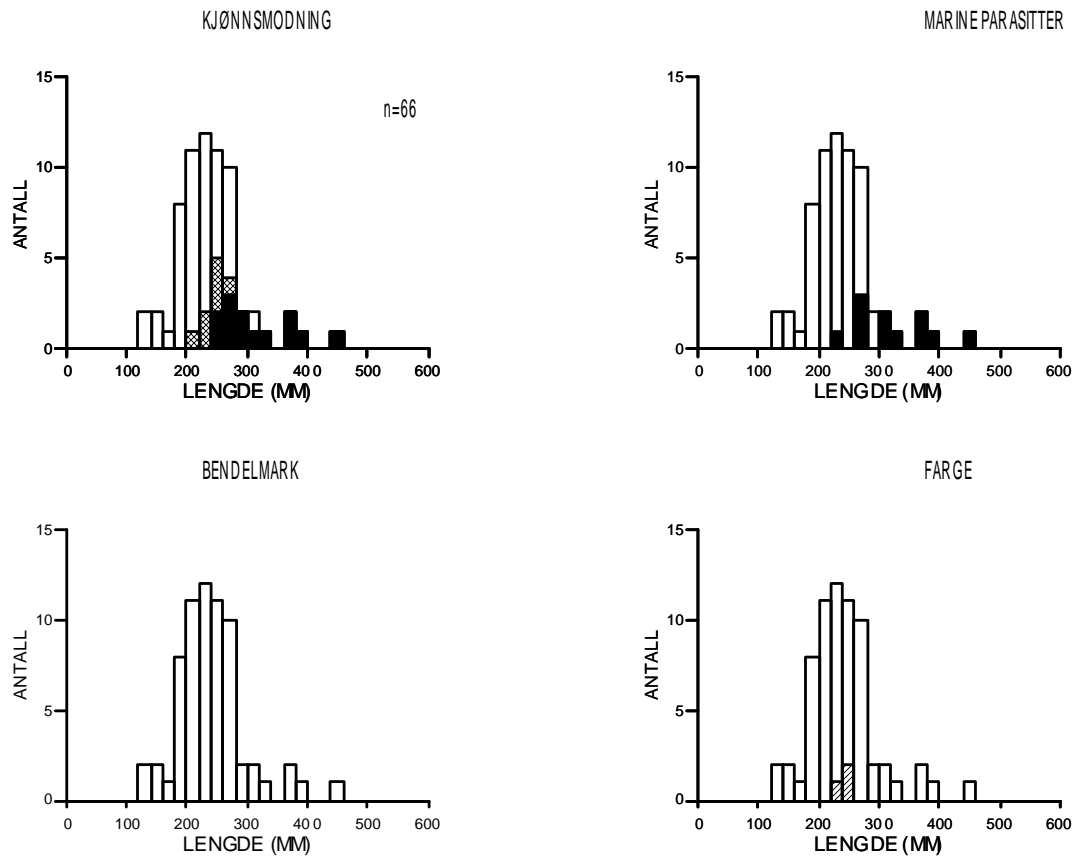
Konklusjon

Ørret

Flatsetvassdraget har en middels andel sjøørret. I tillegg har bestanden en liten andel tidlig stasjonære, både hann- og hofisk.

Røye

Ved vårt nye prøvfiske ble garna satt grunt for å påvise evt sjøørret, og det var ikke nødvendig å skaffe noe ytterligere materiale på røyebestanden. Tidligere undersøkelser i Flatsetvatnet har vist at det er en tett røyebestand i innsjøen som modnet ved en lengde på 24-26 cm (Jørgensen 1999a).

Figur.

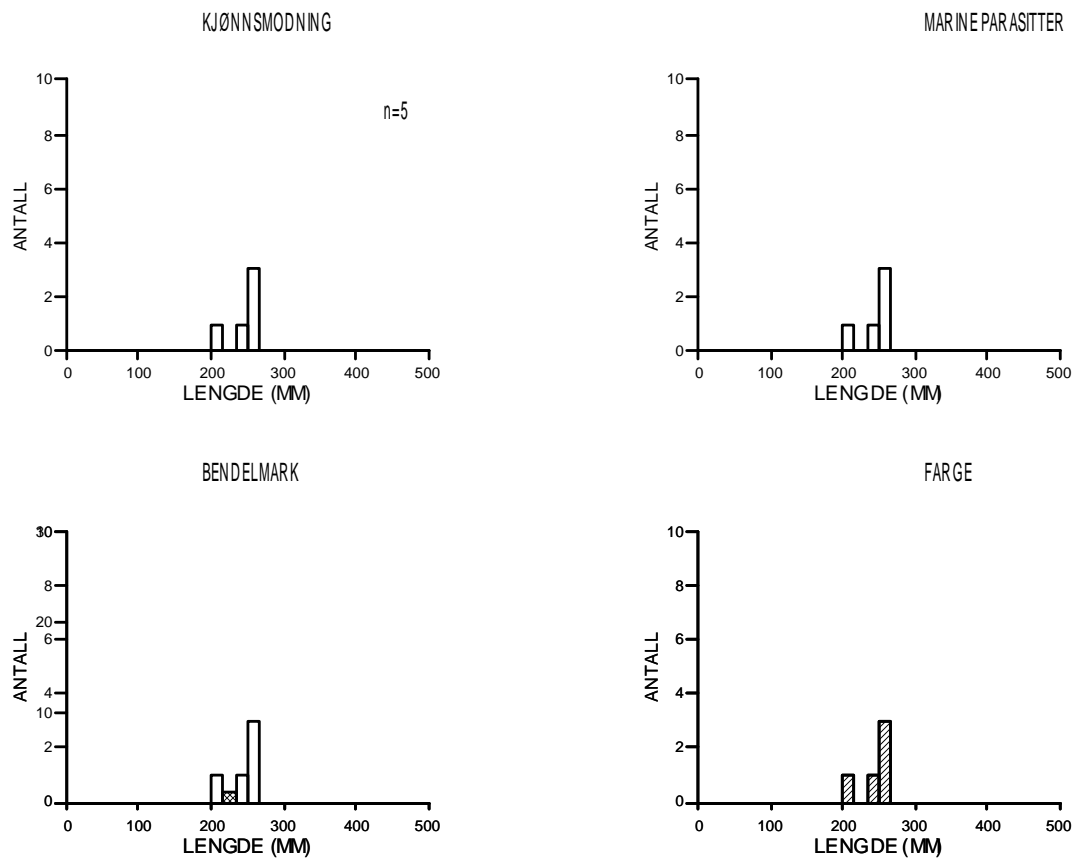
Lengdefordeling av ørret fanget i Flatsetvatnet.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Figur.

Lengdefordeling av **røye** fanget i Flatsetvatnet.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.6. Kaljordvassdraget, Hadsel

Innledning

Kaljordvassdraget har et nedslagsfelt på ca 11 km², og munner ut på østsiden av Sortlandssundet. Elva ble første gang kartlagt i 1990 (Karlsen & Sæter 1992), mens innsjøen ble prøvefisket første gang i 1992 (Halvorsen 1993). Det ble den gang fanget 83 røyr og 35 ørreter og kun *en* av disse var en sikker sjørret, *mens røye*-bestanden så ut til å være til dels overbefolket. Det var derfor behov for å skaffe nye data, spesielt med hensyn på sjøvandring.

Metoder

Kaljordvatnet har et overflateareal på ca 1 km². og et maks dyp på ca 34 m. Innsjøen ble prøvefisket 10-11.10.07 med 4 multi-garn pluss standard garn med maskeviddene 16, 18, 21, 26, 26, 29, 29, 35, 35 og 39 mm.

Resultater

Fangst

Fangsten bestod av 107 ørret og 78 røyer. Blant ørretene var det 12 sikre sjørreter, hvorav samtlige hadde både lusebitt og sortprikk.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 12-41 cm, med et gjennomsnitt på 22.3 ± 7.5 cm.

Blant 36 hofisk og 30 hannfisk mindre enn 25 cm var 6 hannfisk modne. Av 31 hofisk og 10 hannfisk større eller lik 25 cm var 16 hofisk og 4 hannfisk modne. Lengde ved kjønnsmodning var 26-30 cm.

De fleste ørretene var hvite i kjøttet (n=98). Kun 9 hadde lys rød kjøttfarge.

Blant ørretene var 26 fisk infisert med bendelmark. Kun 6 av disse var sikre

sjørreter, samtlige med liten infeksjon. De øvrige 95 ørretene hadde ikke marine parasitter, og av dem var 14 svært sterkt, 4 sterkt og 6 middels infisert.

Røye

Røya hadde lengder fra 10-34 cm, med et gjennomsnitt på 22.2 ± 3.2 cm.

Blant 46 hofisk og 24 hannfisk mindre enn 25 cm var 14 hofisk og 14 hannfisk modne. Av 2 hofisk og 6 hannfisk større eller lik 25 cm var 5 hannfisk modne. Lengde ved kjønnsmodning var 22-24 cm.

De fleste røyene (n=51) hadde hvit kjøttfarge, mens 27 var lys rød. Kun 6 røyer var infisert med bendelmark, herav hadde 3 sterk, *en* middels og 2 liten infeksjonsgrad.

Konklusjon

Ørret

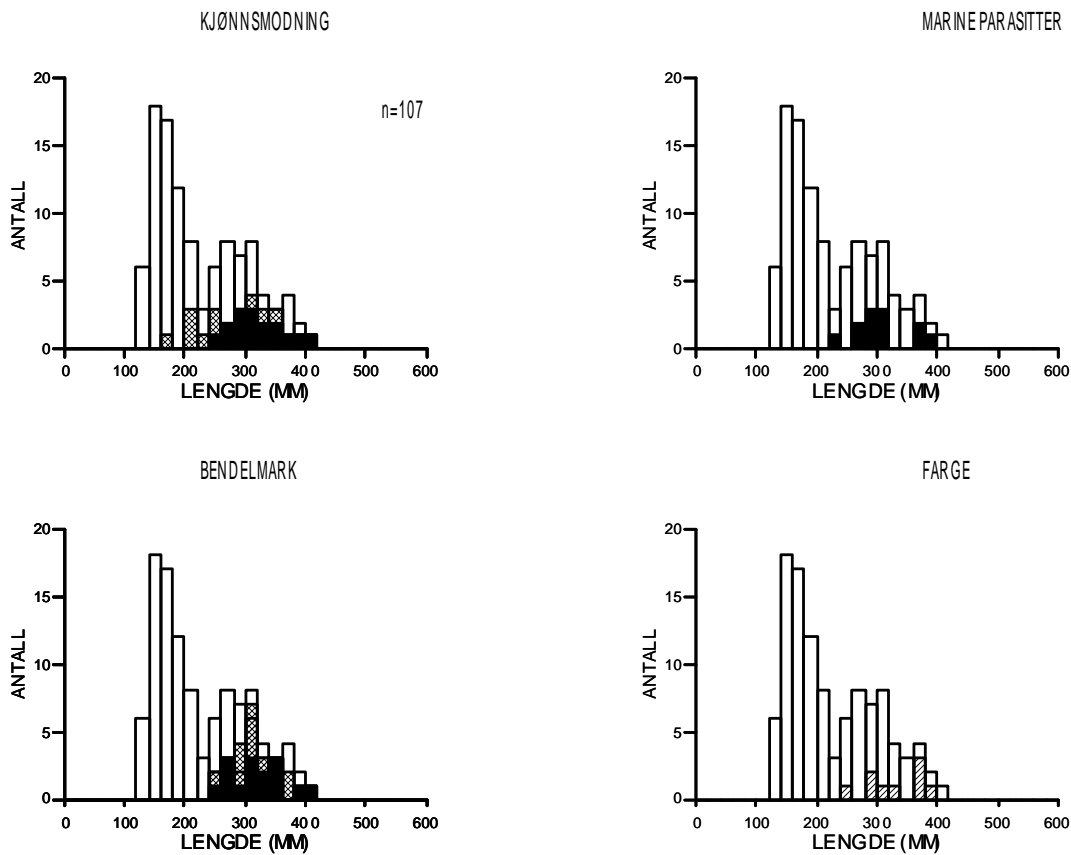
Kaljordvassdraget har en middels andel sjørret, og dette prøvefisket viser et annet bilde enn det forrige.

Den sterke infeksjonen av bendelmark hos de største fiskene tyder på at det også er en viss andel stasjonære individer i bestanden. De stasjonære ørretene beiter i innsjøen hele livet og vil med tiden få mye mer parasitter enn sjøvandrende fisk.

I Kaljordvatnet ser det ut til at både stasjonær og sjøvandrende ørret har omtrent samme størrelse ved kjønnsmodning, med unntak av enkelte stasjonære hannfisk.

Røye

Røyebestanden i Kaljordvatnet er noe overbefolket. Kvaliteten på fisken er forholdsvis bra, med lite bendelmark og en brukbar andel som har rødlig kjøttfarge.

Figur.

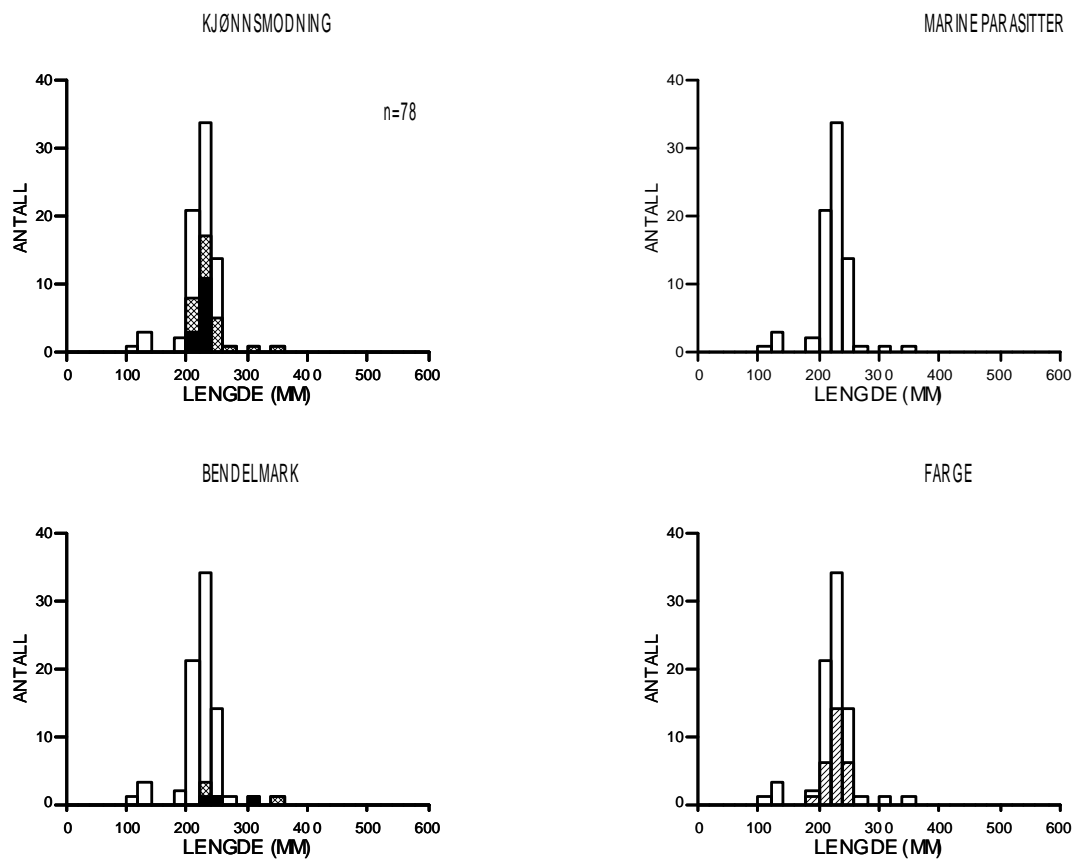
Lengdefordeling av ørret fanget i Kaljordvatnet.

Kjønnsmodning: Åpne søyler = umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Figur.

Lengdefordeling av **røye** fanget i Kaljordvatnet.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.7. Storelva (Breivik), Hadsel

Innledning

Storelva i Breivik har et nedslagsfelt på ca 15 km², og munner ut på nordsiden av Hadseløya. Elva ble første gang bonitert i 1990 (Karlsen & Sæter 1992), mens Dalvatnet første gang ble prøvefisket i 1998 (Jørgensen 1999a). Ved dette fisket fikk man 158 røyer og 130 ørreter, derav var det kun *en* ørret som med sikkerhet hadde vært i havet. Det var derfor behov for å få tak i et bedre materiale på ørreten.

Metoder

Dalvatnet har et overflateareal på 0.12 km² og et maks dyp på 16 m. Innsjøen ble prøvefisket 28-29.08.07 med maskeviddene 21, 21, 26, 26, 29, 29, 35 og 35 mm.

Resultater

Fangst

Fangsten bestod av 83 ørreter. Blant disse var det 26 sikre sjøørreter, hvorav 16 hadde både lusebitt og sortprikk, men 10 hadde bare sortprikk.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 17-40 cm, med et gjennomsnitt på 25.9 ± 7.2 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 32-34 cm, men det var en del tidlig kjønnsmodne hofisk også i størrelsesområdet 20-30 cm.

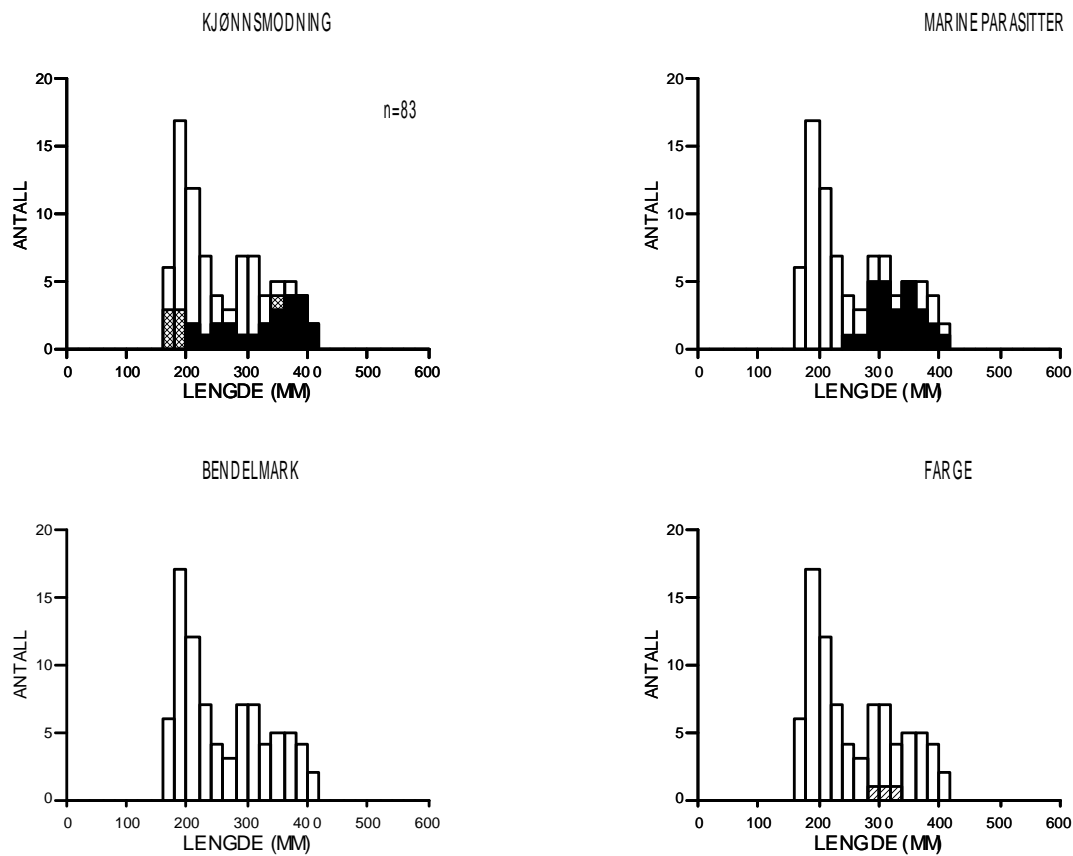
Blant 19 hofisk og 25 hannfisk mindre enn 25 cm var 5 hofisk og 6 hannfisk modne. Av 37 hofisk og 2 hannfisk større eller lik 25 cm var 19 hofisk og *en* hannfisk modne.

Alle ørretene unntatt 3 var hvite i kjøttet, og disse tre var lys røde i kjøttet. Samtlige var fri for bendelmark.

Konklusjon

Breivikvassdraget har en stor andel sjøørret, og dette gir oss et annet bilde enn ved forrige prøvefiske. En del hofisk kjønnsmodner imidlertid uten å ha vært i havet, og dette kan defineres som stasjonær ørret eller innlandsørret.

Fisken er hvit i kjøttet, men den var fri for bendelmark.

Figur.

Lengdefordeling av ørret fanget i Dalsvatnet, Breivikvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.8. Ånnstadvassdraget, Hadsel

Innledning

Ånnstadvassdraget har et nedslagsfelt på ca 7 km², og munner ut på sørsiden av Hadseløya. Elva starter i tre små sjøer på fjellet, og hele elvestrekningen fra øverste innsjø til havet er vel 3.5 km. Sjøvandrende laksefisk kan vandre ca 1.5 km til hinderet som består av flere fossefall. Vassdraget har ikke vært beskrevet tidligere.

Metode

Elva ble bonitert på vanlig måte, men pga begrensede muligheter ble det kun elektrofisket på tre lokaliteter.

Bonitering

De nederste 350 m (nedenfor veien) renner elva som en djup kanal gjennom dyrka mark. Fallet er lite, substratet er finkornet og eneste skjul er under torvbankene.

De neste 350 m oppstrøms har meget stort fall og består av steinbunn med stor vannhastighet over. I gjennomsnitt er fallet på de nederste 700 m ca 3 %, og når den nederste biten var ganske flat er den neste

delen mye brattere enn dette.

De neste ca 800 m er flat igjen med finsubstrat før det stiger raskt opp til vandringshinderet der grusveien kommer nært elva.

Ungfiskregistrering

Ørret

Det ble kun fanget ørretunger i lave tettheter.

Diskusjon/Konklusjon

Ånnstadelva har lite potensiale for sjøvandrende laksefisk og vi vurderer det slik at det ikke er noe egen stamme av f.eks sjørørret her. Elva er enten for stille eller for stri og den mangler dessuten dypere kulper til standplasser og overvintring av større fisk. Tetthetene av ørretunger blir lave under slike forhold, noe som også gjenspeiles i at det var lite elvemusling her nede, mens mesteparten var ovenfor vandringshinderet (Jørgensen & Halvorsen 2008).

Tabell 3.3.1 Bonitering av Ånnstadelva, Hadsel

Boniterings-Områder	A	B	C
Lengde (km)	350	350	800
Bredde (m)	2	2-3	4
Substrat	Sa/5-10	20-50/B	Sa/G/B
Strøm	L	S	L
Dyp (cm)	20-80	0-20	0-20
Begroing	2	1	1
Vertikal	0-1	2-3	0-1
Steinhøyde			
Gyting	D/B	D	D/B
Oppvekst	D/B	D	D

Tabell 3.3.2. Beskrivelse av lokalitetene, fangst og tetthet av ørretunger/100m² ved en omgangs fiske i Ånnstadelva, Hadsel. Forkortelsene er forklart i metodekapitlet.

Lokaliteter	1	2	3	4	5
Areal (m ²)	100	100	100		
Substrat	S/B	Sa/B	Sa/B		
Strøm	M/S	L	L		
Dyp (cm)	0-35	0-20	0-20		
Begroing	1-2	1-2	1-2		
VSH	2	1	1		
Rundethet					
Gyting	D	B-	B-		
Oppvekst	B/D	D+	D+		
Ørret					
0+					
1+	2	2	3		
Eldre	7	3	0		
Sum (>0+)	9	5	3		
Tetthet/100m² (>0+)	9	5	3		

Ånnstadelvas midtre del.

3.9. Lakselva i Godfjorden, Sortland

Innledning

Lakselva i Godfjorden har et nedslagsfelt på ca 15 km², og munner ut i Gullesfjorden som for en del år tilbake tilhørte Kvæfjord kommune i Troms. Elva ble første gang kartlagt i 1989 (Halvorsen 1989), og senere elektrofisket i 2001 (Jørgensen 2002).

Langt oppe i elva ligger de to Eidesvatna, som ikke er kartlagt eller prøvfisket.

Metoder/resultater

Innsjøene ble besøkt 11.10.08, men tjerna var så grunne at det ikke var mulig å sette garn. Maks dyp var ca 0.5 m.

Konklusjon

Eidesvatna i Lakselva i Godfjord er begge svært grunne, og vanngjennomstrømmingen er dårlig, siden hovedinnløpselva er ført over til Eidebuktvassdraget. Disse grunne dammene vil med stor sannsynlighet bunnfryse om vinteren. Det er derfor minimal sjanse for at innsjøene blir benyttet av sjøvandrende laksefisk,

3.10. Selnesvassdraget, Sortland

Innledning

Selnesvassdraget har et nedslagsfelt på ca 15 km², og munner ut i bunnen av Eidsfjorden, vest for Sortland. Vassdraget ble første gang kartlagt og prøvefisket i 1996 (Halvorsen 1997). Den gangen ble det fanget 103 ørreter og 4 røyr i innsjøen. Kun *en* av ørretene hadde med sikkerhet vært i havet, og det var derfor grunn til å skaffe et bedre data mhp andelen sjøvandrende fisk. Innsjøen ble prøvefisket 19-20.09.07.

Metoder

Selnesvatnet har et overflateareal på ca 0.3 km² og et maks dyp på ca 5 m. Innsjøen ble prøvefisket 11-12.10.08 med 6 multigarn pluss standard garn med maskevidde 21, 26, 29, 35, 39 og 45 mm.

Resultater

Fangst

Fangsten bestod av 75 ørreter. Blant disse var det 37 sikre sjøørreter, hvorav samtlige hadde sortprikk, og 32 hadde både lusebitt og sortprikk.

Ørret

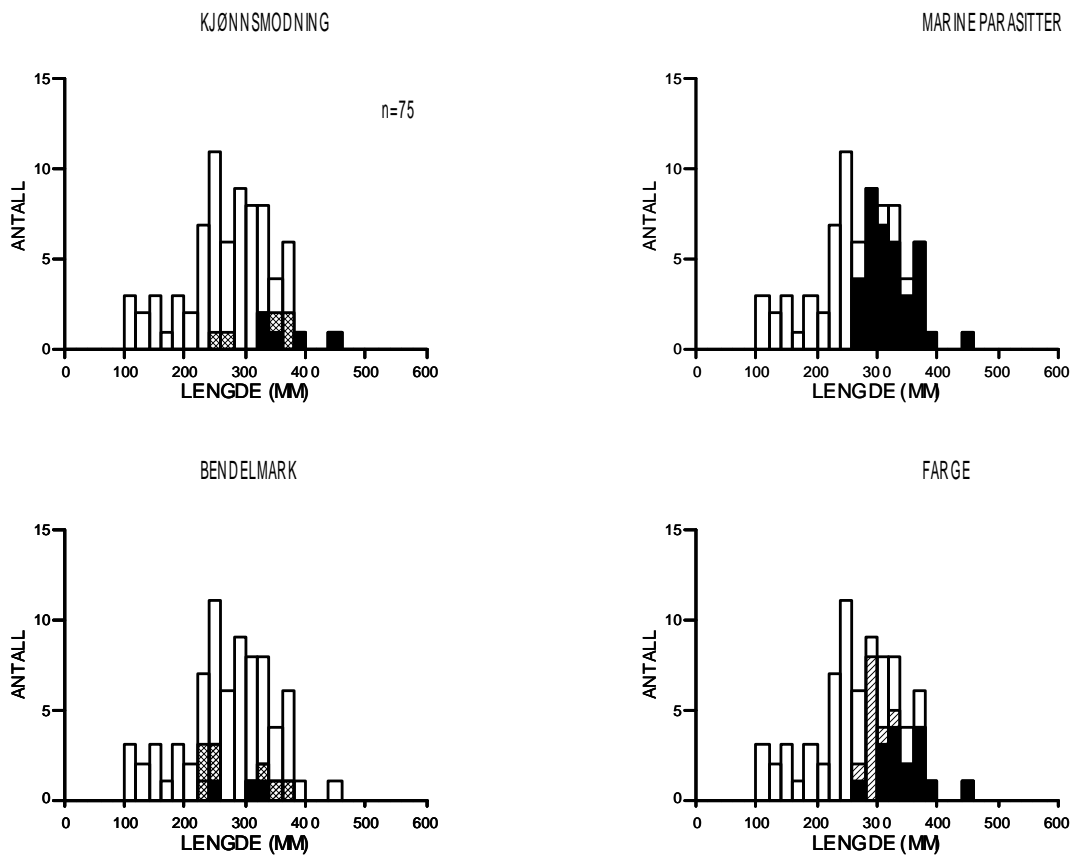
Ørreten hadde lengder fra 11-45 cm, med et gjennomsnitt på 27.0 ± 7.2 cm.

Blant 11 hofisk og 17 hannfisk mindre enn 25 cm var *en* hannfisk moden. Av 35 hofisk og 12 hannfisk større eller lik 25 cm var 5 hofisk og 4 hannfisk modne. Lengde ved kjønnsmodning var >32 cm.

En god del av ørretene hadde rød (n=16) eller lys rød (n=11) kjøttfarge. Resten var hvit i kjøttet. De fleste var fri for bendelmark (n=46), mens 3 hadde sterk, 6 middels og 2 hadde liten infeksjonsgrad.

Konklusjon

Årets prøvefiske viser at det er mye sjøørret i Selnesvatnet, noe som står i motsetning til resultatene fra 1996. Prøvefisket ble den gang utført i midten av august (15-16.), og det kan se ut til at det har vært for tidlig, slik at en god del av sjøørreten ikke hadde kommet opp. Andelen sjøfisk må karakteriseres som meget stor.

Figur.

Lengdefordeling av ørret fanget i Selnesvatnet.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.11. Holmstadvassdraget, Sortland

Innledning

Holmstadvassdraget har et nedslagsfelt på ca 23 km², og munner ut i Eidsfjorden vest for Sortland. Elva ble første gang kartlagt i 1990 (Karlsen & Sæter 1992).

Holmstadvassdraget har tre innsjøer som trolig er tilgjengelig for sjøvandrende laksefisk. Tidligere undersøkelser har vist at fisken vandrer opp i Blåhammarvatn (Jørgensen 2004) og Hornvatnet (Jørgensen 2007), mens Durmålsvatnet ikke har vært prøvofisket tidligere.

Metoder

Durmålsvatnet har et overflateareal på 0.07 km². og et maks dyp på ca 16 m. Innsjøen ble prøvofisket 11-12.10.07 med maskeviddene 16, 18, 21, 26, 29, 35, 39 og 45 mm. (De tre garna med største maskevidder var imidlertid tømt av en lokal hytteeier).

Resultater

Fangst

Fangsten bestod av 69 ørreter. Blant disse var det 12 sikre sjøørreter, hvorav 10 hadde både lusebitt og sortprikk, mens 2 kun hadde sortprikk.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 12-38 cm, med et gjennomsnitt på 21.2 ± 5.3 cm. Lengde ved kjønnsmodning var vanskelig å fastsette, men ser ut til å være >30 cm.

Blant 28 hofisk og 24 hannfisk mindre enn 25 cm var kun *en* hannfisk moden. Av 6 hofisk og 11 hannfisk større eller lik 25 cm, var *en* hofisk og 4 hannfisk modne. De fleste ørretene hadde hvit kjøttfarge (n=47), mens 13 var rød og 10 lys rød i

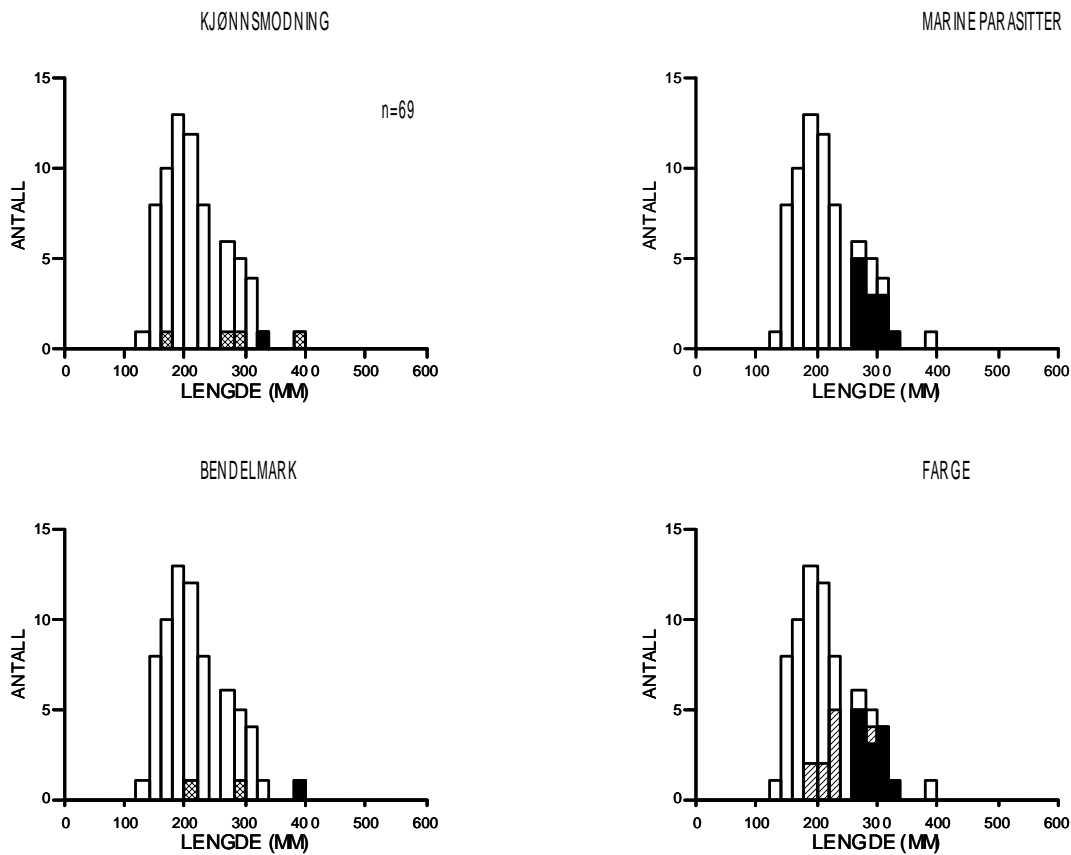
kjøttet. Kun 3 ørret hadde bendelmark, hvorav *en* hadde sterk og 3 hadde liten infeksjonsgrad.

Konklusjon

Durmålsvatnet har en ørretbestand med en middels andel sjøørret. Denne andelen er imidlertid undervurdert, pga at fisken på de tre mest grovmaska garna var fjernet. Ørretbestanden er av god kvalitet, der de fleste større individer har rødlig kjøttfarge, og kun noen få fisk har bendelmark.

Pga de tre garna med groveste maskevidde var tømt for fisk, blir andelen sjøørret i dette tilfelle undervurdert.

Holmstadvassdraget har dermed tre innsjøer som huser signifikante mengder med sjøørret: Blåhammarvatnet, Hornvatnet og Durmålsvatnet.

Figur.

Lengdefordeling av ørret fanget i Durmålsvatnet i Holmstadvassdraget.

Kjønnsmodning: Hvite søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Hvite søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter:Hvite søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Hvite søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.12. Langvatnvassdraget (Holmstad), Sortland

Innledning

Langvatnvassdraget på Holmstad har et nedslagsfelt på 1-2 km², og munner ut på Holmstad ca 2 km sør for Frøskeland. Vassdraget består av en innsjø og en smal utløpsbekk (ca 1 m) ned til havet (se foto). Fiskebestandene i vassdraget er ikke kartlagt tidligere.

Metoder

Langvatnet har et overflateareal på 0.1 km² og et maks dyp på 6-7 m. Innsjøen ble prøvofisket 12-13.10.07 med maskeviddene 16, 18, 21, 26, 29, 35 og 39 mm, satt enkeltvis fra land.

Resultater

Fangst

Fangsten bestod av 89 ørreter. Blant disse var det 4 sikre sjøørreter, og samtlige hadde både lusebitt og sortprikk.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 15-42 cm, med et gjennomsnitt på 24.8 ± 5.0 cm. Lengde ved kjønnsmodning var større enn 30 cm (ca 35 cm).

Ingen av de 31 hofiskene og 28 hannfiskene mindre enn 25 cm var modne. Av 16 hofisk og 14 hannfisk større eller lik 25 cm var 2 hofisk og 2 hannfisk modne.

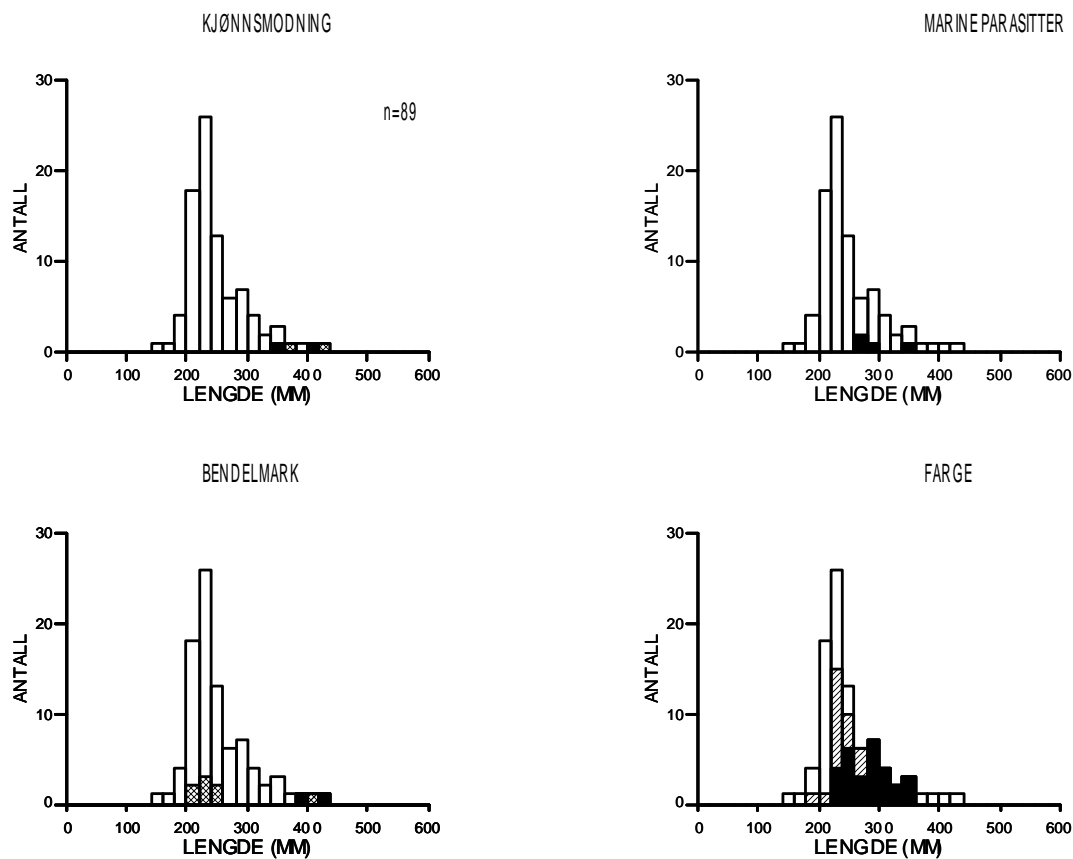
Flesteparten av ørretene var rød (n=29) eller lys rød (n=20) i kjøttet, mens 40 var hvite. Av 89 fisk var 10 infisert med bendelmark, hvorav 2 hadde meget sterk, *en* hadde middels og 7 hadde liten infeksjonsgrad.

Konklusjon

Langvatnet, Holmstad har en ørretbestand med en liten andel sjøørret. Ørretbestanden er imidlertid av god kvalitet, storvokst, med rødlig kjøttfarge og lite parasitter.

Utløpselva fra Langvatnet.

Figur.

Lengdefordeling av ørret fanget i Langvatnet, Holmstad.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.13. Nordsandvass- draget, Øksnes

Innledning

Nordsandvassdraget har et nedslagsfelt på ca 10 km², og munner ut på nordsiden av Skogsøya. Vassdraget ble første gang bonitert, og Storvatnet ble prøvofisket, i 1990 (Karlsen & Sæter 1992). Ved prøvofisket i Storvatnet ble det fanget 90 ørreter, hvorav 25 ble karakterisert som sjørret, samt 97 røyr, hvorav 5 ble karakterisert som sjørøyr.

Metoder

De to innsjøene ble prøvofisket 6-7.10.07. I Nedrevatn (Storvatn) ble følgende maskevidder satt: 16, 18, 21, 26, 26, 29, 29, 35, 35, 39 & 45 mm

Øvrevatn har et maks dyp på ca 25 m. Garninnsatsen var 16, 21, 26 (2 i lenke), 29 (2 i lenke), 35 (2 i lenke), 39 & 45 mm.

Resultater

Nedrevatnet (Storvatnet)

Fangst

Fangsten bestod av 40 ørret og 107 røyer. Blant ørretene var det 14 sikre sjørreter, hvorav 5 hadde lusebitt og 3 sortprikk, mens 6 hadde begge parasittene.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 17-54 cm, med et gjennomsnitt på 31.0 ± 9.8 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 35-40 cm.

Blant 3 hofisk og 11 hannfisk mindre enn 25 cm var kun *en* hannfisk moden. Av 19 hofisk og 7 hannfisk større eller lik 25 cm var 4 hofisk og *en* hannfisk modne.

De fleste av ørretene hadde rød kjøttfarge (n=30), mens 3 var lys rød og 7 hvit i kjøttet. Elleve fisk var infisert med

bendelmark. Kun 2 av disse var sikre sjørreter, samtlige med liten infeksjonsgrad. De øvrige 9 ørretene var uten marine parasitter, og av dem var 4 svært sterkt, 2 sterkt og 3 lite infisert av bendelmark.

Røye

Røya hadde lengder fra 16 - 33 cm, med et gjennomsnitt på 22.0 ± 2.2 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 24-26 cm.

Av 47 hofisk og 53 hannfisk mindre enn 25 cm var 16 hofisk og 31 hannfisk modne. Samtlige (3 ho, 4 hann) fisk større enn 25 cm var modne.

Fløsteparten av røyene hadde hvit kjøttfarge (n= 67), mens 32 hadde lys rød og 8 rød kjøttfarge. Kun 22 % av røya var infisert med bendelmark (n=24), og av disse hadde *en* svært sterk, 2 sterk, *en* middels og 20 liten infeksjonsgrad.

Konklusjon

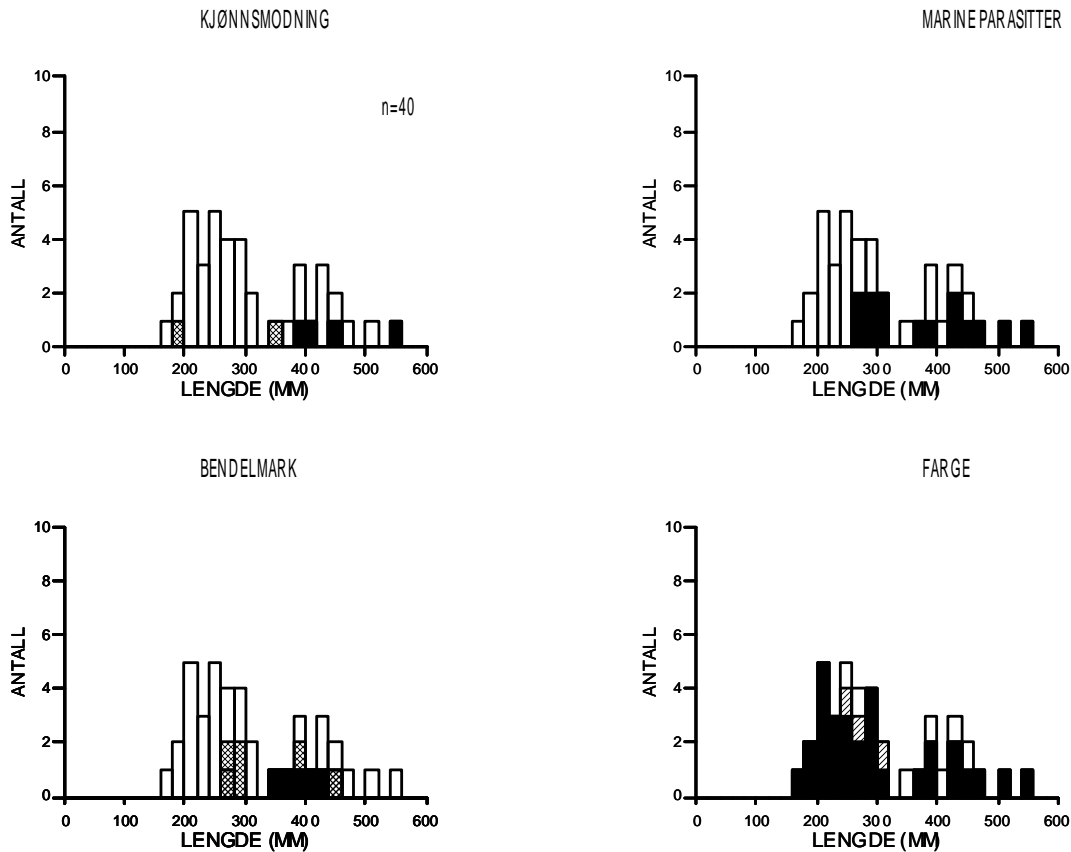
Storvatn, den nederste innsjøen i Nordsandvassdraget, har en stor andel sjørret. Den sterke infeksjonen av bendelmark hos den største fisken tyder imidlertid på at det også er en viss andel stasjonære individer i bestanden.

Lengde ved kjønnsmodning indikerer at begge formene er storvokste. Ørrestanden var ellers av god kvalitet med en svært stor andel med rød kjøttfarge, noe som er relativt sjeldent hos stasjonær fisk. Ved prøvofisket i 1992 ble det også funnet en stor andel sjørret, og en stor andel ble karakterisert som rød eller lys rød i kjøttet.

Røyebestanden i Storvatnet er på grensen til overbefolkning. Kvaliteten var imidlertid ganske bra, ettersom en del røyer hadde rødlig kjøttfarge, og var forholdsvis lite infisert med bendelmark.

Ved prøvofisket i 1992 ble det fanget 97 røyr, derav ble 5 individ på grunnlag av marine parasitter karakterisert som sjørøyr (Karlsen & Sæter 1992). Siden vi denne

gangen ikke fikk en eneste sjørøyr, er det grunn til å følge opp denne problemstillingen. Det er i hvert fall ingen grunn til å tro at det er store mengder sjørøye i denne innsjøen.

Figur.

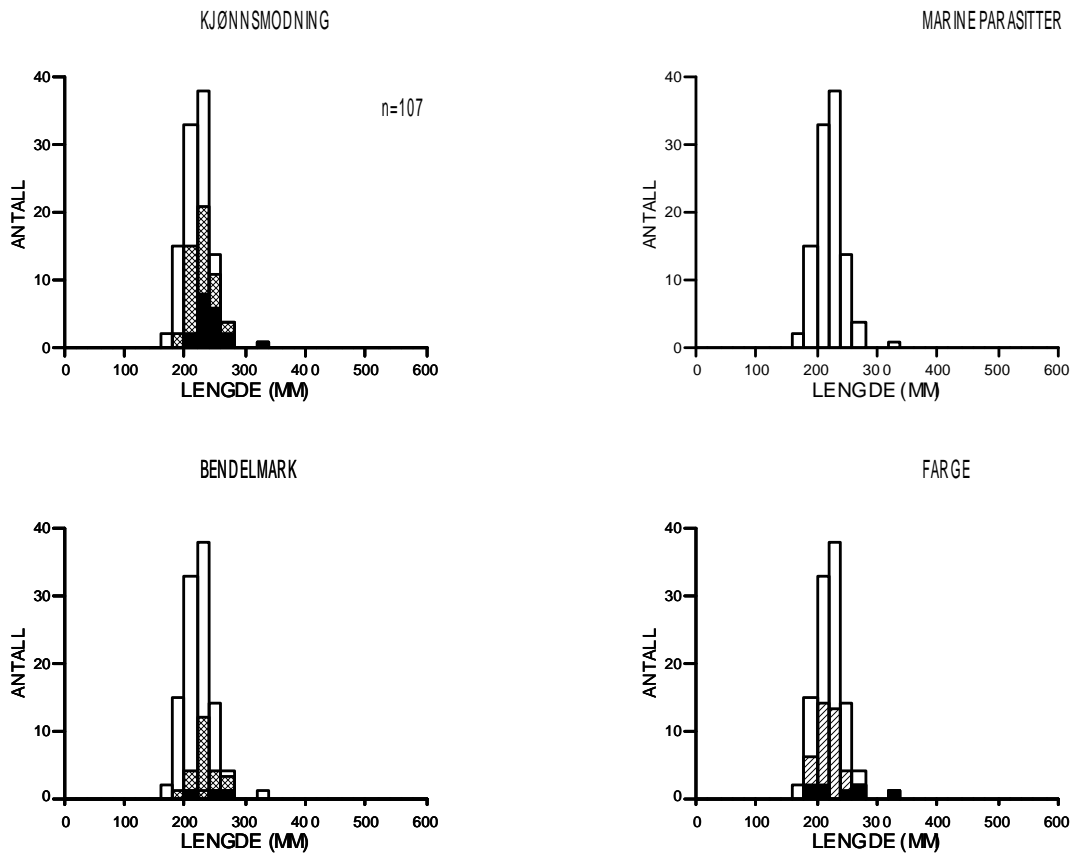
Lengdefordeling av ørret fanget i Storvatnet/Nedrevatnet i Nordsandvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Figur.

Lengdefordeling av **røye** fanget i Storvatnet/Nedrevatnet i Nordsandvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Øvrevatnet (Nordsand-)

Fangst

Fangsten bestod av 36 ørret og 120 røyer. Blant ørretene var det 11 sikre sjøørreter, hvorav *en* hadde kun sortprikk, mens 10 hadde både lusebitt og sortprikk.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 14-42 cm, med et gjennomsnitt på 26.9 ± 7.5 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 32-34 cm.

Blant 5 hofisk og 7 hannfisk mindre enn 25 cm var kun *en* hannfisk moden. Av 9 hofisk og 13 hannfisk større eller lik 25 cm var 5 hofisk og 4 hannfisk moden.

Halvparten av fiskene hadde rød (n=12) eller lys rød (n=5) kjøttfarge, mens resten var hvit. Blant ørretene var 15 fisk infisert med bendelmark. Kun 2 av disse var sikre sjøørreter, samtlige med liten infeksjonsgrad. De øvrige 13 ørretene hadde ikke marine parasitter, og av dem var 6 svært sterkt, 2 middels og 5 lite infisert.

Røye

Røya hadde lengder fra 17 - 39 cm, med et gjennomsnitt på 23.8 ± 4.4 cm. Lengde ved kjønnsmodning var ca 22-24 cm, men nesten all fisk over 18 cm i fangsten er modne hannfisk.

Av 15 hofisk og 66 hannfisk mindre enn 25 cm var 10 hofisk og 55 hannfisk modne. Blant 17 hofisk og 22 hannfisk større enn 25 cm var 16 hofisk og 18 hannfisk modne.

Halvparten av røyene hadde rød (n= 44) eller lys rød (n=17) kjøttfarge, mens 59 var hvite i kjøttet. De fleste (n=88) av røyene var infisert med bendelmark, og av disse hadde 10 svært sterk, 2 sterk, 18 middels og 58 liten infeksjonsgrad.

Konklusjon

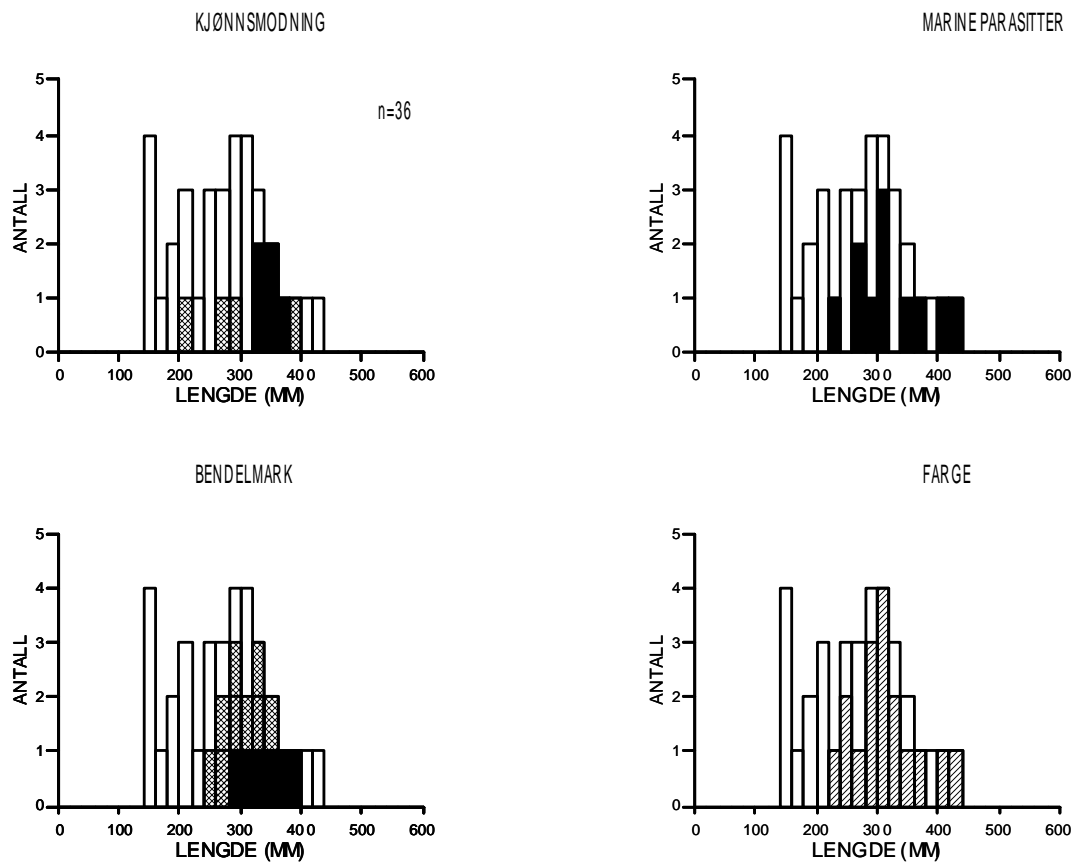
Ørret

Øvrevatnet i Nordsandvassdraget, har en stor andel sjøørret. Den sterke infeksjonen av bendelmark hos den største fisken

tyder også her på at det er en viss andel stasjonære individer i bestanden. Både stasjonær og sjøvandrende ørret ser ut til til å være storvokste (før kjønnsmodning). Ørretbestanden var ellers av blandet kvalitet siden den har rødlig kjøttfarge men forholdsvis mye parasitter (ved lengder over 30 cm).

Røye

Det store antallet tidlig kjønnsmodne røyer i Øvrevatnet indikerer at bestanden er overfolket. Også her er kvaliteten variabel i og med at mange har rødlig kjøttfarge, men svært mange er infisert med bendelmark.

Figur.

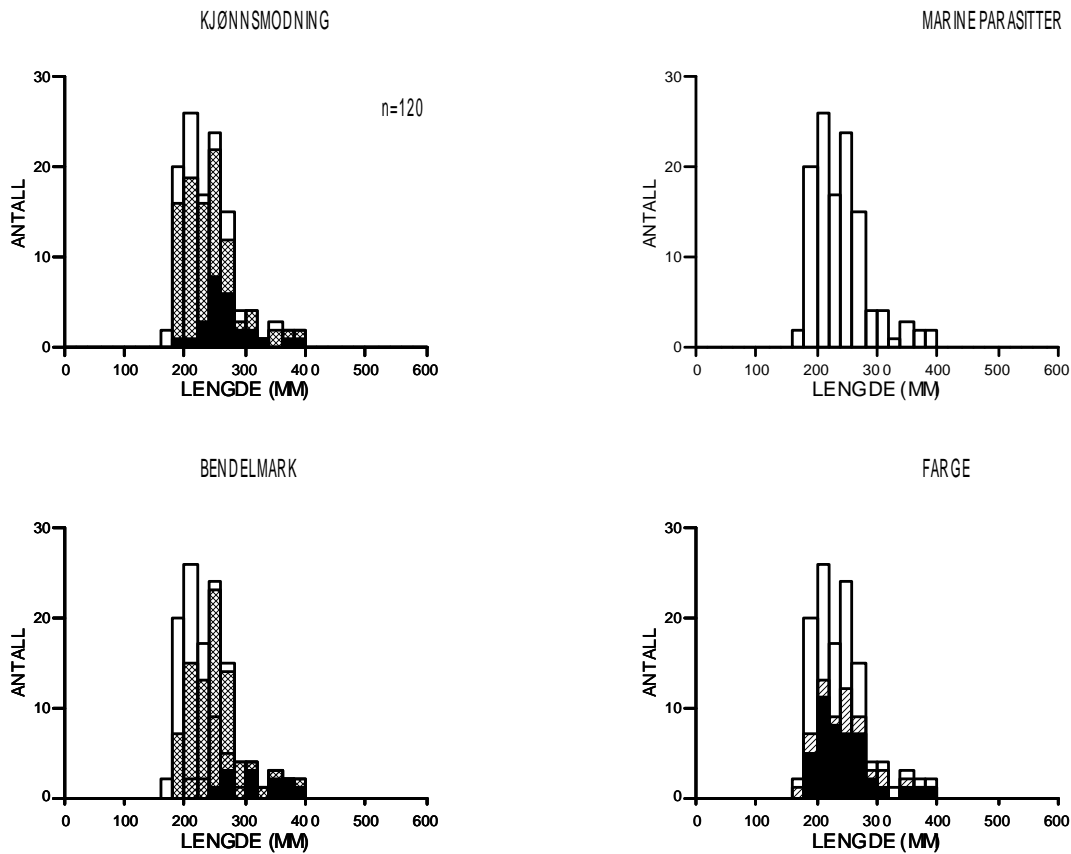
Lengdefordeling av ørret fanget i Øvrevatnet i Nordsandvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Figur.

Lengdefordeling av **røye** fanget i Øvrevatnet i Nordsandvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.14. Tretneelva, Øksnes

Tretneelva har et nedslagsfelt på 11 km², og munner ut i Grunnfjorden mellom Gisløya og Meløya. Elva dannes av diverse myrbekker som drenerer Stormyra mellom Strengelvåg og Alsvåg. Det er ikke noe absolutt vandringshinder i elva, den bare blir svært liten ca 3 km fra utløpet i havet. Høystakkelta munner ut i nedre del av elva via et lite tjern (Steintjernet). Elva ble besøkt 22.08.08.

Bonitering

Tretneelva er en "grøft" med mudder, grus og gressbotn. Det er ikke gyteområder for fisk i elva, og oppvekstområdene er dårlige.

Ungfiskregistrering

Det ble fisket på 3 lokaliteter i Tretneelva. Det ble ikke fanget fisk.

Konklusjon

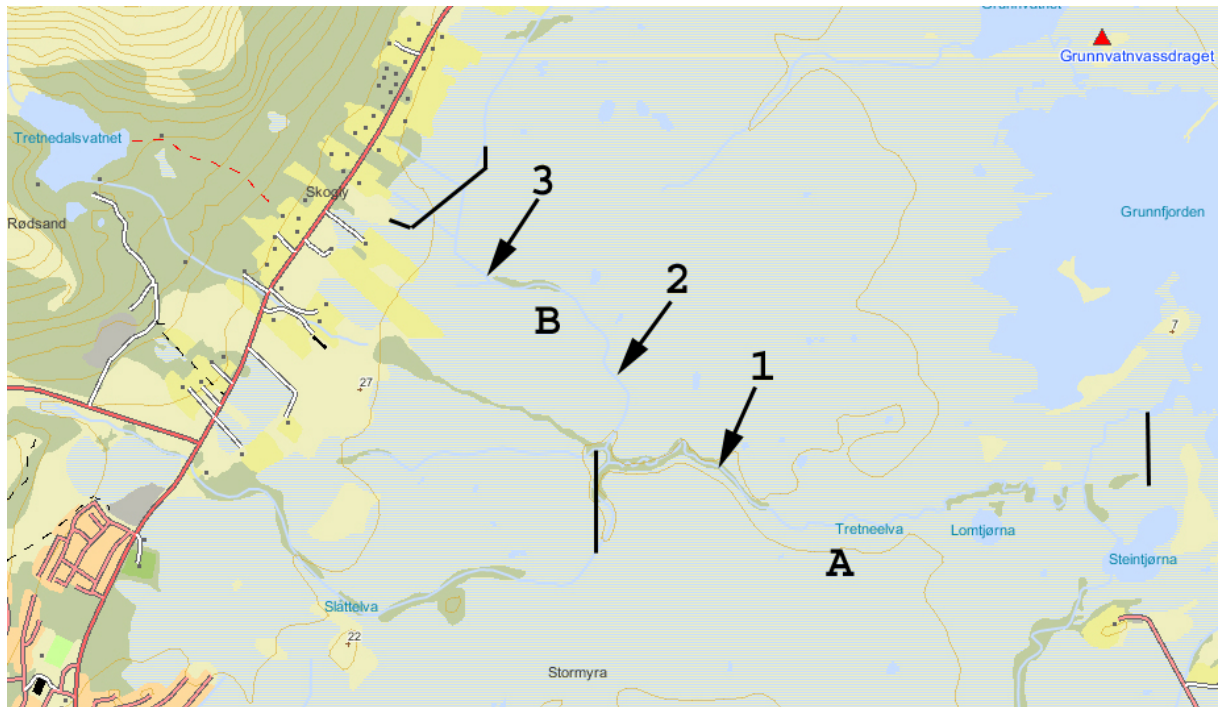
Tretneelva har ikke gyteområder og har svært dårlige oppvekstområder for fisk. Elva har derfor ikke potensiale for produksjon av sjøvandrende laksefisk.

Tabell 3.14.1. Bonitering av Tretneelva, Øksnes. Forkortelsene er forklart i metodekapitlet.

Boniterings-Områder	A	B
Lengde (km)	1.8	1.2
Bredde (m)	1-5	2
Substrat	Grus/mudder	Gress/mudder
Strøm	L	M/L
Dyp (cm)	0-60	0-40
Begroing	0-1	0-1
Vertikal	0	0
Steinhøyde		
Gyting	U	U
Oppvekst	U	D

Tabell Beskrivelse av lokalitetene ved en omgangs fiske i Tretneelva, Øksnes. Forkortelsene er forklart i metodekapitlet.

Lokaliteter	1	2	3
Areal (m ²)	100	100	50
Substrat	Mudder	Grus	gress
Strøm	L	L	L
Dyp (cm)	0-30	0-50	0-40
Begroing	2	0-1	-
Gyting	U	U	U
Oppvekst	D	D	D
Fisk (fangst)	0	0	0

Figur 3.14.1. Kart over Tretneelva, Øksnes med boniteringsområder (A-B) og el-fiske lokaliteter (1-3) avmerket.

3.15. Grunnvatnvass- draget, Øksnes

Innledning

Grunnvatnvassdraget har et nedslagsfelt på 1.6 km², og munner ut i Grunnfjorden vest av Gisløya og Meløya i Øksnes. Innsjøen ligger ca 2 moh, har et areal på ca 0.12 km². Utløpselva er kun ca 300 m, mens innløpselva går ca 1 km oppover i myra.

Metoder

Innsjøen ble prøvofisket 3-4.10.07. Maks dyp ble målt til ca 2 m. Det ble satt bunngarn med maskeviddene 16, 18, 21, 26, 29, 35 & 45 mm.

Resultater

Fangst

Fangsten bestod av 100 ørreter. Blant disse var det 32 sikre sjøørreter, derav

hadde 26 både lusebitt og sortprikk, 4 bare lusebitt og 2 bare sortprikk.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 14-47 cm, med et gjennomsnitt på 25.1 ± 8.0 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 34-36 cm.

Blant 33 hofisk og 21 hannfisk mindre enn 25 cm var *en* hofisk moden. Av 35 hofisk og 11 hannfisk større eller lik 25 cm var 8 hofisk og 3 hannfisk modne.

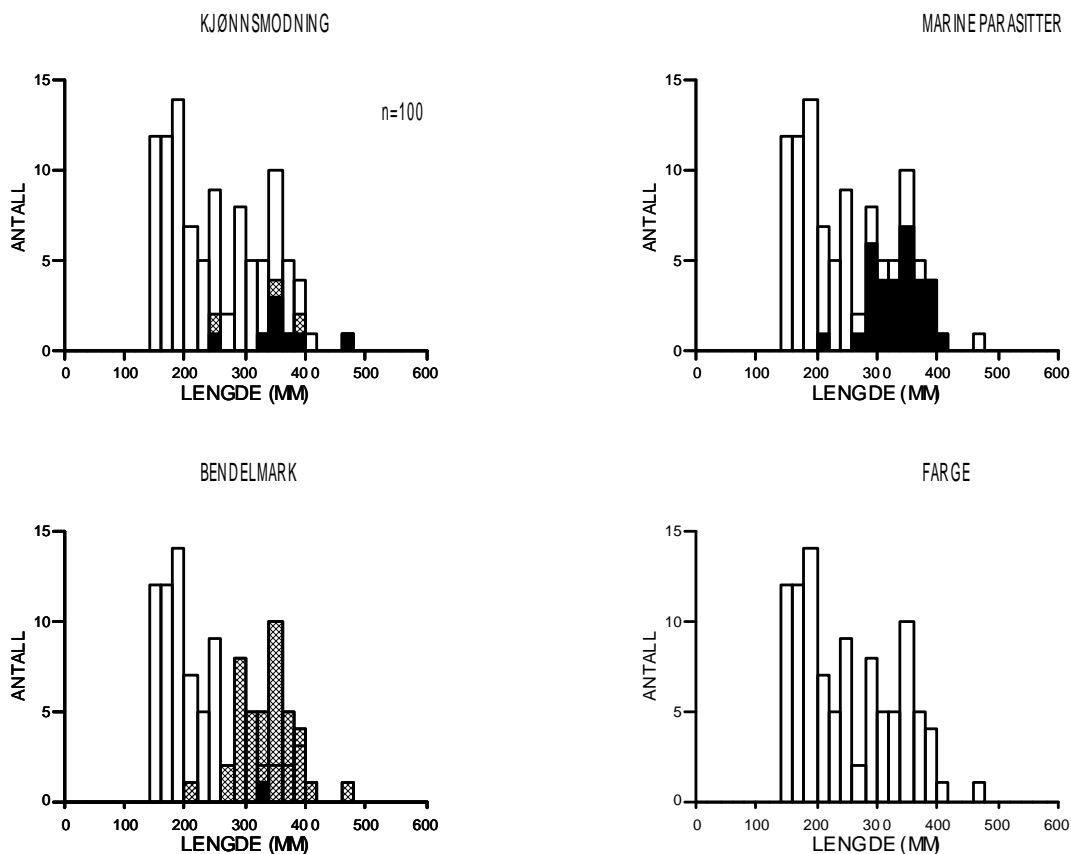
Samtlige ørreter var hvite i kjøttet. Blant de 100 ørretene var 42 fisk infisert med bendelmark, var *en* sterkt, 10 middels og 31 lite infisert. Blant de som var infisert var samtlige sikre sjøørreter med marine parasitter.

Konklusjon

Ørret

Grunnvatnet har en stor andel sjøørret, Det ble kun fanget *en* tidlig kjønnsmoden hofisk, og det tyder på at omtrent samtlige ørreter vandrer til havet før de kjønnsmodner.

En uvanlig stor andel av sjøørretene var litt infisert med bendelmark, og dette kan skyldes at den store fisken beiter mye stingsild som er mellomvert for bendelmarken. Grunnvatnet er som navnet sier svært grunt, ligger 2 moh og munner ut i en brakkvannspoll.

Figur.

Lengdefordeling av ørret fanget i Grunnvatnet.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.16. Urds kardvassdrag- et, Øksnes

Innledning

Urds kardvassdraget har et nedslagsfelt på ca 3.5 km², og munner ut i Bjørndalsfjorden, en sidefjord innerst i Eidsfjorden. Vassdraget ble første gang kartlagt i 1990 (Karlsen & Sæter 1992). De mest aktuelle innsjøene eller tjerna for sjøvandrende laksefisk er Kjørvatn (nederst) og neste Sennvatn (4 moh).

Metoder

Innsjøene ble prøvofisket 11-12.10.07. Kjørvatnet (0.015 km²) har et maks dyp på bare 1.5 m, og her ble det satt tre garn med maskeviddene 21, 26, 29 mm.

Sennvatnet (0.06 km²) var maks 2 m dypt, og her ble det satt 4 garn med maskeviddene 21, 26, 29 & 35 mm.

Resultater

Kjørvatnet

Fangst

Fangsten bestod av 34 ørreter, og blant disse var det 24 sikre sjøørreter. Av disse hadde 4 lusebitt og 3 sortprikk, mens 17 hadde begge parasittene.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 20-35 cm, med et gjennomsnitt på 28.9 ± 3.2 cm. Pga mangelen på gytefisk var det ikke mulig å fastsette lengde ved kjønnsmodning, men den er sannsynligvis > 35 cm.

Kun 2 umodne hofisk var mindre enn 25 cm. Av 23 hofisk og 9 hannfisk større eller lik 25 cm var kun *en* hannfisk moden. Alle ørretene hadde rød kjøttfarge, og samtlige var fri for bendelmark.

Konklusjon

Den nederste tjernet, kalt Kjørvatnet, har en meget stor andel sjøørret, og ingen stasjonær bestand. Innsjøen er svært grunn, og sannsynligvis vandrer de fleste fisk lengre opp i vassdraget for å gyte og /eller overvintre.

Sennvatnet

Fangst

Det ble fanget 47 ørreter, og av disse var det 22 sikre sjøørreter, derav hadde 4 lusebitt, 14 både lusebitt og sortprikk, mens 4 hadde kveis og lusebitt.

Ørret

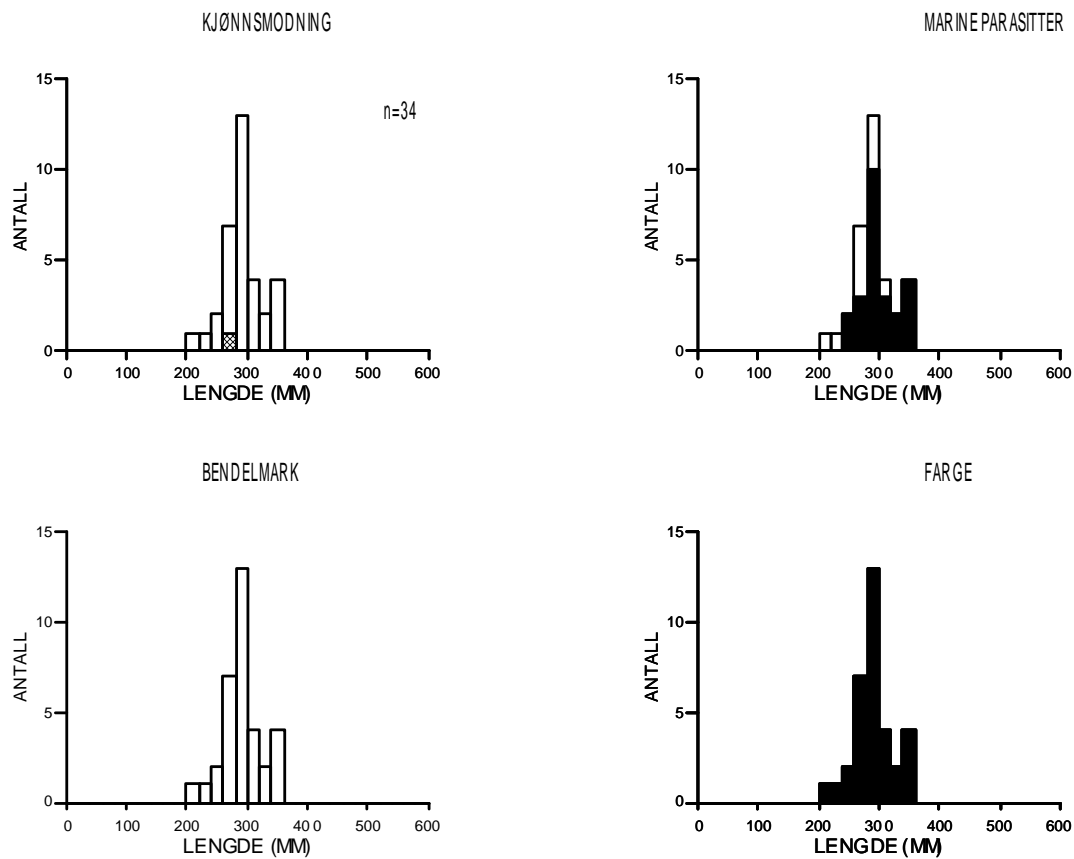
Ørreten hadde lengder fra 18-52 cm, med et gjennomsnitt på 28.6 ± 7.0 cm. Pga lite antall kjønnsmodne hofisk er det ikke mulig å fastsette lengde ved kjønnsmodning.

Samtlige (5 hofisk og 6 hannfisk) mindre enn 25 cm var umodne. Av 15 hofisk og 21 hannfisk større eller lik 25 cm var 4 hofisk og 8 hannfisk modne.

Flesteparten av ørretene hadde rød (n=27) eller lys rød (n=3) kjøttfarge, mens resten var hvit (n=17). Samtlige var fri for bendelmark.

Konklusjon

Sennvatnet har en meget stor andel sjøørret som blir stor før de kjønnsmodner (35-40 cm). Det er også en liten andel stasjonære som kjønnsmodner ved lengde på 25-30 cm, men i hovedsak er det sjøørret i vassdraget. Kvaliteten er god; fisken er rød i kjøttet og helt fri for (ferskvanns-) parasitter.

Figur.

Lengdefordeling av ørret fanget i Kjorvatnet, Urds kardvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

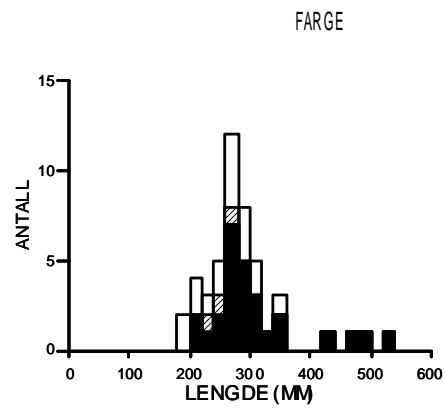
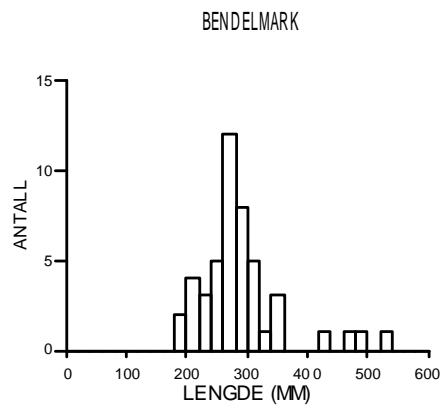
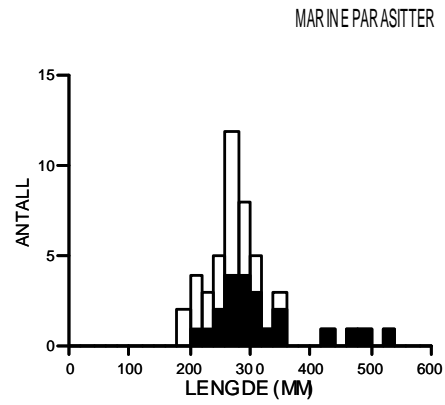
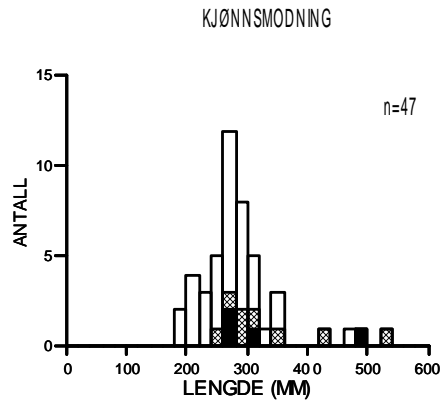
Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Kjorvatnet (nederste tjern) med utløpselva i bakgrunnen

Figur.

Lengdefordeling av ørret fanget i Sennvatnet, Urds kardvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.17. Saltvatnvass- draget, Lødingen

Innledning

Saltvatnvassdraget har et nedslagsfelt på ca 10 km², og munner ut i Lødingen vestbygd. Vassdraget ble første gang kartlagt i 1990 (Karlsen & Sæter 1991).

Metoder

Innsjøen er generelt grunn, men det ble funnet dyp opp mot 20 m. Innsjøen ble prøvofisket 2-3.10.08 med maskeviddene 16, 18, 21, 26, 29, 35, 35, 39 & 45 mm satt enkeltvis fra land, pluss 3 multigarn i lenke i dypet.

Resultater

Fangst

Fangsten bestod av 93 ørreter og 3 røyer. Blant disse var det 27 sikre sjøørreter, hvorav 6 hadde sortprikk og 21 hadde både lusebitt og sortprikk.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 13-46 cm, med et gjennomsnitt på 22.8 ± 8.7 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 30-32 cm.

Blant 38 hofisk og 23 hannfisk mindre enn 25 cm var *en* hofisk og 2 hannfisk modne. Av 23 hofisk og 12 hannfisk større eller lik 25 cm var 14 hofisk og 2 hannfisk modne.

De fleste av ørretene hadde hvit kjøttfarge (n=88), mens 5 var lys rød. Kun 3 av ørretene hadde bendelmark, derav var 2 middels og *en* lite infisert.

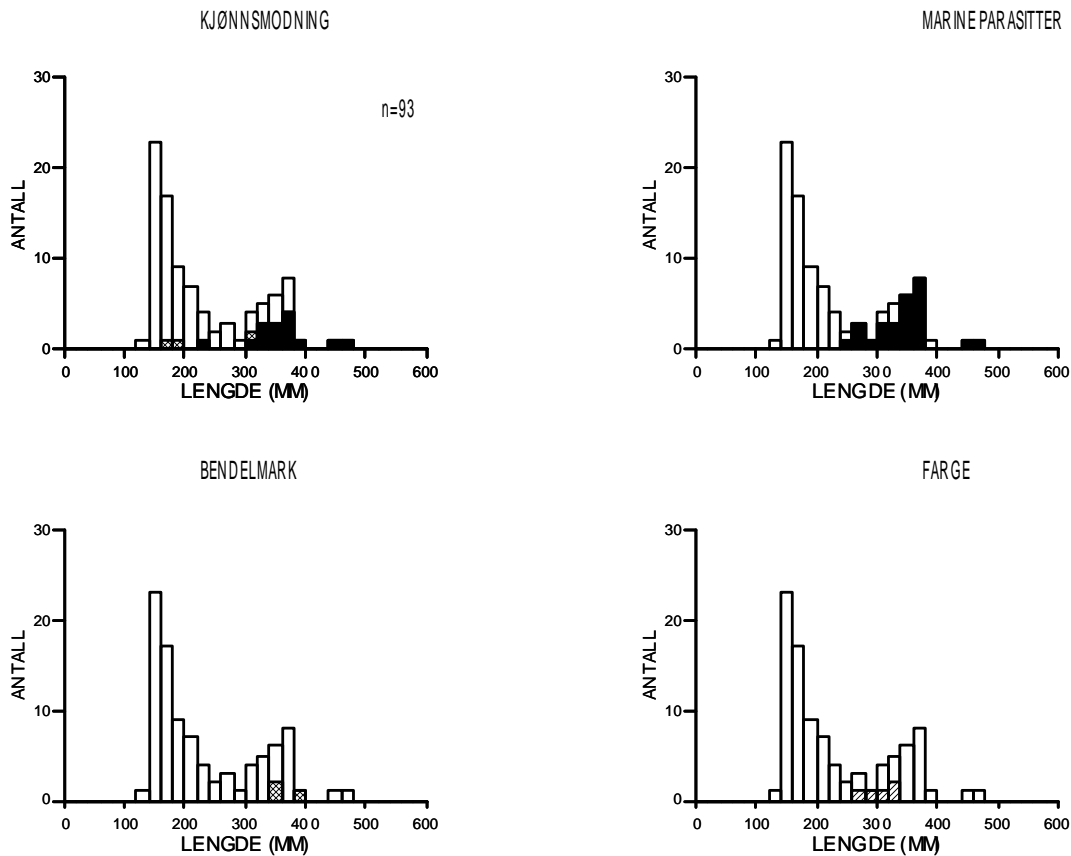
Røye

Det er sannsynligvis en liten røyebestand i Saltvatnet, men pga dårlig vær fikk vi relativt liten garninnsats i dypet. Dypområdet utgjør såpass lite av innsjøen at bestanden sannsynligvis ikke er så stor.

Konklusjon

Saltvatnvassdraget i Lødingen har en stor andel sjøørret, og en svært liten stasjonær andel. Ørretene er hvite i kjøttet, men omtrent fri for bendelmark.

Saltvatnet har små dypområder, og røyebestanden er sannsynligvis liten.

Figur.

Lengdefordeling av ørret fanget i Saltvatnet, Lødingen.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.18. Storfjordvassdraget, Vestvågøy

Innledning

Storfjordvassdraget har et nedslagsfelt på ca 6 km², og munner ut 6-7 km øst for Leknes. Vassdraget består av to innsjøer (3 & 7 moh) med en liten bekk imellom, samt ei kort utløpselv ned til Storfjorden.

Metoder

Innsjøene ble prøvefisket 2-3.09.07. *Nedrevatn* (0.1 km²) har et maks dyp på ca 9 m. Garninnsatsen var: 16, 18, 21, 26, 26, 29, 29, 35, 39, & 45 mm.

Øvrevatn (0.2 km²) har et maks dyp på ca 11 m. Garninnsatsen var 16, 18, 21, 21, 26, 26, 29, 29, 35, 39 & 45 mm fra land, pluss ei lenke med maskeviddene 21, 26, 29 & 35 mm i "dypet".

Resultater

Nedre Storfjordvatnet

Fangst

Fangsten bestod av 96 ørreter. Blant disse var det 6 sikre sjørreter, og samtlige hadde både sortprikk og lusebitt.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 13-36 cm, med et gjennomsnitt på 26.5 ± 5.7 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 28-30 cm.

Blant 12 hofisk og 28 hannfisk mindre enn 25 cm var *en* hofisk og 8 hannfisk modne. Av 35 hofisk og 21 hannfisk større eller lik 25 cm var 23 hofisk og 18 hannfisk modne.

Flesteparten av fisken var hvit i kjøttet (n=90), mens 6 var lys rød. Blant de 96 ørretene var 35 fisk infisert med bendelmark. Av disse var 9 sterkt, 8 middels og 18 lite infisert.

Konklusjon

Nedre Storfjordvatnet har en ørretbestand med en liten andel sjørrett. Bestanden kjønnsmodner ved lengder opp mot 30 cm, men det er en forholdsvis stor andel tidlig kjønnsmodne hannfisk til stede.

Ørreten er til dels sterkt infisert av bendelmark og de fleste er hvite i kjøttet.

Øvre Storfjordvatnet

Fangst

Det ble fanget 61 ørreter, derav var det ingen sikre sjørreter.

Ørret

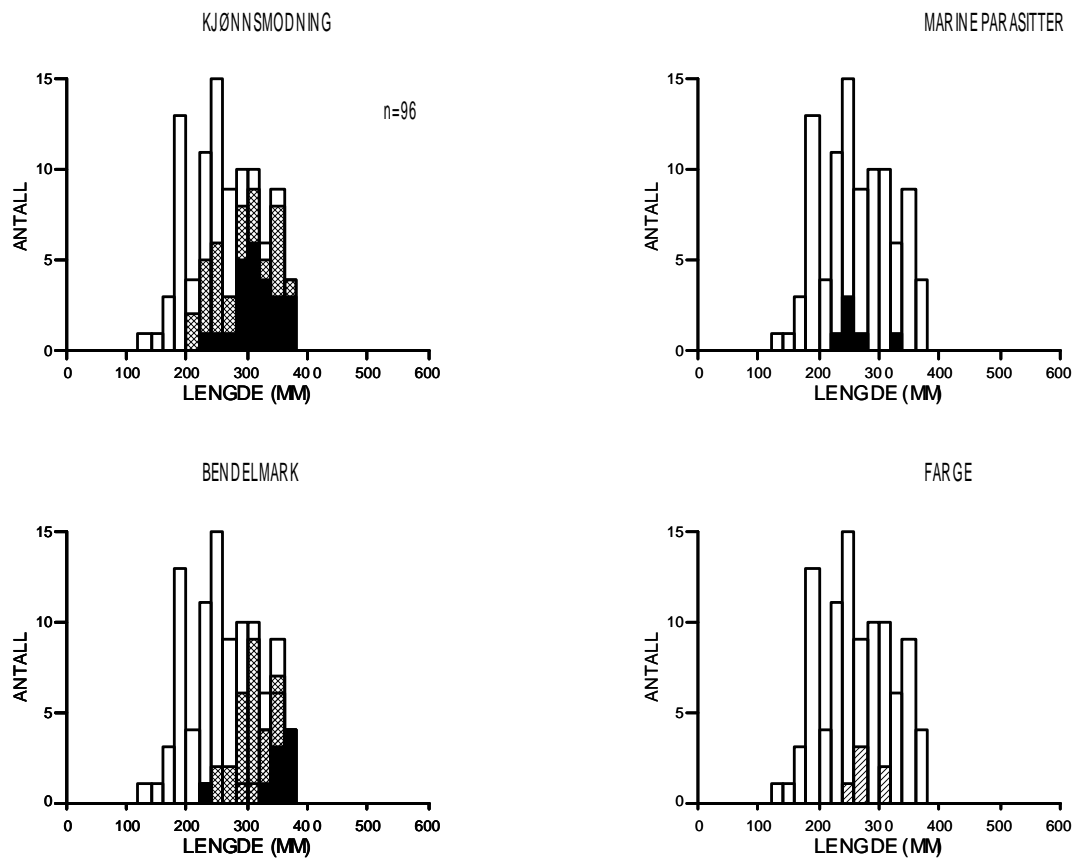
Ørreten hadde lengder fra 12-31 cm, med et gjennomsnitt på 20.8 ± 4.0 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 24-26 cm.

Blant 26 hofisk og 24 hannfisk mindre enn 25 cm var 2 hofisk og 13 hannfisk modne. Av 4 hofisk og 7 hannfisk større eller lik 25 cm var 2 hofisk og 6 hannfisk modne.

Alle ørretene var hvit i kjøttet. Litt over 1/3 (n=23) var infisert med bendelmark, hvorav 9 var sterkt, 3 var middels og 11 lite infisert.

Konklusjon

Øvre Storfjordvatnet har en stasjonær ørretbestand som er på grensen til overbefolkning. Kvaliteten er mindre god, ettersom fisken er hvit i kjøttet i tillegg til at mange er sterkt infisert med bendelmark.

Figur.

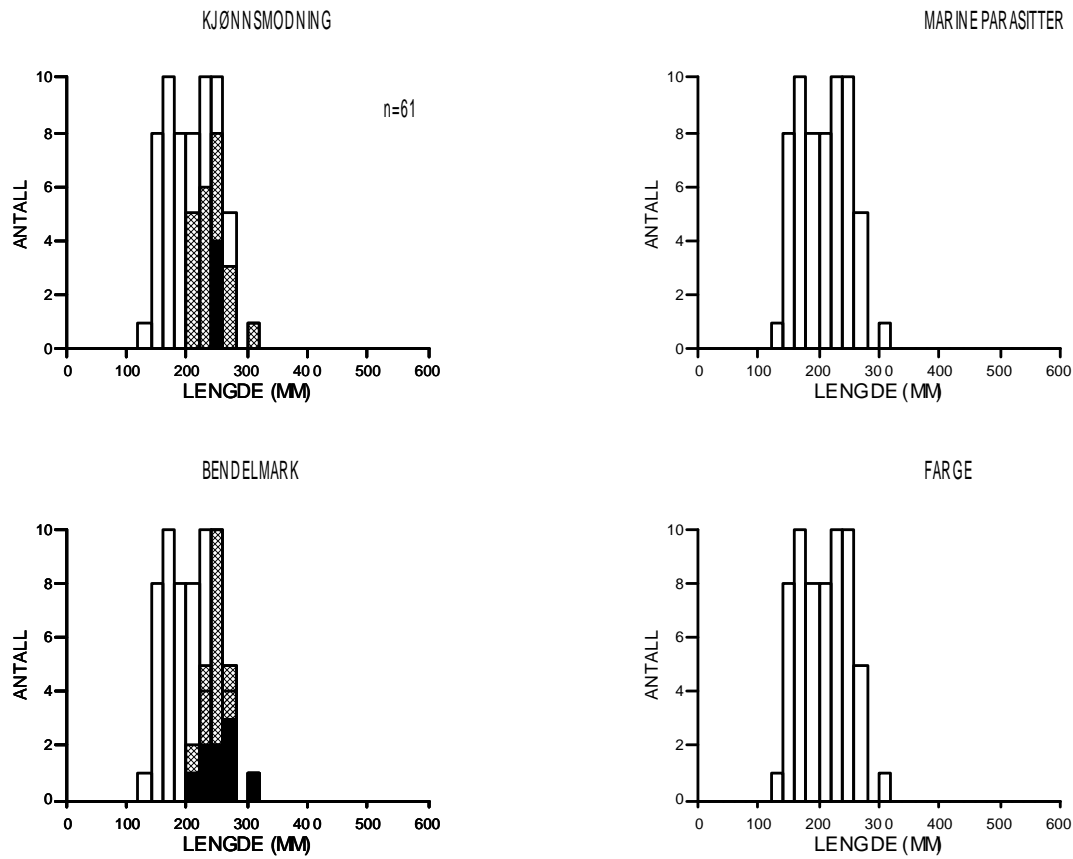
Lengdefordeling av **ørret** fanget i Nedre Storfjordvatnet, Storfjordvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Figur. Lengdefordeling av ørret fanget i Øvre Storfjordvatn, Storfjordvassdraget,

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.19. Torvdalsvass- draget, Vestvågøy

Innledning

Torvdalsvassdraget har et nedslagsfelt på ca 3.5 km², og munner ut på nordsiden av Vestvågøya. Vassdraget ble første gang kartlagt i 1990 (*Nedredalsvassdraget* i Karlsen & Sæter 1991).

Metoder

Innsjøene ble prøvefisket 6-7.10.07. Nedrevatnet har et maks dyp på 3-4 m. Garninnsatsen var 16, 21, 26, 29, 35, 39 & 45 mm, enkeltvis.

Øvrevatnet har et maks dyp på ca 14 m. Garninnsatsen var 16, 18, 21, 21, 26, 26, 29, 35, 39 & 45 mm fra land, pluss ei lenke bestående av maskeviddene 21, 26, 29 & 35 mm i dypet.

Resultater

Lille Torvdalsvatnet (Nedrevatnet)

Fangst

Fangsten bestod av 32 ørreter, deriblant var det 4 sikre sjøørreter.

Ørret

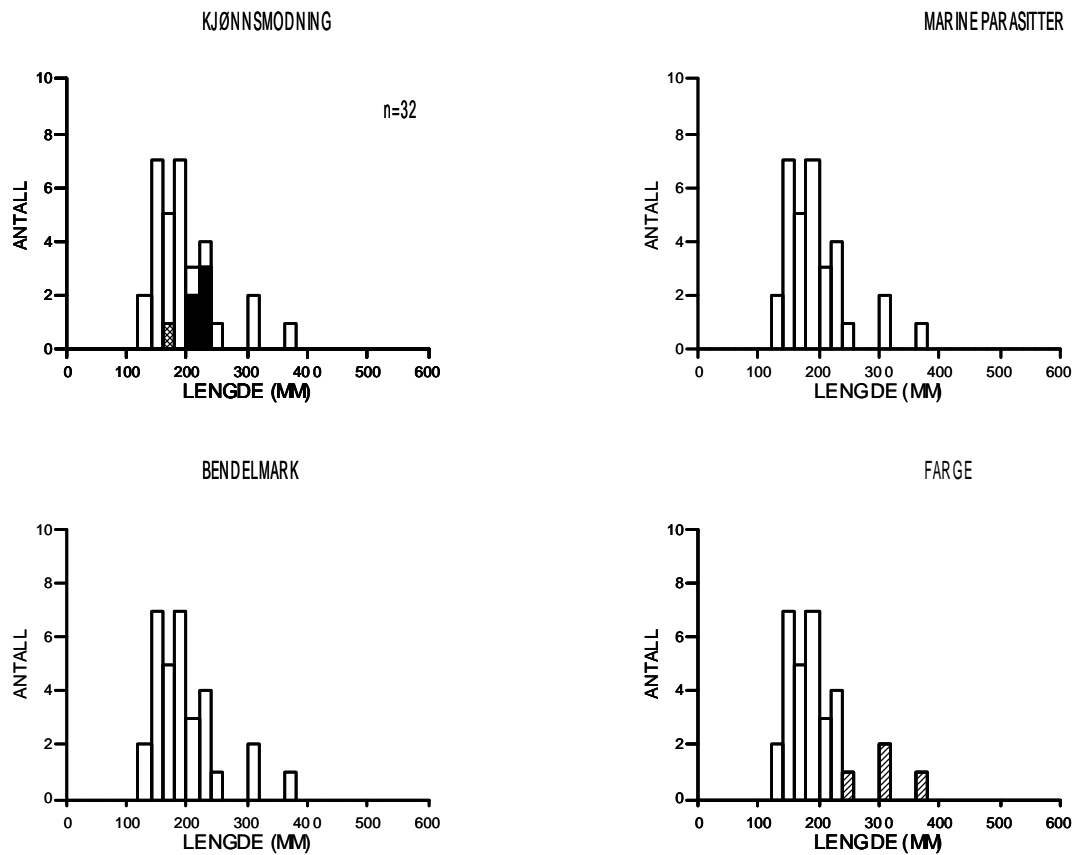
Ørretene hadde lengder fra 24-36 cm, med et gjennomsnitt på 30.7 ± 4.9 cm. Lengde ved kjønnsmodning var ca 20 cm.

Blant 16 hofisk og 13 hannfisk mindre enn 25 cm var 5 hofisk og *en* hannfisk modne. De 3 hofiskene større eller lik 25 cm var alle umodne.

De fleste av ørretene hadde hvit kjøttfarge (n=27), mens 3 var lys rød. Samtlige var fri for bendelmark.

Konklusjon

Lille Torvdalsvatnet har en ørretbestand med en middels andel sjøørret. Fisken hadde hvit kjøttfarge men var fri for bendelmark.

Figur.

Lengdefordeling av ørret fanget i Lille Torvdalsvatn, Torvdalsvassdraget

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Store Torvdalsvatnet/ Øvrevatnet

Fangst

Fangsten bestod av 58 ørret og 27 røyer, derav var det 6 sikre sjøfisk, hvorav 4 hadde lakselus/bitt mens 2 hadde både lus og sortprikk.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 14-34 cm, med et gjennomsnitt på 21.4 ± 4.3 cm. Lengde ved kjønnsmodning var et sted mellom 20-30 cm.

Blant 13 hofisk og 31 hannfisk mindre enn 25 cm var 4 hofisk og 18 hannfisk modne. Av 10 hofisk og 4 hannfisk større eller lik 25 cm var 3 hofisk modne.

De fleste av ørretene hadde hvit kjøttfarge ($n=46$), mens 12 var lys rød. Fire fisk var infisert med bendelmark, derav var *en* middels og 3 lite infisert.

Røye

Røya hadde lengder fra 12 - 37 cm, med et gjennomsnitt på 21.4 ± 7.3 cm. Lengde ved kjønnsmodning var > 30 cm.

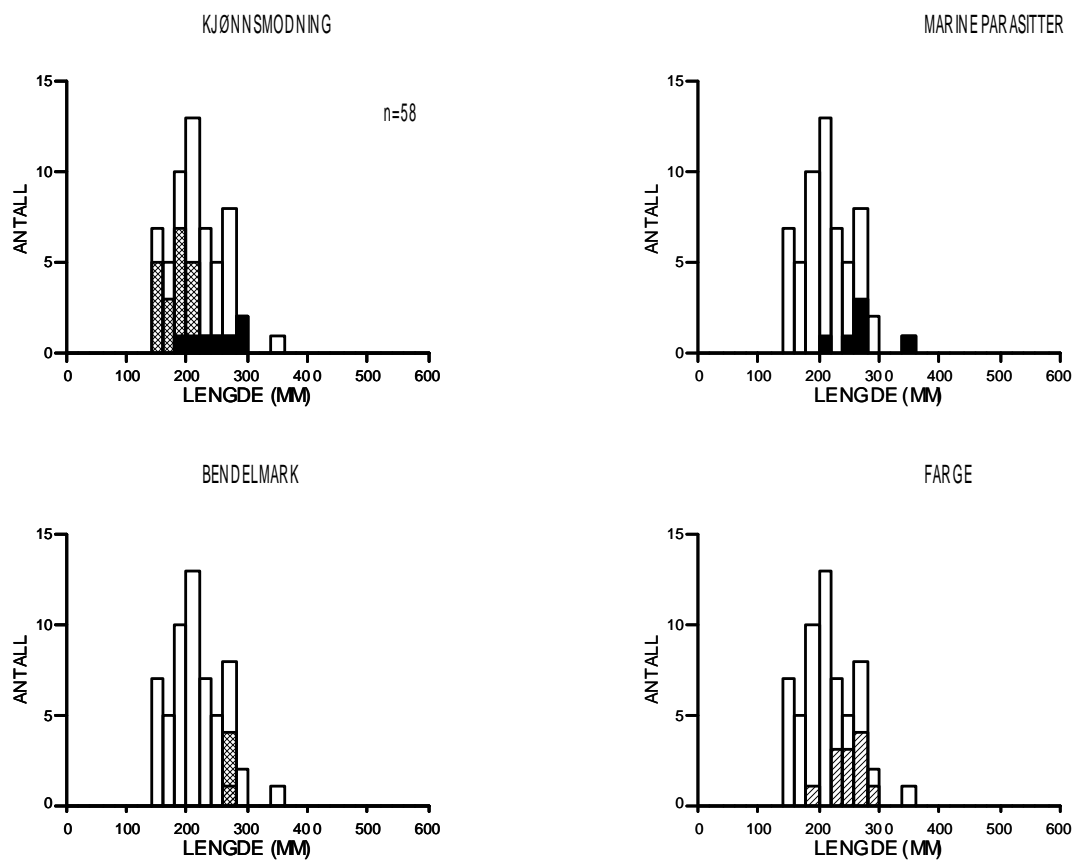
Ingen av fiskene (11 ho, 7 hann) mindre enn 25 cm var modne. Blant *en* hofisk og 8 hannfisk større enn 25 cm var den ene hofisken og to hannfisk modne.

En overvekt av røya var rød ($n= 14$) eller lys rød ($n=1$) i kjøttet, mens 12 var hvit. Kun 3 fisk var infisert med bendelmark, hvorav 2 var sterkt og *en* lite infisert.

Konklusjon

Store Torvdalsvatnet har en liten til middels andel med sjøørret. Ørretbestanden har ellers en og del tidlig kjønnsmodne hannfisk. Ørreten har lite bendelmark og en del var rødlig i kjøttet.

Røyematerialet var lite, og det ble fanget få kjønnsmodne fisk. Det er derfor vanskelig å konkludere, men det ser ut til å være en forholdsvis tynn bestand med storvokst fisk. Kvaliteten var også bra. Mange av røyene hadde rød kjøttfarge, og var lite infisert med bendelmark.

Figur.

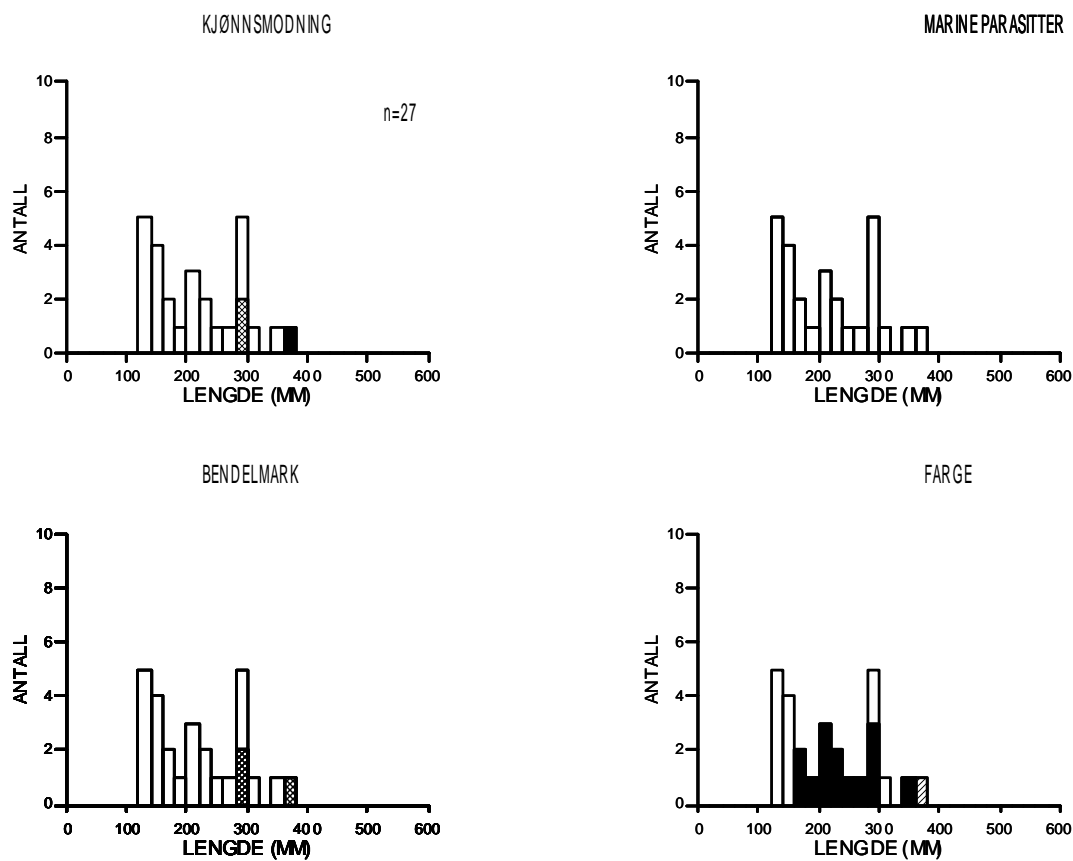
Lengdefordeling av ørret fanget i Store Torvdalsvatn, Torvdalsvassdraget

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Figur.

Lengdefordeling av **røye** fanget i Store Torvdalsvatn, Torvdalsvassdraget

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.20. Vestresandvassdraget, Vestvågøy

Innledning

Vestresandvassdraget har et nedslagsfelt på ca 9 km², og munner ut på nordvestsiden av Vestvågøya. Vassdraget består av to bassenger (Urdvatn/ Haukelandsvatn) med en lav terskel i mellom. De to bassengene ble prøvefisket 4-5.09.07.

Metoder

Innsjøen ble prøvefisket 4-5.09.08 med maskeviddene 18, 21, 21, 26, 26, 29, 29, 35, 35, 45 mm fra land og 3 multigarn og maskeviddene 21, 26, 29, 35 i lenke i dypet.

Resultater

Urdvatnet/Haukelandsvatnet

Fangst

Fangsten bestod av 50 ørret og 32 røyer. Blant disse var det ingen sikre sjøfisk.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 15-43 cm, med et gjennomsnitt på 23.7 ± 5.9 cm. Lengde ved kjønnsmodning var vanskelig å fastsette, men ser ut til å være > 28 cm.

Blant 7 hofisk og 27 hannfisk mindre enn 25 cm var en hofisk og 14 hannfisk modne. Av 8 hofisk og 8 hannfisk større eller lik 25 cm var 5 hofisk og 4 hannfisk modne.

De fleste ørretene hadde hvit kjøttfarge (n=46), mens en var rød og 3 lys rød i kjøttet. Blant ørretene var 16 fisk infisert med bendelmark, og av dem var 6 svært sterkt, 5 sterkt og 5 lite infisert.

Røye

Røya hadde lengder fra 13 - 25 cm, med et gjennomsnitt på 18.3 ± 2.7 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 18-20 cm.

Av 14 hofisk og 17 hannfisk mindre enn 25 cm var 11 hofisk og 12 hannfisk modne. En umoden hofisk var større enn 25 cm. Flesteparten av røyene hadde hvit kjøttfarge (n= 30), mens 2 var nesten gule. De fleste var også fri for bendelmark (n=27), kun 5 var infisert og hadde liten infeksjonsgrad.

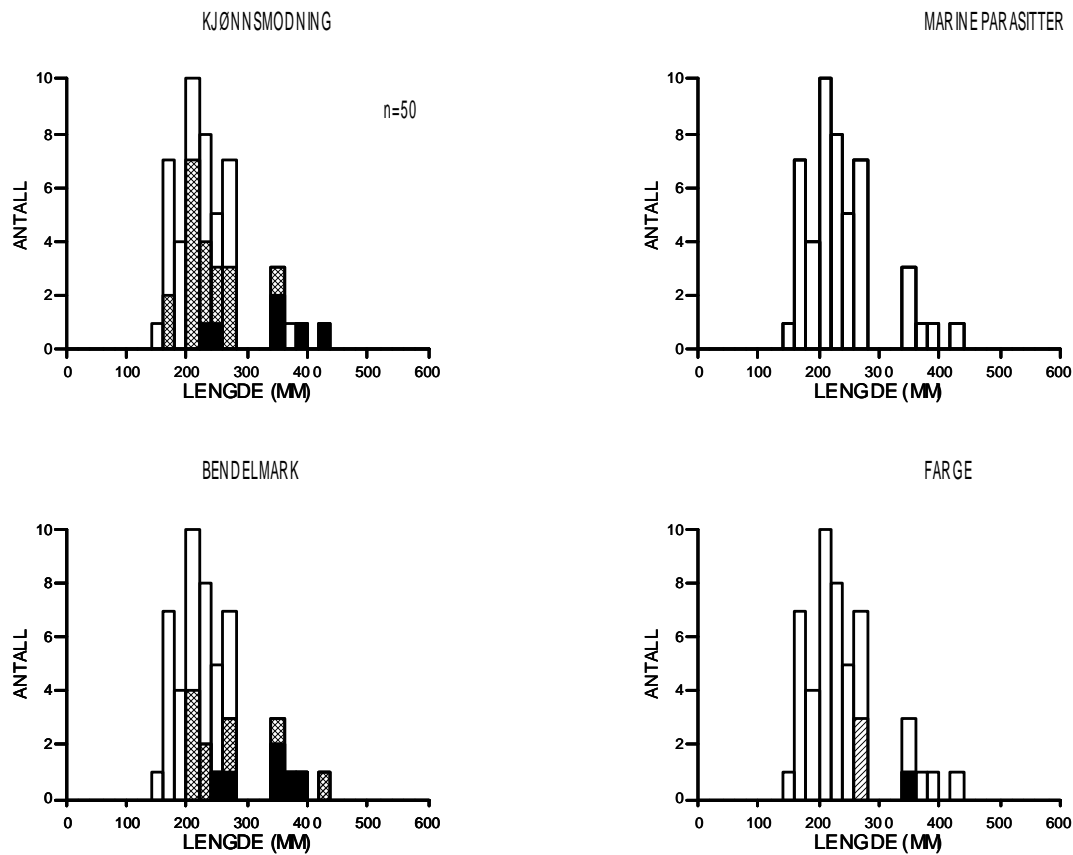
Konklusjon

Ørret

I Vestresandvassdraget ser det ut til at ørretbestanden primært er stasjonær. Bestanden har en meget stor andel tidlig kjønnsmodne hannfisk, og er på grensen til overbefolkning. Hofisken ser imidlertid ut til å kjønnsmodne ved betydelig større lengder enn hannfiskene (opp mot 30 cm). Fisken hadde hvit kjøttfarge og var lite infisert av bendelmark.

Røye

Røyebestanden i Vestresandvassdraget er typisk overbefolket. I likhet med ørreten hadde røya hovedsakelig hvit kjøttfarge og var lite infisert med bendelmark.

Figur.

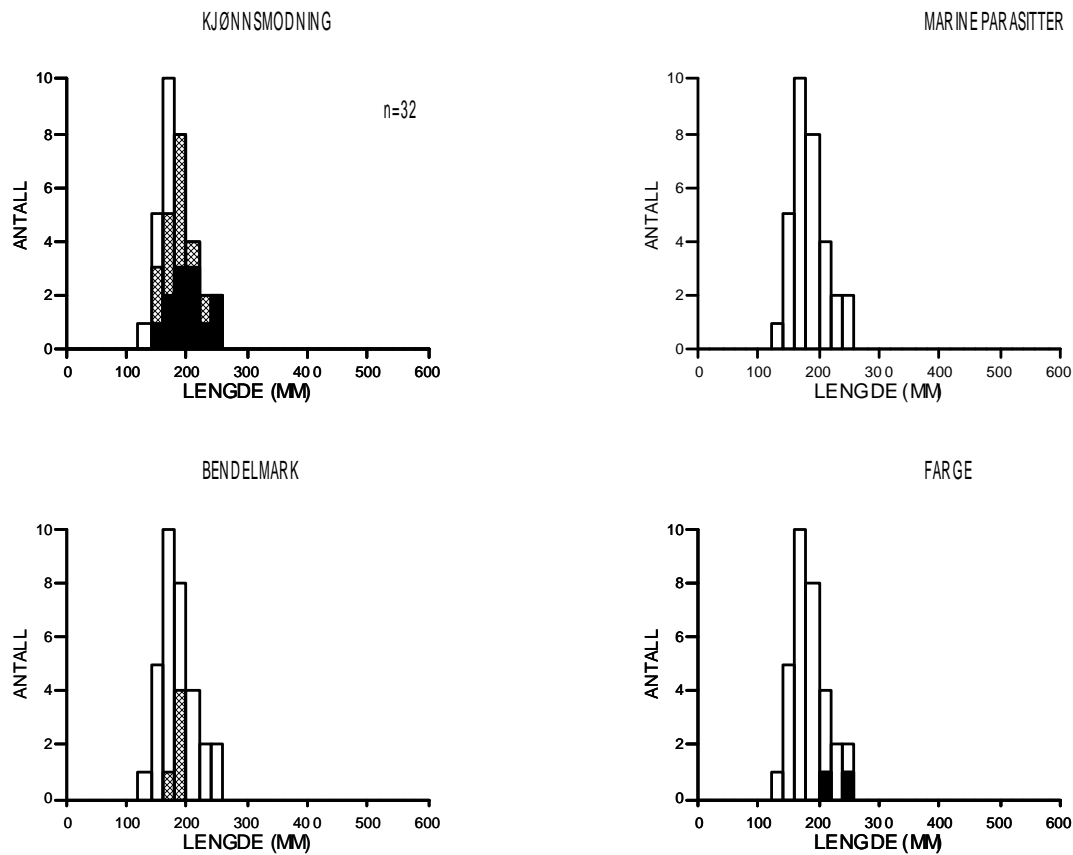
Lengdefordeling av ørret fanget i Urdvatn/Haukelandsvatn, Vestresandvassdraget

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Figur.

Lengdefordeling av røye fanget i Urdvatnet/Haukelandsvatnet, Vestresandvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendemark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.21. Helos/Lyngedalsvassdraget, Vestvågøy

Innledning

Helos/Lyngedalsvassdraget har et nedslagsfelt på ca 7 km², og munner ut nordøst på Vestvågøy. Vassdraget består av to greiner som møtes i en poll før munningen i havet. Den ene greina kommer fra Storvatnet (Helosvatn). I Heloselva er det en liten laksebestand, og Helosvatn har en liten andel sjøørret (Halvorsen 1997). Lyngedalsvatn er tidligere prøvefisket i 1997 av Blix & Halse (1998). De fanget 71 ørret hvorav 7 ble betegnet som sjøørret primært basert på deres utseende (morfologiske karakterer), samt 19 røyr fra 16-28 cm, med en topp omkring 19-25 cm. Samtlige av røyene var modne og samtidig fri for bendelmakk.

Metoder

Lyngedalsvatn har et maks dyp på ca 17 m. Garninnsatsen var 16, 18, 21, 21, 26, 26, 29, 29, 35, 35, 45 mm fra land samt 3 multigarn og ei lenke med maskeviddene 21, 26, 29 & 35 mm i dypet.

Innsjøen ble prøvefiska 3-4.09.07. I elva ble det samtidig fisket med elektrisk fiskeapparat på tre typiske "lakse-lokaliteter".

Resultater

Lyngedalsvatnet

Fangst

Fangsten bestod av 91 ørreter og 72 røyer. Blant disse var det 11 sikre sjøørreter, hvorav 9 hadde både lusebitt og sortprikk, mens *en* hadde kun lusebitt og *en* kun sortprikk.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 12-39 cm, med et gjennomsnitt på 23.3 ± 6.8 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 30-32 cm.

Blant 31 hofisk og 26 hannfisk mindre enn 25 cm var 11 hannfisk modne. Av 18 hofisk og 16 hannfisk større eller lik 25 cm var 8 hofisk og 12 hannfisk modne.

Flesteparten av fisken hadde hvit kjøttfarge (n=76), mens 2 var rød og 13 lys rød i kjøttet. Blant ørretene var 10 fisk infisert med bendelmark, og av dem var 3 sterkt, *en* middels og 6 lite infisert.

Røye

Røya hadde lengder fra 18 - 27 cm, med et gjennomsnitt på 23.5 ± 1.9 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 20-22 cm, men kan være enda lavere pga at vi har for lite materiale av mindre fisk.

Av 21 hofisk og 32 hannfisk mindre enn 25 cm var 20 hofisk og 29 hannfisk modne. Samtlige 12 hofisk og 7 hannfisk større enn 25 cm var modne. Dvs i sum er 94 % av fiskene modne.

Flesteparten av røyene hadde hvit kjøttfarge (n= 42), mens 3 var rød og 29 lys rød i kjøttet. Samtlige var fri for bendelmark.

Elva

Ved elektrofiske i elva på tre lokaliteter ble det funnet gode tettheter av ørretunger (snitt ca 20 100 m²). Lakunger ble ikke påvist.

Konklusjon

Ørret

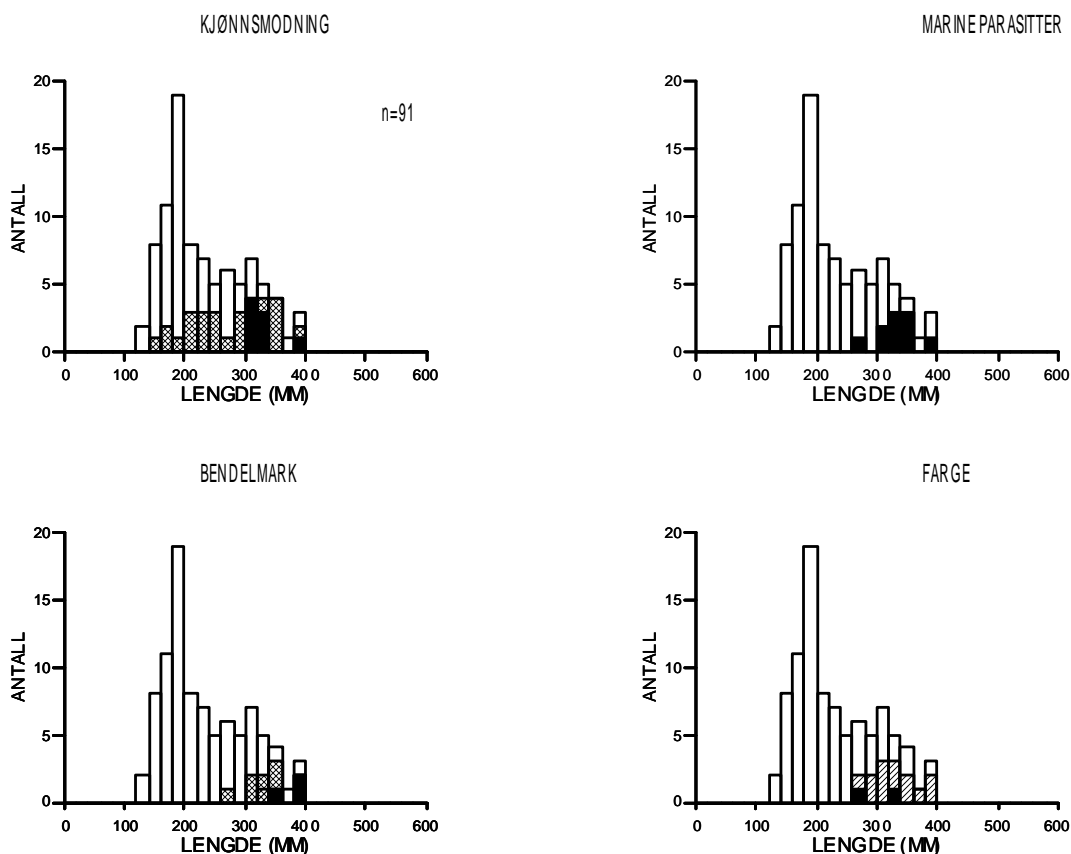
Lyngedalsvatnet har en middels andel sjøørret. Det ser ut til at de fleste hofisk går til havet før de kjønnsmodner, mens tidlig kjønnsmodne hannfisk utgjør en ikke ubetydelig (stasjonær) del av bestanden.

En del av de største sjøørretene har rødlig kjøttfarge, men de er også litt infisert med bendelmark.

Røye

Lyngedalsvatnet har en tett bestand av røye, og er typisk overbefolket. Kvaliteten på fisken var likevel bra, fordi det var ingen infeksjon av bendelmark, og en del av røyene hadde rødlig kjøttfarge.

Våre resultater er svært likt resultatene fra prøvefisket i 1997 (Blix & Halse 1998).

Figur.

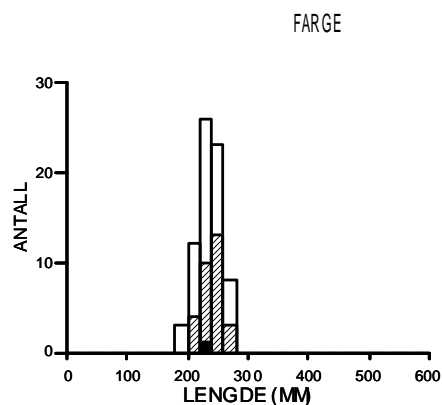
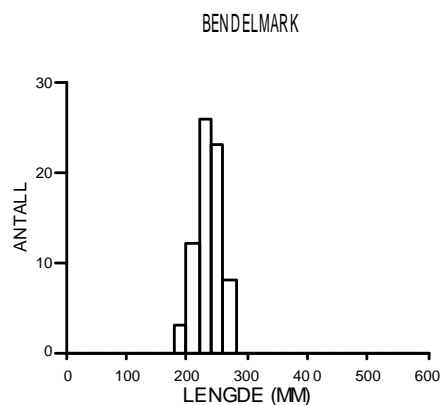
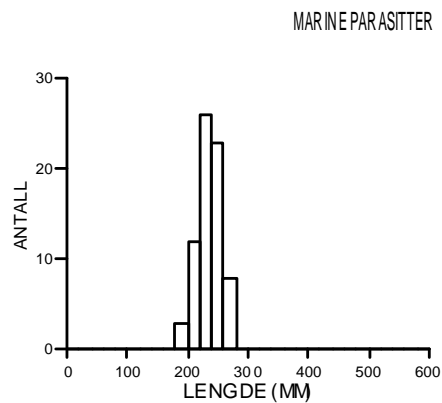
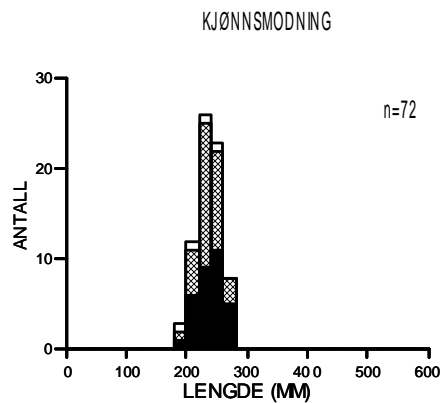
Lengdefordeling av ørret fanget i Lyngedalsvatnet, Helos/lyngedalsvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Figur.

Lengdefordeling av **røye** fanget i Lyngedalsvatn, Helos/Lyngedalsvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.22. Borgevassdraget, Vestvågøy

Innledning

Borgevassdraget består av Ytre og Indre Borgepollan (begge brakkvann) pluss tre større innsjøer hvorav den ene kommer fra Lilandsvatn/Rystadvatn (Jørgensen & Kanstad Hanssen 2001). Lilandsvatn består av to bassenger med et grunt parti (dyp ca 2 m) imellom. Nedslagsfeltet til elva fra Lilandsvatn er ca 13 km².

Lilandsvatn/Rystadvatn ble prøvofisket i 1995 (Blix 1995). Fangsten bestod av 58 røyr og 96 ørreter, men det ble ikke opplyst om det var noe sjøvandrende laksefisk blant dem.

Metoder

Lilandsvatn/Rystadvatn har et overflateareal på 0.9 km² og et maks dyp på 17 m (NVE 1997). Innsjøen ble prøvofisket 5-6.09.07. Garninnsatsen var 16, 16, 18, 18, 21, 21, 26, 26, 29, 29, 35, 35 mm enkeltvis fra land, pluss 3 multigarn og ei lenke med maskeviddene 21, 26, 29, 35 i dypet.

Resultater

Lilandsvatn/Rystadvatn

Fangst

Fangsten bestod av 144 ørreter og 54 røyer. Det ble ikke fanget sikre sjøfisk.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 13-35 cm, med et gjennomsnitt på 22.6 ± 4.7 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 24-26 cm.

Blant 36 hofisk og 66 hannfisk mindre enn 25 cm var 10 hannfisk og 24 hofisk modne. Av 18 hofisk og 16 hannfisk større eller lik 25 cm var 15 hofisk og 18 hannfisk modne.

Alle ørretene hadde hvit kjøttfarge. Flesteparten var fri for bendelmark (n=119), mens 25 var infisert. Av disse var en meget sterkt, 5 sterkt, 14 middels og 5 lite infisert.

Røye

Røya hadde lengder fra 18 – 31 cm, med et gjennomsnitt på 23.9 ± 2.8 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 20-22 cm, og størsteparten av materialet bestod av kjønnsmoden fisk.

Av 7 hofisk og 27 hannfisk mindre enn 25 cm var 6 hofisk og 25 hannfisk modne. Blant 6 hofisk og 14 hannfisk større enn 25 cm var 5 hofisk og 12 hannfisk modne. Dvs ca 89 % av fangsten bestod av moden fisk.

Flesteparten av røyene hadde rød (n=6) eller lys rød (n=27) kjøttfarge, mens 21 var hvite i kjøttet. Kun 22 % av røya var infisert med bendelmark (n=12). Av disse var 2 meget sterkt infisert, 2 sterkt, 4 middels og 4 lite infisert.

Konklusjon

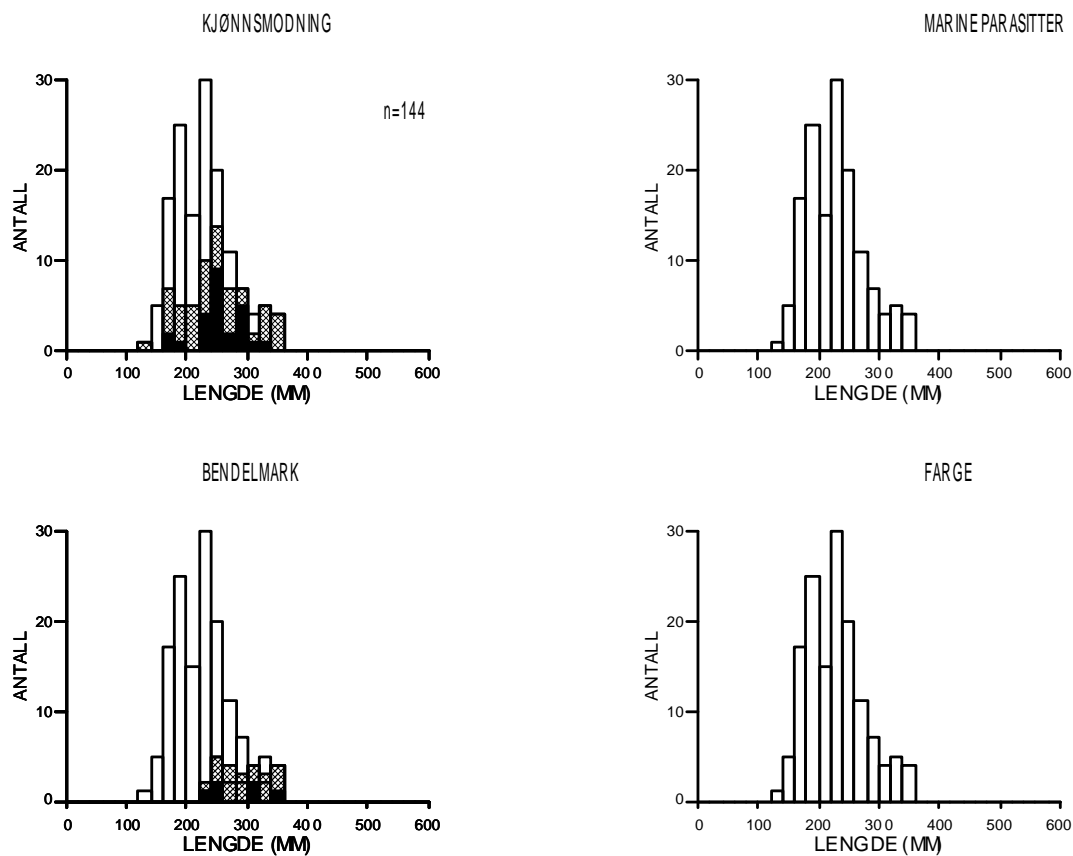
Ørret

Lilandsvatn/Rystadvatn har en noe overbefolka, primært stasjonær ørretbestand. Fisken er hvit i kjøttet, men forholdsvis lite infisert med bendelmark.

Røye

Røyebestanden i Lilandsvatnet er typisk overbefolka. Så å si alle individer dør ut før de når lengder på 30 cm. Kvaliteten på røya er omtrent som hos ørreten. Det er flere individer blant røyene med rødlig kjøttfarge, men de er til gjengjeld noe mer infisert med bendelmark.

Mangelen på sjøvandrende individer i fangsten indikerer at det er lite sjøfisk i denne innsjøen, og en bør kunne være liberal i forhold til tiltak som kan bedre bestandene. Borgevassdraget som helhet har imidlertid både laks- og sjøørret (Jørgensen & Kanstad Hansen 2001).

Figur.

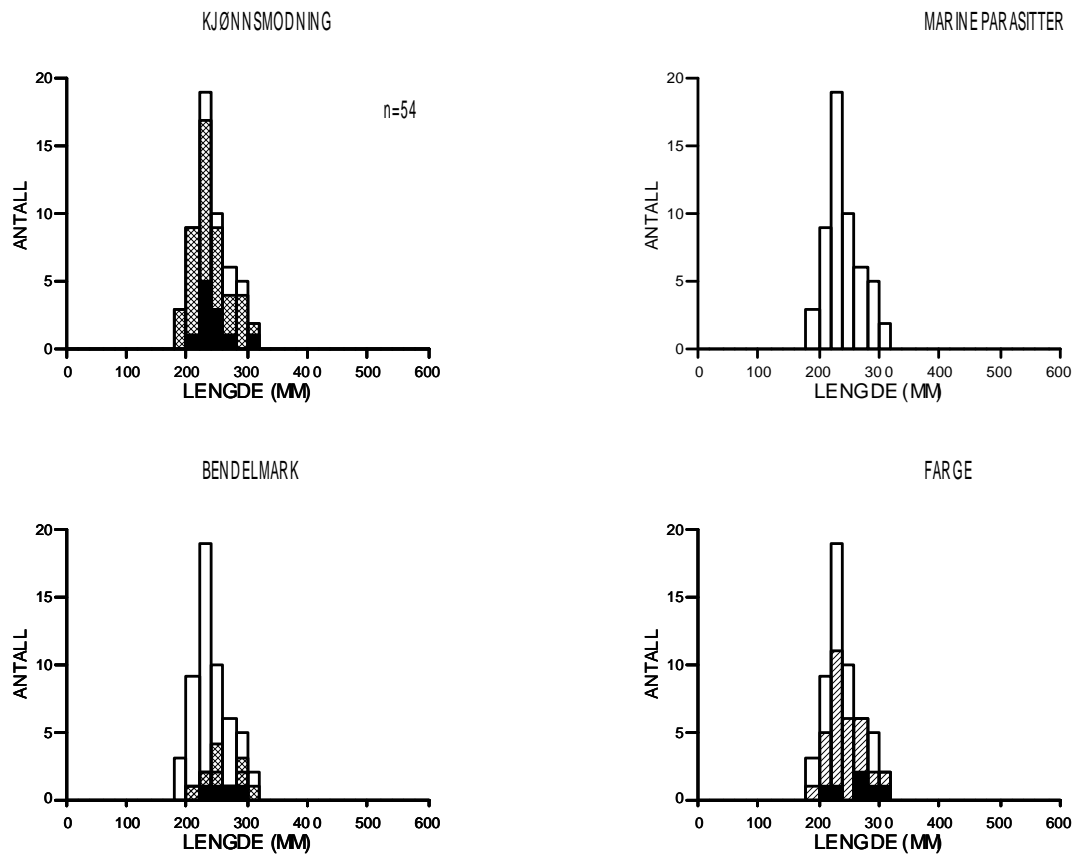
Lengdefordeling av ørret fanget i Lilandsvatn/Rystadvatn, Borgevassdraget..

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Figur.

Lengdefordeling av **røye** fanget i Lilandsvatn/Rystadvatn, Borgevassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.23. Farstadvassdraget, Vestvågøy

Innledning

Farstadvassdraget har et nedslagsfelt på ca 46 km², og munner ut i Saltisen/ Nappstraumen på vestsiden av Vestvågøya. Vassdraget består av en rekke innsjøer og elvestrekninger, men kun Farstadvatn, Reppvatn og Ostadvatn er tilgjengelig for sjøvandrende laksefisk. I tillegg må fisken passere gjennom det lille Skjerpvatnet for å komme til Ostadvatnet.

Ostadvatnet ble prøvofisket i 1996 av Halse & Blix (1997). De fanget 44 røyr og 51 ørret, hvorav 3 ble karakterisert som sjørørret basert på morfologiske karakterer.

Reppvatnet ble prøvofisket i 1997 (Blix m.fl. 1998). Her ble det fanget 41 ørreter, hvorav ingen ble karakterisert som sjørørret.

I 2001 ble utløpselva fra Farstadvatnet sperret for å registrere oppvandringen av sjøvandrende fisk (Kanstad Hanssen 2002). Det ble registrert betydelig oppgang av laks og sjørørret, men kun 4 sjørøyr. I oktober ble det foretatt et prøvofiske i Farstadvatnet, hvor de fleste fisk over 25 cm ble karakterisert som sjørørret. I tillegg var det noen få tidlig kjønnsmodne hofisk.

Metoder

Innsjøene ble prøvofisket 31.8-2.09.07.

Farstadvatn har et overflateareal på 1.2 km² og et maks dyp på 14 m (NVE 1997). Garninnsatsen var 2 x 16, 18, 21, 26, 29, 35, & 45 mm fra land, pluss 3 multigarn og ei lenke med maskeviddene 18, 21, 26, 29 & 35 mm i dypet.

I tillegg ble det satt 7 småmaska garn med maskevidde 10 og 12.5 og 15 mm for å sjekke om det var laksunger til stede i innsjøen. Garna ble satt rundt ei sivbukt omtrent midt i innsjøen (se foto).

Reppvatn har et overflateareal på 0.6 km² og et maks dyp på ca 16 m (NVE 1997). I denne sjøen ble følgende maskevidder brukt: 16, 18, 2 x 21, 26, 29 & 35 mm, pluss 3 multigarn og ei lenke med maskeviddene 21, 26, 29 & 35 mm i dypet.

Ostadvatn har et overflateareal på 1.2 km² og et maks dyp på 25 m (NVE 1997). I innsjøen ble følgende maskevidder benyttet: 16, 18, 2 x 21, 26, 29 & 35 mm pluss 3 multigarn og ei lenke med maskeviddene 21, 26, 29 & 35 mm i dypet.

Resultater

1. Farstadvatnet

Fangst

Fangsten bestod av 189 ørreter, 19 røyer og 22 laksunger. Blant ørretene var det 16 sikre sjøfisk. Av disse hadde 14 lusebitt og sortprikk, mens 2 hadde bare sortprikk.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 12-57 cm, med et gjennomsnitt på 21.7 ± 6.6 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 24 – 28 cm.

Blant 99 hofisk og 46 hannfisk mindre enn 25 cm var 4 hannfisk og 10 hofisk modne. Av 29 hofisk og 15 hannfisk større eller lik 25 cm var 19 hofisk og 11 hannfisk modne. Flesteparten av ørretene hadde hvit kjøttfarge (n=176), mens n=12 var lys rød og *en* var rød. Flesteparten var fri for bendelmark (n=119), mens 25 var infisert. Av disse hadde *en* meget sterk, 5 sterk, 14 middels og 5 liten infeksjonsgrad.

Røye

Røya hadde lengder fra 18 – 29 cm, med et gjennomsnitt på 23.8 ± 2.9 cm. Det var ikke mulig å fastsette lengde ved kjønnsmodning.

Av 3 hofisk og 11 hannfisk mindre enn 25 cm var 2 hofisk og samtlige hannfisk modne. Alle fisk større enn 25 cm (2 ho, 3 hann) var modne.

Alle røyene hadde lys rød kjøttfarge, og alle var fri for bendelmark.

Laks

På de 7 småmaska garnene ble det fanget 22 laksunger, dvs ca 3 pr garn.

Konklusjon

Ørret

Farstadvatnet i Farstadvassdraget har en liten andel sjøørret. I tillegg ser det ut til å være en del stasjonære fisk i bestanden som kjønnsmodner ved lengder under 30 cm. Kvaliteten på ørreten er middels. Nesten all ørreten hadde hvit kjøttfarge, men var forholdsvis lite infisert med bendelmark.

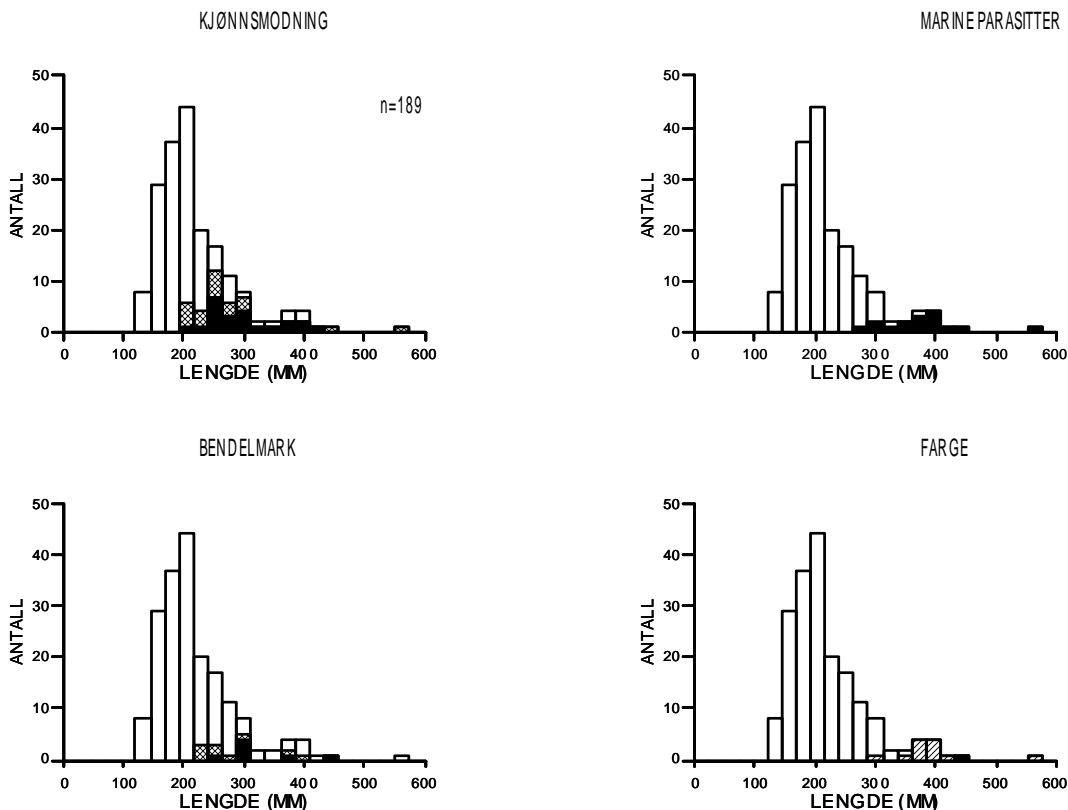
Ved prøvafiske i 2001 fant Kanstad Hanssen (2002) noe liknende; noen få tidlig kjønnsmodne hofisk pluss en større andel sjøørret.

Røye

Det ble fanget lite røye i Farstadvatnet. Materialet indikerer imidlertid at bestanden er overbefolka. Kanstad Hanssen (2002) betegnet røyebestanden som svak.

Laks

Fangstene på småmaska garn viser at Farstadvatnet fungerer som oppvekstområde for laksunger, i likhet med mange andre vassdrag i fylket (Halvorsen & Jørgensen 1996). Lokaliteten som ble undersøkt ligger for øvrig langt fra nærmeste gytebekk.

Figur.

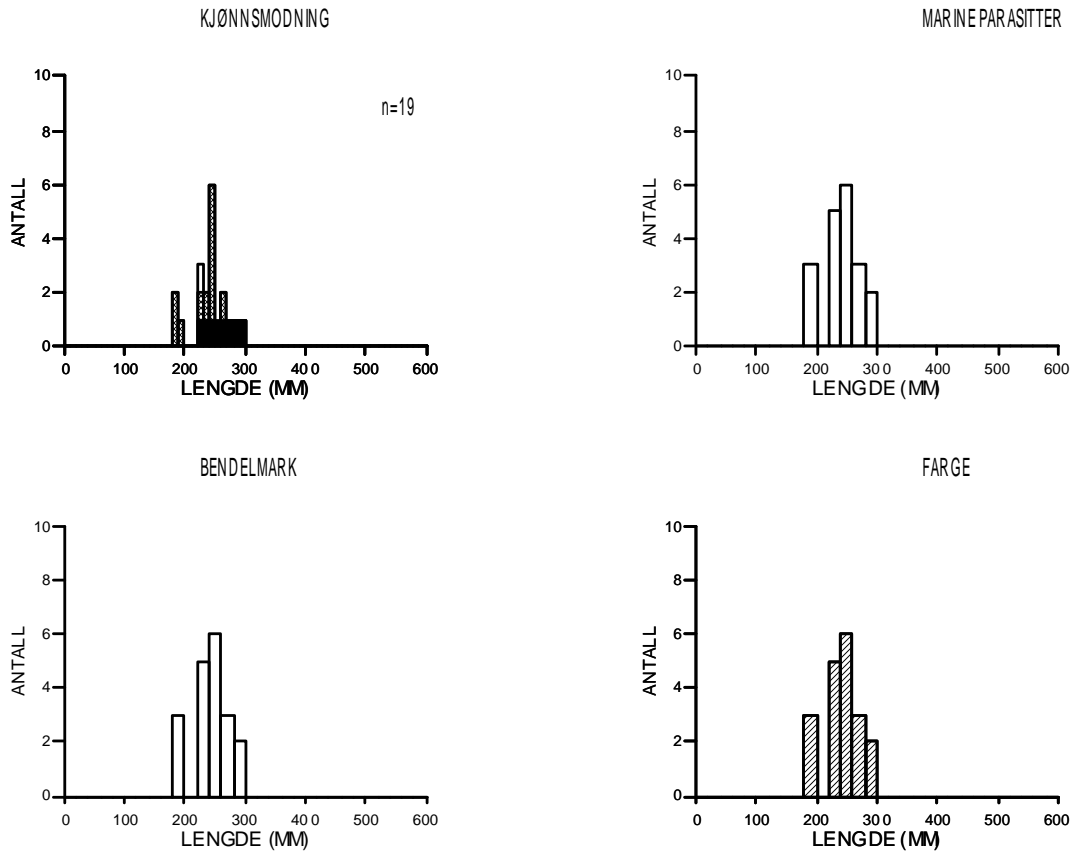
Lengdefordeling av ørret fanget i Farstadvatnet, Farstadvassdraget

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Figur.

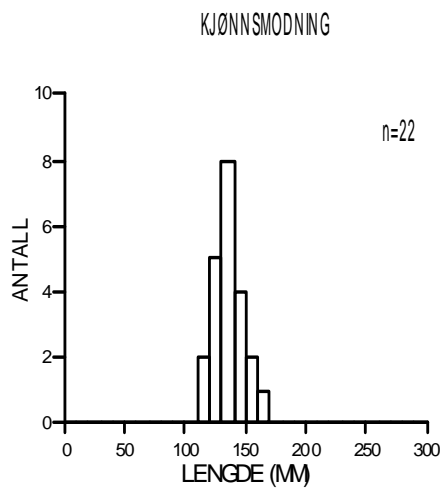
Lengdefordeling av røye fanget i Farstadvatnet, Farstadvassdraget

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Figur.

Lengdefordeling av laksunger fanget i Farstadvatnet

Sivbukta hvor småmaska garn ble satt etter evt laksunger.

Feite ørreter fra Reppvatn.

2. Reppvatnet

Fangst

Det ble fanget 24 ørreter, og blant disse var det ingen sikre sjøørret.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 14-45 cm, med et gjennomsnitt på 25.1 ± 8.9 cm. Lengde ved kjønnsmodning var vanskelig å fastsette, men modningen ser ut til å inntre tidlig. Materialet inneholder kjønnsmodne hofisk fra 16' cm's lengde og flere tidlig kjønnsmodne hannfisk fra 22 cm's lengde.

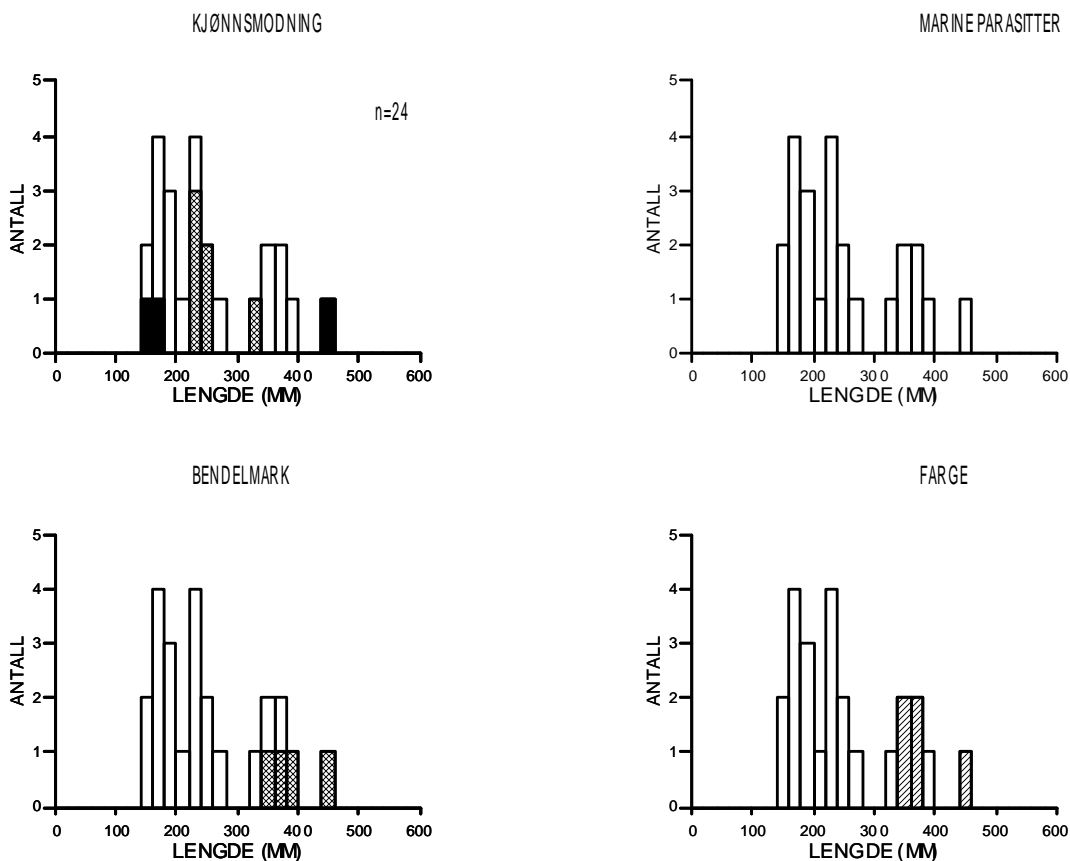
Blant 8 hofisk og 6 hannfisk mindre enn 25 cm var 2 hannfisk og 3 hofisk modne. Av 7 hofisk og 3 hannfisk større eller lik 25 cm var 3 hofisk og 6 hannfisk modne.

Flesteparten av ørretene hadde hvit kjøttfarge (n=19), mens *en* hadde rød og 4 hadde lys rød farge. Flesteparten var også fri for bendelmark (n=20), mens 4 var infisert. Av disse hadde *en* middels og 3 liten infeksjon.

Konklusjon

Ørret

I Reppvatnet i Farstadvassdraget er det en stasjonær ørretbestand. Materialet var lite, men det kan se ut til at bestanden er overbefolket. Kvaliteten på ørreten var ikke spesielt god. De fleste hadde hvit kjøttfarge, men lite parasitter.

Figur.

Lengdefordeling av ørret fanget i Reppvatnet, Farstadvassdraget

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler= hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3. Ostadvatnet

Fangst

Fangsten bestod av 113 ørreter og 24 røyer. Blant ørretene var det 6 sikre sjøfisk, hvorav 3 hadde lusebitt og 3 hadde sortprikk.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 15-41 cm, med et gjennomsnitt på 25.3 ± 4.7 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 28-30 cm.

Blant 15 hofisk og 34 hannfisk mindre enn 25 cm var 10 hannfisk og 11 hofisk modne. Av 36 hofisk og 28 hannfisk større eller lik 25 cm var 31 hofisk og 16 hannfisk modne.

Flesteparten av ørretene hadde hvit kjøttfarge (n=17), mens 6 var lys rød. Flesteparten var også fri for bendelmark (n=78), mens 35 var infisert. Av disse hadde 9 sterk, 8 middels og 18 liten infeksjonsgrad.

Røye

Røya hadde lengder fra 17 – 33 cm, med et gjennomsnitt på 24.0 ± 3.7 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 20 cm.

Av 4 hofisk og 9 hannfisk mindre enn 25 cm var samtlige hofisk og 8 hannfisk modne. De 8 hofiskene og 3 hannfiskene større enn 25 cm var alle modne. Dvs alle røyene med ett unntak var modne.

De fleste røyene hadde hvit kjøttfarge (n=22), mens 2 var lys rød. Flesteparten av røyene hadde bendelmark (n=17), og av disse hadde 3 svært sterk, 3 sterk, 5 middels og 6 liten infeksjonsgrad.

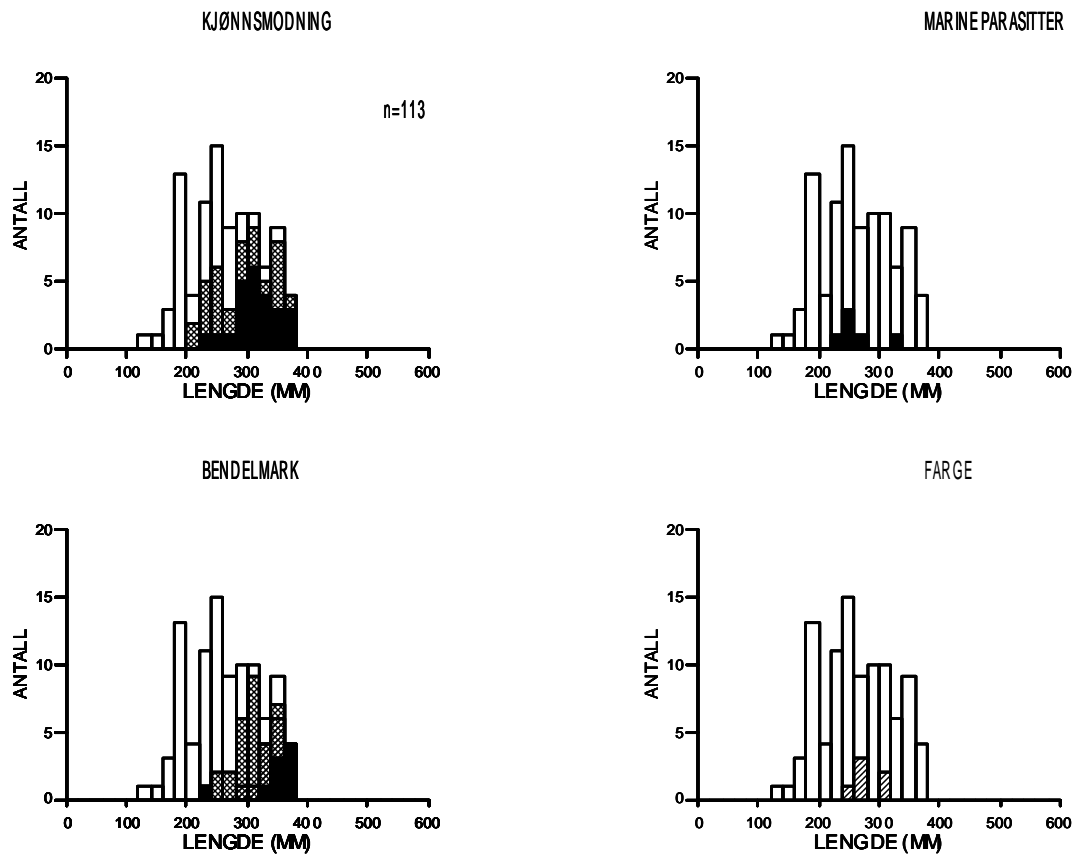
Konklusjon

Ørret

I Ostadvatnet i Farstadvassdraget er det en liten andel sjørret. Den stasjonære andelen av bestanden er på grensen til å være overbefolket. Ørretene er til dels sterkt infisert av bendelmark, og har hvit kjøttfarge.

Røye

Røyebestanden i Ostadvatnet er typisk overbefolket. Kvaliteten er som for ørreten, til dels mye bendelmark og hvit i kjøttet.

Figur.

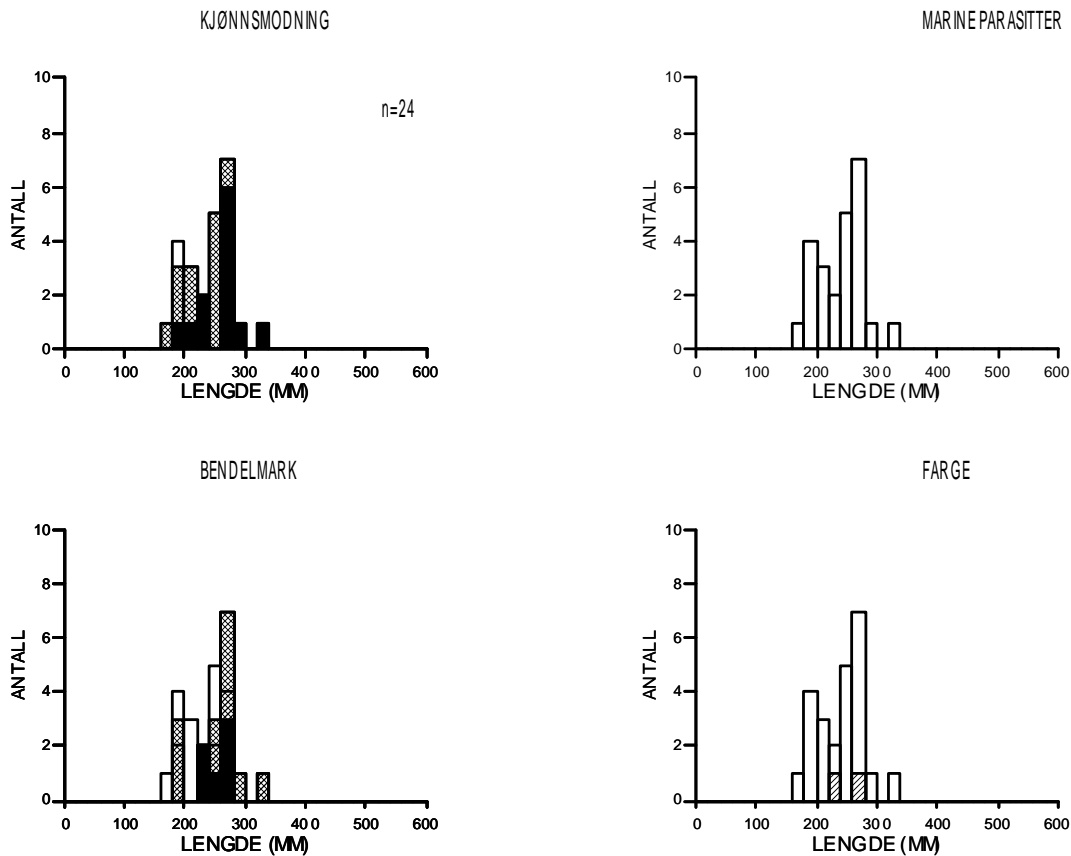
Lengdefordeling av ørret fanget i Ostadvatnet, Farstadvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Figur.

Lengdefordeling av røye fanget i Ostadvatnet, Farstadvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.24. Jenndalsvassdraget, Vågan

Innledning

Jenndalsvassdragaet har et nedslagsfelt på ca 6 km², og munnar ut på sørvestsiden av Gimsøya.

Metoder

Innsjøene ble prøvafisket 7-8.10.07. I Nedre Jenndalsvatn ble følgende maskevidder benyttet: 16, 18, 21, 26, 29, 35, 39, 45 mm.

I Øvre Jenndalsvatn ble følgende maskevidder satt: 16, 18, 21, 26, 29, 35, 39, 45 mm fra land, pluss 21, 21, 26, 26, 29, 29, 35 & 35 mm i dypet.

Resultater

Nedre Jenndalsvatnet

Fangst

Fangsten bestod av 69 ørreter, hvorav ingen var sikre sjørret.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 11-31 cm, med et gjennomsnitt på 21.0 ± 5.3 cm. Lengde ved kjønnsmodning var ca 30 cm.

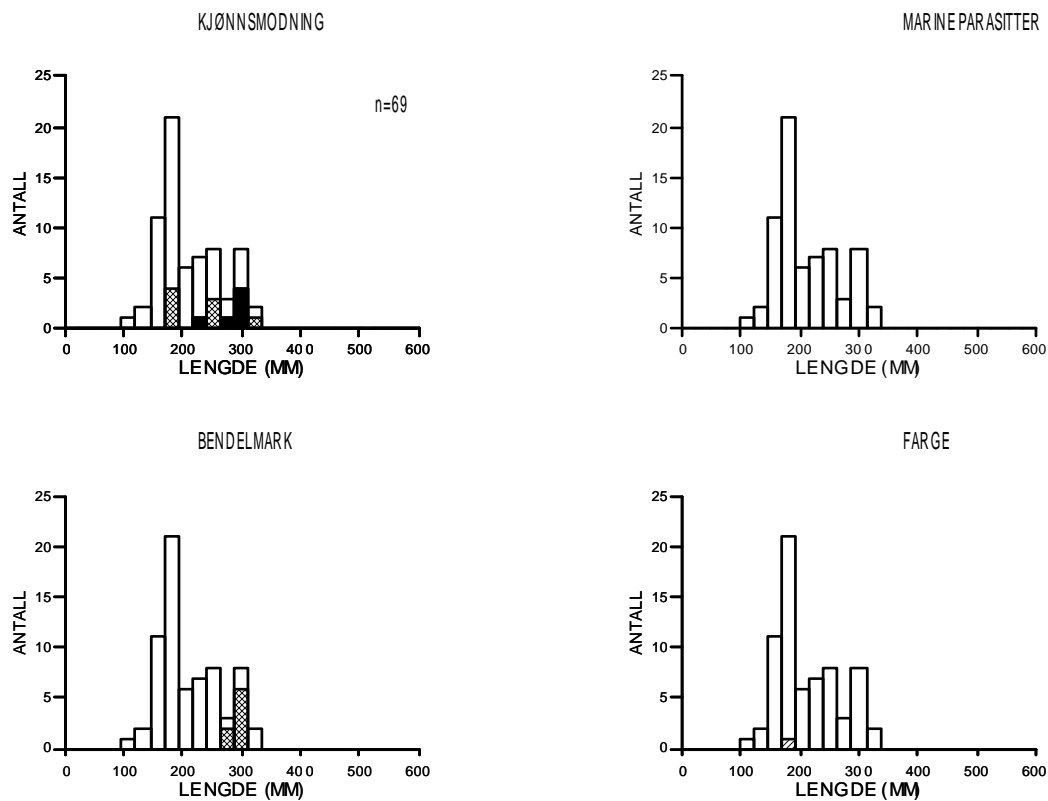
Blant 23 hofisk og 28 hannfisk mindre enn 25 cm var *en* hannfisk og 4 hofisk modne. Av 7 hofisk og 11 hannfisk større eller lik 25 cm var 5 hofisk og 4 hannfisk modne.

Med ett unntak hadde alle ørretene hvit kjøttfarge (n=68).. Flesteparten var fri for bendelmark (n=61), mens 8 var infisert, derav hadde 2 middels og 6 liten infeksjon.

Konklusjon

Ørret

Nedre Jenndalsvatnet har en primært stasjonær ørretbestand hvor fisken blir forholdsvis stor før den kjønnsmodner. Oppvandringsforholdene er svært vanskelige (se foto). Ørretene var hvite i kjøttet, men lite infisert med bendelmark.

Figur.

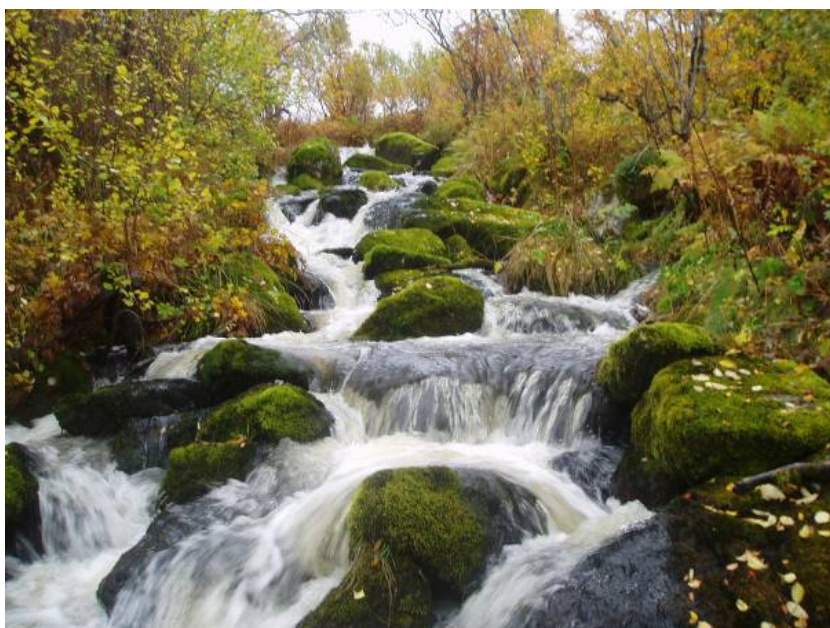
Lengdefordeling av ørret fanget i Nedre Jenndalsvatn, Jenndalsvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravor=litt infisert, dobbel skravor=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Utløpselva fra Jenndalsvassdraget

Øvre Jenndalsvatnet

Fangst

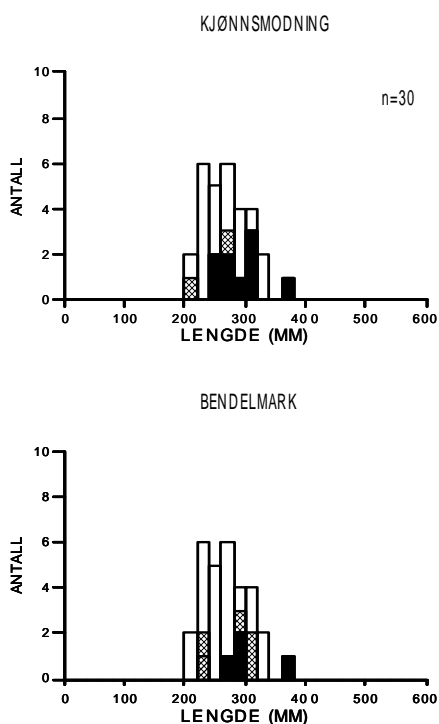
Det ble fanget 30 ørreter og 89 røyer, og ingen av dem var sikre sjøfisk.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 20-36 cm, med et gjennomsnitt på 26.7 ± 3.8 cm. Lengde ved kjønnsmodning var i området 24–30 cm.

En hannfisk var moden blant 2 hofisk og 8 hannfisk mindre enn 25 cm. Av 14 hofisk og 16 hannfisk større eller lik 25 cm var 9 hofisk og *en* hannfisk modne.

Alle ørretene var hvite i kjøttet. Flesteparten var fri for bendelmark (n=21), mens 9 var infiserte, derav hadde 2 meget sterk, 2 sterk, *en* middels og 4 liten infeksjonsgrad.

Røye

Røya hadde lengder fra 16-29 cm, med et gjennomsnitt på 24.3 ± 2.2 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 22-24 cm.

Blant 32 hofisk og 20 hannfisk mindre enn 25 cm var 19 hofisk og 16 hannfisk modne. Samtlige fisk større eller lik 25 cm (16 ho, 22 hann) var modne. Alle røyene var hvite i kjøttet og fri for bendelmark.

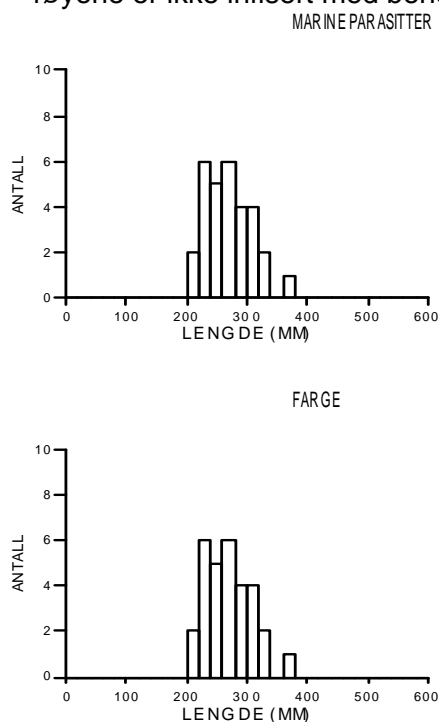
Konklusjon

Ørret

Øvre Jenndalsvatnet har en stasjonær ørretbestand med en viss infeksjon av bendelmark og hvit kjøttfarge.

Røye

Røyebestanden i Øvre Jenndalsvatnet er sterkt overbefolka. Kjøttfargen er hvit, men røyene er ikke infisert med bendelmark.

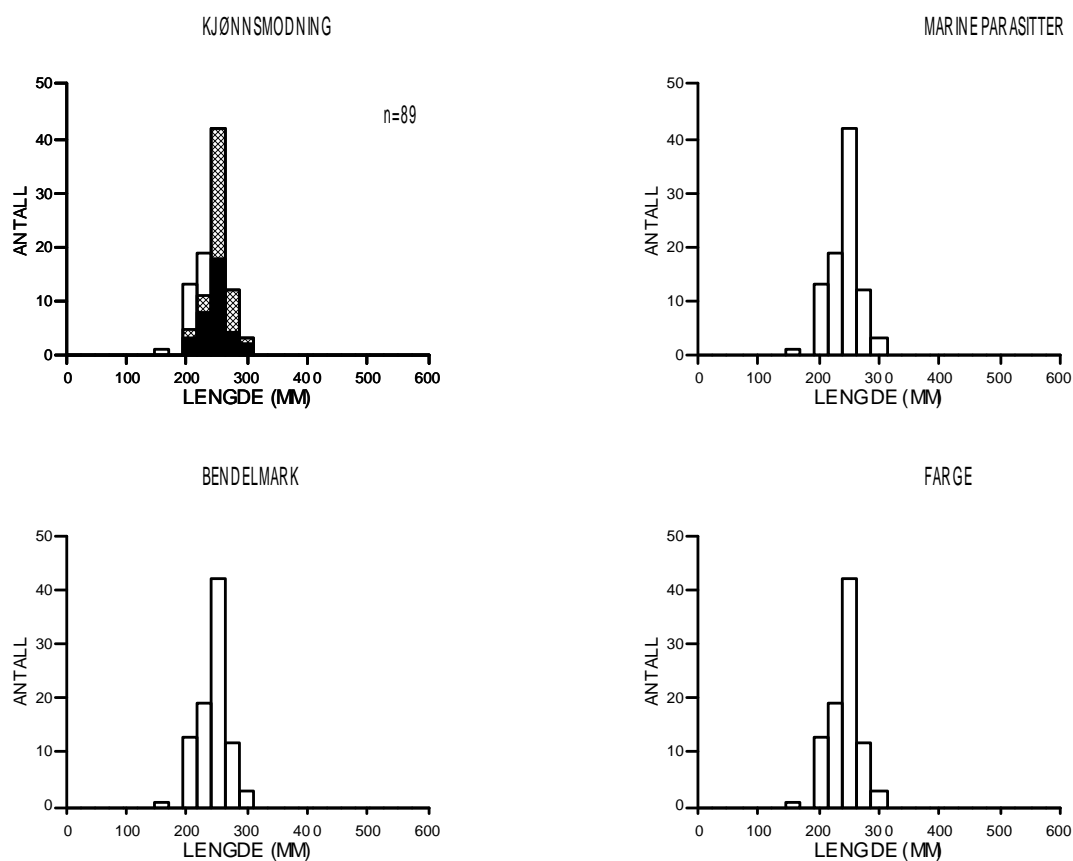
Figur. Lengdefordeling av ørret fanget i Øvre Jenndalsvatn, Jenndalsvassdraget

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Figur. Lengdefordeling av røye fanget i Øvre Jenndalsvatn, Jenndalsvassdraget

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravor=litt infisert, dobbel skravor=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Røyefangst i Øvre Jenndalsvatn

3.25. Karlsvatnvassdrag- et, Vågan

(kun *en* i fangsten), i tillegg til noen få tidlig kjønnsmodne hannfisk. Ørreten har bra kvalitet. De største fiskene er til dels røde i kjøttet, og ikke infisert med bendelmark.

Innledning

Karlsvatnvassdraget har et nedslagsfelt på ca 3 km², og munner ut i Kabelvåg, sørvest for Svolvær. Vassdraget ble første gang kartlagt i 1988 (Karlsen & Sæter 1991).

Metoder

Karlsvatn ble prøvefisket 11-12.10.07. Maks dyp var ca 20 m. Garninnsatsen var 2 x 21, 26, 29, 35, 39 og 1 x 45 mm.

Resultater

Fangst

Fangsten bestod av 50 ørreter. Blant disse var det 8 sikre sjøfisk, hvorav 5 hadde både lusebitt og sortprikk, mens 2 hadde kun lusebitt og *en* hadde kun sortprikk.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 13-48 cm, med et gjennomsnitt på 26.0 ± 7.9 cm. Lengde ved kjønnsmodning var > 30 cm.

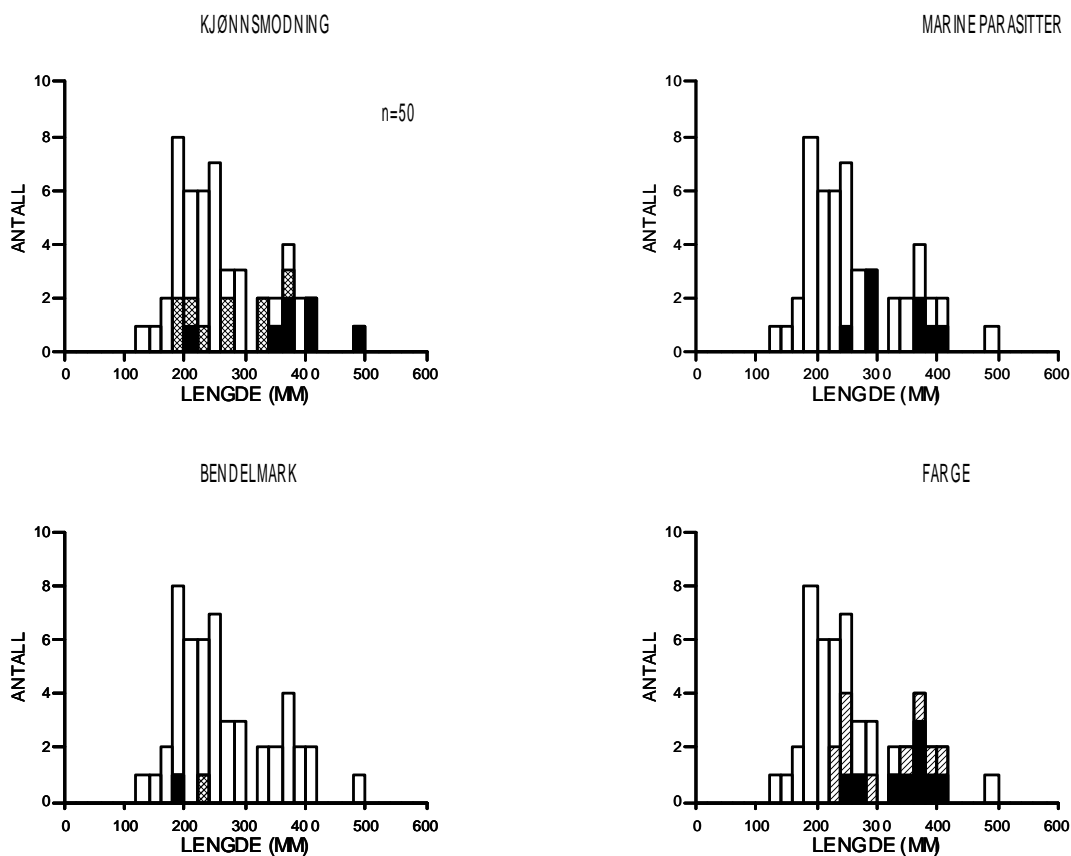
Blant 2 hofisk og 8 hannfisk mindre enn 25 cm var *en* hofisk og 4 hannfisk modne. Av 11 hofisk og 10 hannfisk større eller lik 25 cm var 6 hofisk og 5 hannfisk modne.

De fleste ørretene hadde hvit kjøttfarge (n=31), mens 9 var røde og 10 lys røde i kjøttet. Med unntak av 2 ørreter, var samtlige fri for bendelmark. Disse to var middels og lite infisert.

Konklusjon

Ørret

Karlsvatn har en middels andel sjøørret. Det kan se ut til å være enkelte hofisk som kjønnsmodner ved lengder rundt 20 cm

Figur.

Lengdefordeling av ørret fanget i Karlsvatn, Vågan.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.26. Tindsvassdraget, Moskenes

Innledning

Tindsvassdraget har et nedslagsfelt på ca 8 km², og munner ut på sørsiden (innersiden) av Moskenesøya ytterst i Lofoten. Vassdraget ble første gang kartlagt i 1988 (Karlsen & Sæter 1991). Ved munningen i havet er det bygd ei laksetrapp for å lette oppvandringen (se foto).

Metoder

Tindsvatn har et maks dyp på ca 46 m. Innsjøen ble prøvefisket 6-7.9.08 med maskeviddene 16, 18, 2 x 21, 26, 29 og 1 x 39 mm fra land samt 3 multigarn og ei lenke med 21, 26, 29, 35 mm i dypet.

Tindsvatnet

Fangst

Fangsten bestod av 39 ørret og 112 røyer. Blant disse var det *en* sikker sjøørret med sortprikk.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 13-29 cm, med et gjennomsnitt på 21.1 ± 3.9 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 26 – 28 cm.

Blant 6 hofisk og 27 hannfisk mindre enn 25 cm var *en* hannfisk og 13 hofisk modne. Av 4 hofisk og 2 hannfisk større eller lik 25 cm var 2 hofisk modne.

Alle ørretene hadde hvit kjøttfarge. Kun *en* ørret var infisert med bendelmark, og den hadde liten infeksjonsgrad.

Røye

Røya hadde lengder fra 10 – 27 cm, med et gjennomsnitt på 17.4 ± 2.9 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 16-18 cm.

Av 51 hofisk og 59 hannfisk mindre enn 25 cm var 39 hofisk og 53 hannfisk modne. De to fiskene større enn 25 cm, *en* hofisk og *en* hannfisk, var begge modne.

Alle røyene hadde hvit kjøttfarge, og alle var fri for bendelmark.

Konklusjon

Ørret

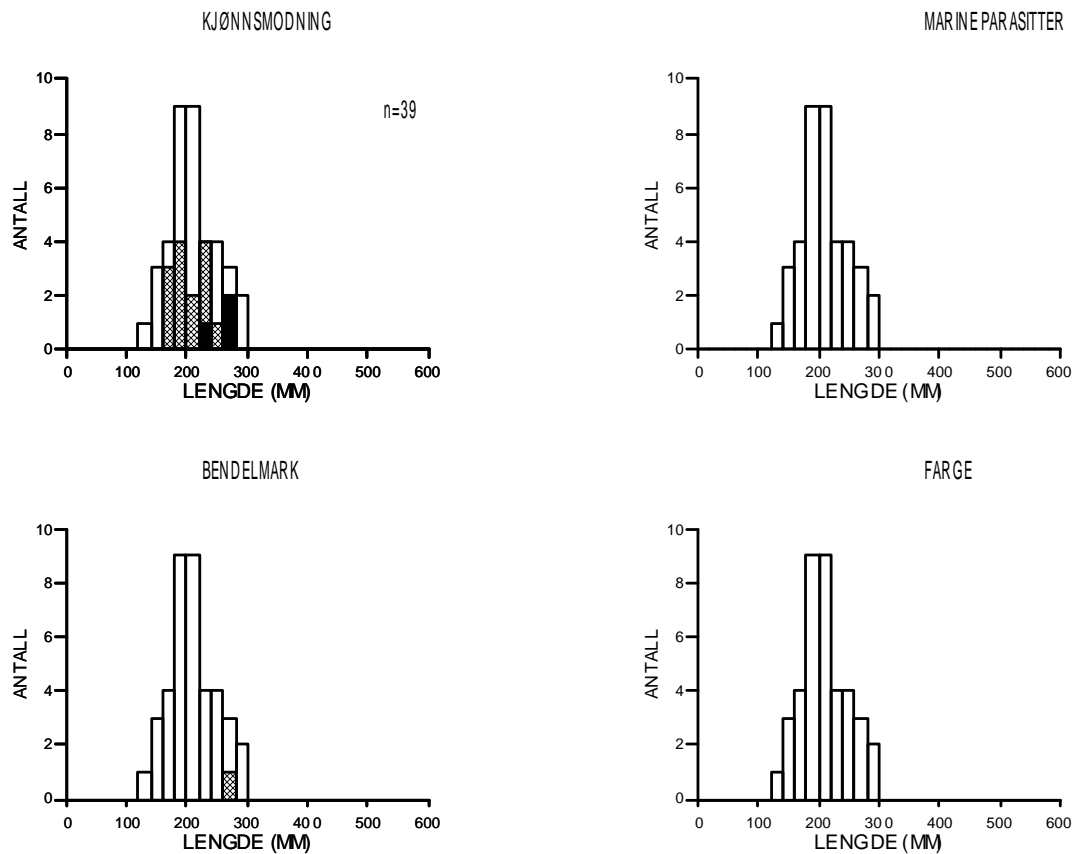
Ørretbestanden i Tindsvatnet ser ut til å ha kun sporadisk oppgang av sjøørret. Ørretbestanden er stasjonær, med en forholdsvis stor andel tidlig kjønnsmodne hannfisk. Bestanden må karakteriseres som å være på grensen til overbefolkning. Fisken var hvit i kjøttet, men helt fri for bendelmark.

Røye

Røyebestanden i Tindsvatnet er sterkt overbefolka. I likhet med ørreten var røya hvit i kjøttet, men helt fri for bendelmark.

Utløpselva fra Tindsvatnet

Figur.

Lengdefordeling av ørret fanget i Tindsvatnet.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umodne fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

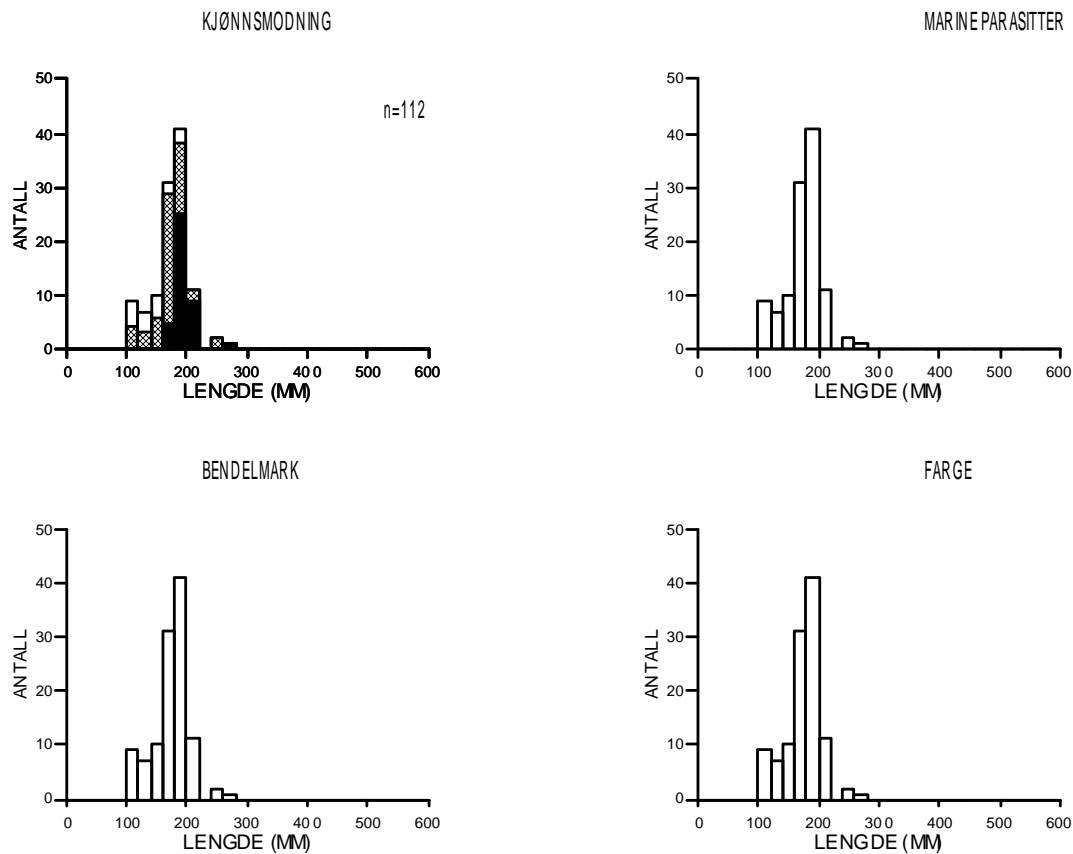
Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Laksetrappa i utløpselva i Tindsvassdraget

Figur.

Lengdefordeling av **røye** fanget i Tindsvatnet.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Tindsvatnet

3.27. Markvatnvassdrag- et, Flakstad

Innledning

Markvatnvassdraget har et nedslagsfelt på ca 4 km², og munner ut i Selfjorden nordøst på Moskenesøya.

Metoder

Markvatn har et maks dyp på ca 18 m. Innsjøen ble prøvefisket 6-7.09.07 med maskeviddene 16, 18, 2 x 21, 26, 29 & 35 mm, pluss 3 multigarn og ei lenke med maskeviddene 21, 26, 29, 35 mm i dypet.

Resultater

Markvatn

Fangst

Fangsten bestod av 103 ørret. Det ble ikke fanget sikre sjøvandrende fisk.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 13-35 cm, med et gjennomsnitt på 20.6 ± 3.8 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 30-32 cm, men det var enkelte kjønnsmodne hofisk ved lengder omkring 24 cm.

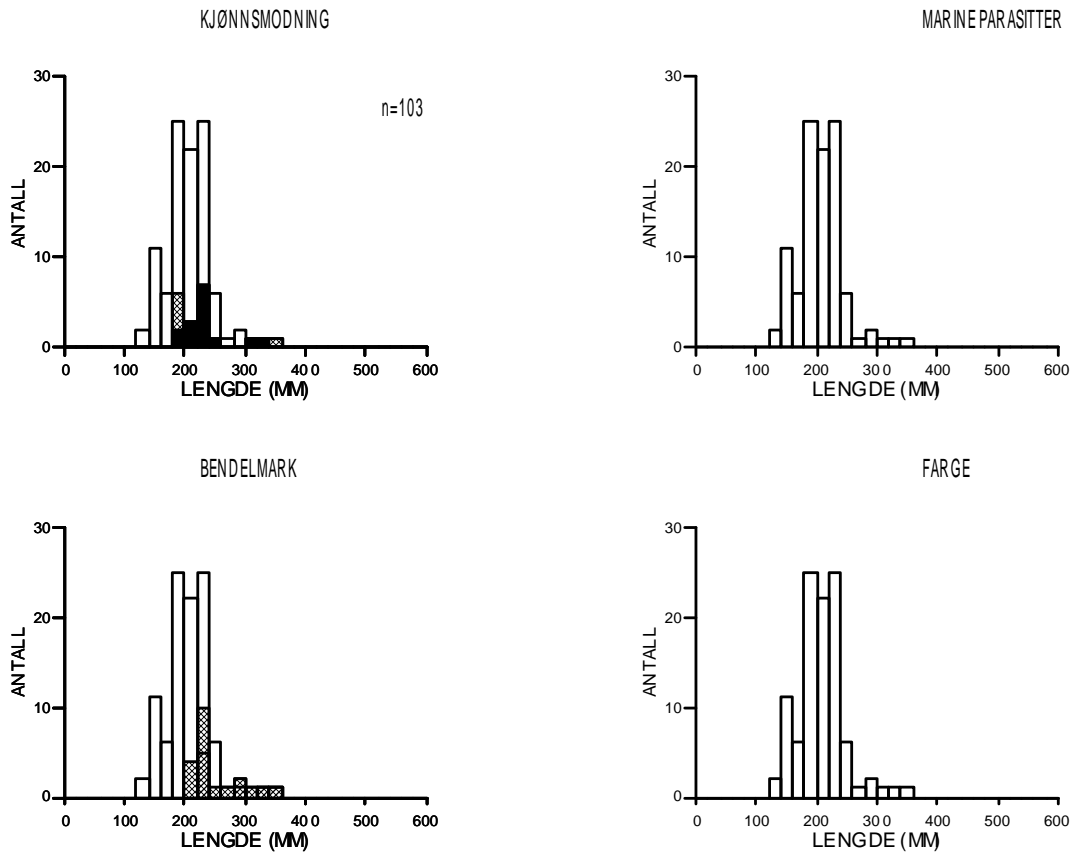
Blant 52 hofisk og 44 hannfisk mindre enn 25 cm var 13 hofisk og 4 hannfisk modne. Av 4 hofisk og 4 hannfisk større eller lik 25 cm var 2 hofisk og *en* hannfisk moden.

Alle ørretene hadde hvit kjøttfarge (n=31). Flesteparten var fri for bendelmark (n=82), mens 21 var infisert. Av disse hadde 8 middels og 13 liten infeksjonsgrad.

Konklusjon

Ørret

Markvatn ser ut til å ha en stasjonær ørretbestand. Fisken er hvit i kjøttet, og noe infisert med bendelmark.

Figur.

Lengdefordeling av ørret fanget i Markvatn.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.28. Vågevassdraget, Tjeldsund

få større ørretene var god. Fisken var rødlig i kjøttet og var fri for bendelmark

Innledning

Vågevassdraget har et nedslagsfelt på ca 5 km², og munner ut på sørvestsiden av Tjeldøya. Vassdraget ble første gang kartlagt ca 1990 (Karlsen & Sæter 1991).

Metoder

Innsjøen har et maks dyp på bare 5 m, og er sterkt sivbevokst. Innsjøen ble prøvefisket 29-30.09.07 med maskeviddene 16, 18, 21, 2 x 26, 29 & 35 og 1 x 39 & 45 mm.

Resultater

Vågevatn

Fangst

Fangsten bestod av 52 ørreter. Blant disse var det 4 sikre sjøørret, samtlige med både lusebitt og sortprikk.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 15-53 cm, med et gjennomsnitt på 22.3 ± 7.9 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 25-30 cm.

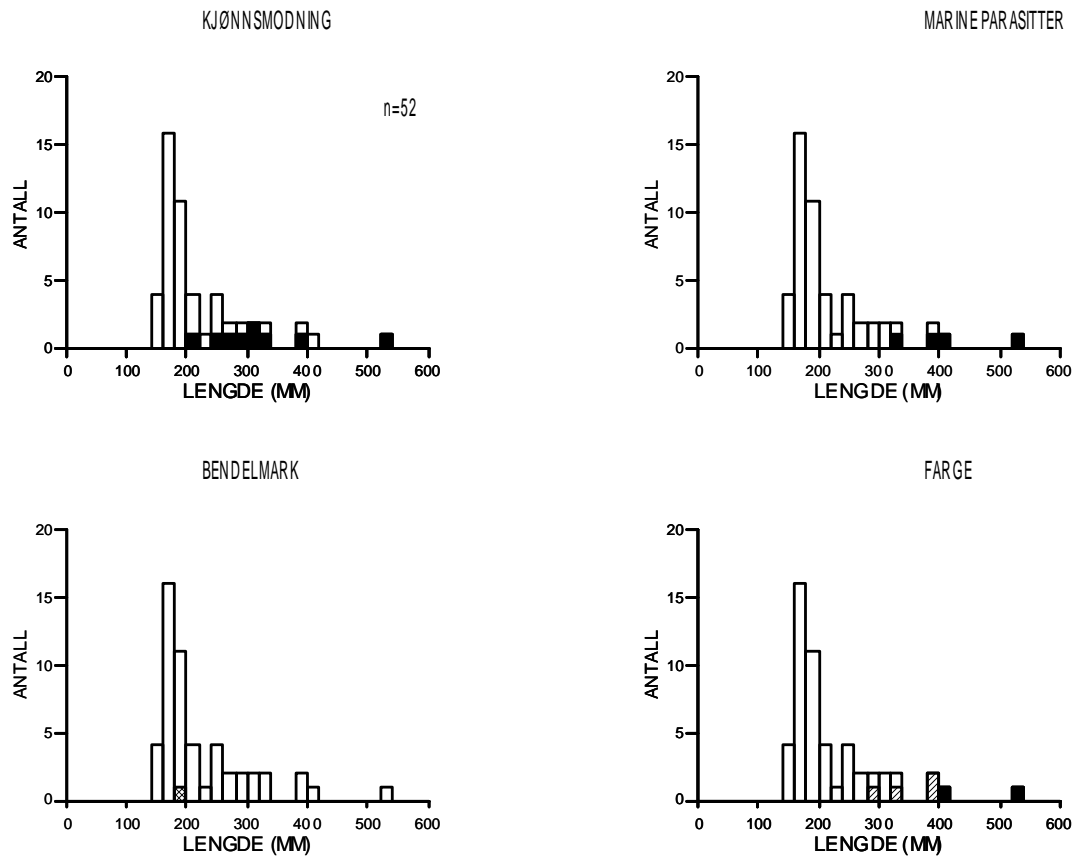
Blant 16 hofisk og 21 hannfisk mindre enn 25 cm var *en* hofisk moden. Av 13 hofisk og 2 hannfisk større eller lik 25 cm var 8 hofisk moden.

De fleste ørretene hadde hvit kjøttfarge (n=46), mens 2 var rød og 4 lys rød i kjøttet. Med ett unntak var alle ørretene fri for bendelmark.

Konklusjon

Ørret

Vågevatn har en liten andel sjøfisk. Materialet var noe begrenset, men det er også en grense for hvor mange garn man kan sette i et så lite tjern. Kvaliteten på de

Figur.

Lengdefordeling av ørret fanget i Vågevatnet.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.29. Ballsnesvassdraget, Ballangen

Innledning

Ballsnesvassdraget har et nedslagsfelt på ca 20 km², og munner ut på sørsiden av Ofotfjorden. Vassdraget ble første gang kartlagt i 1990 (Karlsen & Sæter 1991). To innsjøer er tilgjengelige for sjøvandrende laksefisk: Saltvatnet og øverst Alfanvatnet.

Metoder

Innsjøene ble prøvofisket 30.09-01.10.07. *Saltvatn* har et maks dyp på ca 23 m. Garninnsatsen var 16, 18, 21, 2 x 26, 29, 35 og 1 x 39 og 45 mm enkeltvis fra land, pluss 3 multigarn og to lenker a 21, 26, 29 og 35 mm i dypet.

Alfanvatn er en svært grunn innsjø med mye siv. Garninnsatsen var 16, 18, 21, 26, 26, 29, 29, 35, 39 og 45 mm.

Resultater

Saltvatnet

Fangst

Fangsten bestod av 74 ørreter og 61 røyer. Blant ørretene var det 9 sikre sjøfisk, hvorav samtlige hadde både lusebitt og sortprikk. Blant røyene var det 23 sikre sjøfisk, samtlige med lusebitt.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 15-42 cm, med et gjennomsnitt på 25.6 ± 7.4 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 34-36 cm.

Samtlige fisk (17 ho, 24 hann) mindre enn 25 cm var umodne. Av 21 hofisk og 12 hannfisk større eller lik 25 cm var 9 hofisk og *en* hannfisk modne.

Flesteparten av ørretene hadde hvit kjøttfarge (n=63), mens 2 var rød og 9 lys

rød. Kun *en* ørret hadde bendelmark, med sterk infeksjonsgrad.

Røye

Røya hadde lengder fra 19–40 cm, med et gjennomsnitt på 30.4 ± 6.3 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 30--32 cm.

Av 6 hofisk og 12 hannfisk mindre enn 25 cm var 2 hannfisk modne. Av 19 hofisk og 24 hannfisk større eller lik 25 cm var 15 hofisk og 21 hannfisk modne.

De fleste røyene hadde hvit kjøttfarge (n=49), mens *en* var rød og 11 lys røde i kjøttet. Omtrent 1/3 av røya (n=20) var infisert med bendelmark. Av disse var *en* sterkt, 5 middels og 14 lite infisert.

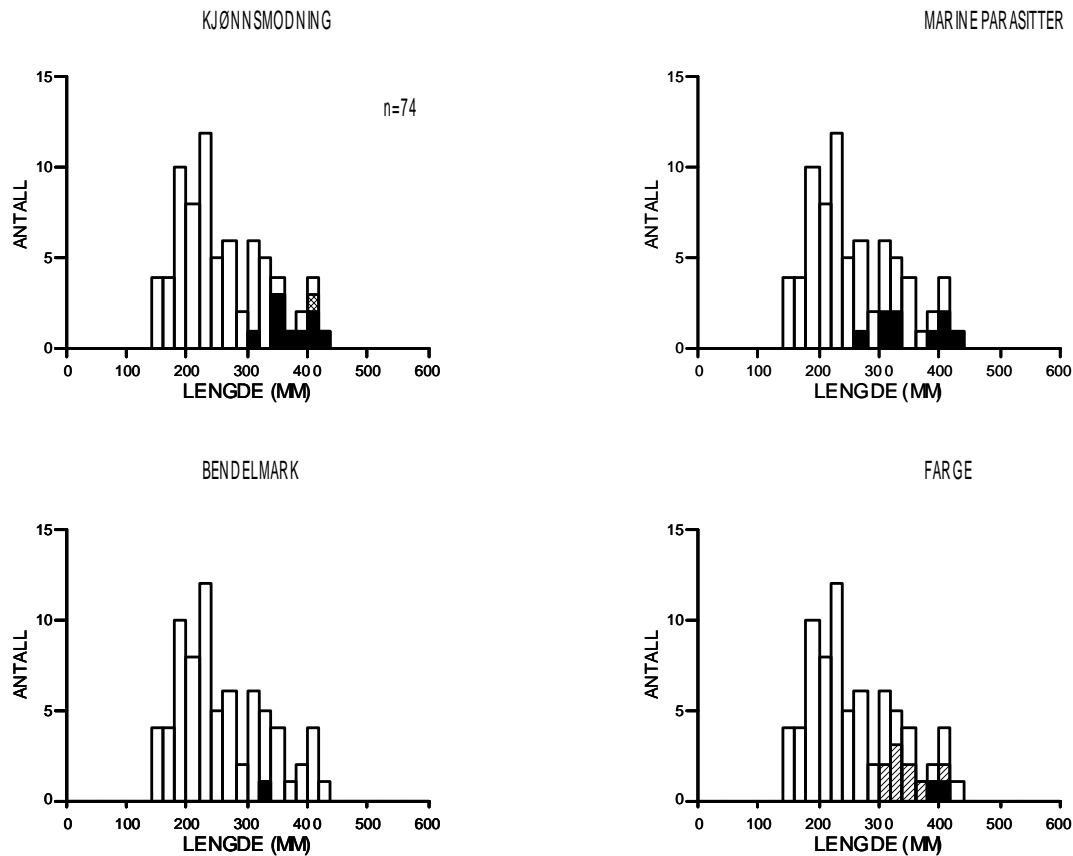
Konklusjon

Ørret

Saltvatnet i Ballsnesvassdraget har en middels andel sjørøye. Fangsten tyder på at de fleste ørretene vandrer til havet før de kjønnsmodner. Kvaliteten på ørreten er bra. De største fiskene har rødlig kjøttfarge, og ingen bendelmark.

Røye

Røyebestanden i Saltvatnet har en stor andel sjørøye. Det kan se ut til å være enkelte tidlig stasjonære hannfisk i bestanden og muligens noen hofisk som kjønnsmodner før sjøvandring. Kvaliteten på fisken var bra. De største fiskene har rødlig kjøttfarge og er noe infisert med bendelmark.

Figur.

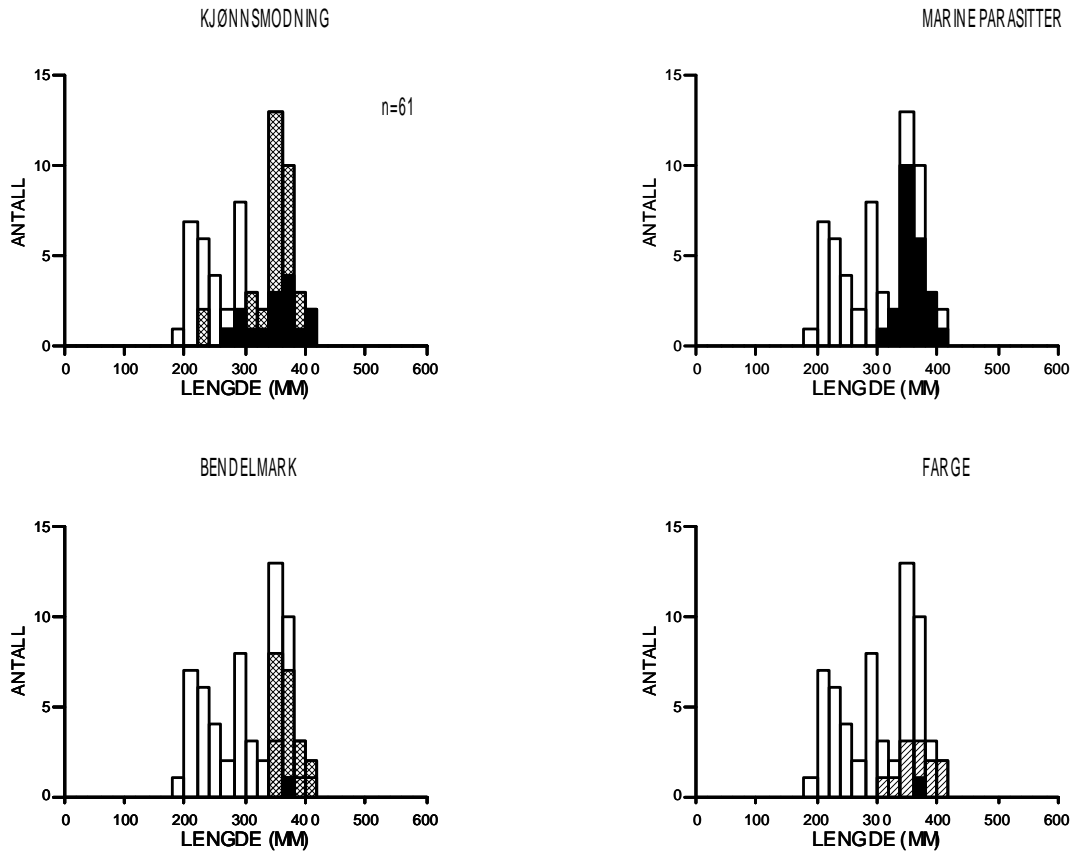
Lengdefordeling av ørret fanget i Saltvatnet, Ballsnesvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Figur.

Lengdefordeling av **røye** fanget i Saltvatnet, Ballsnesvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Alfanvann

Fangst

Fangsten bestod av 161 ørreter. Det ble ikke fanget sikre sjøørret.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 18-62 cm, med et gjennomsnitt på 28.8 ± 7.3 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 26-28 cm.

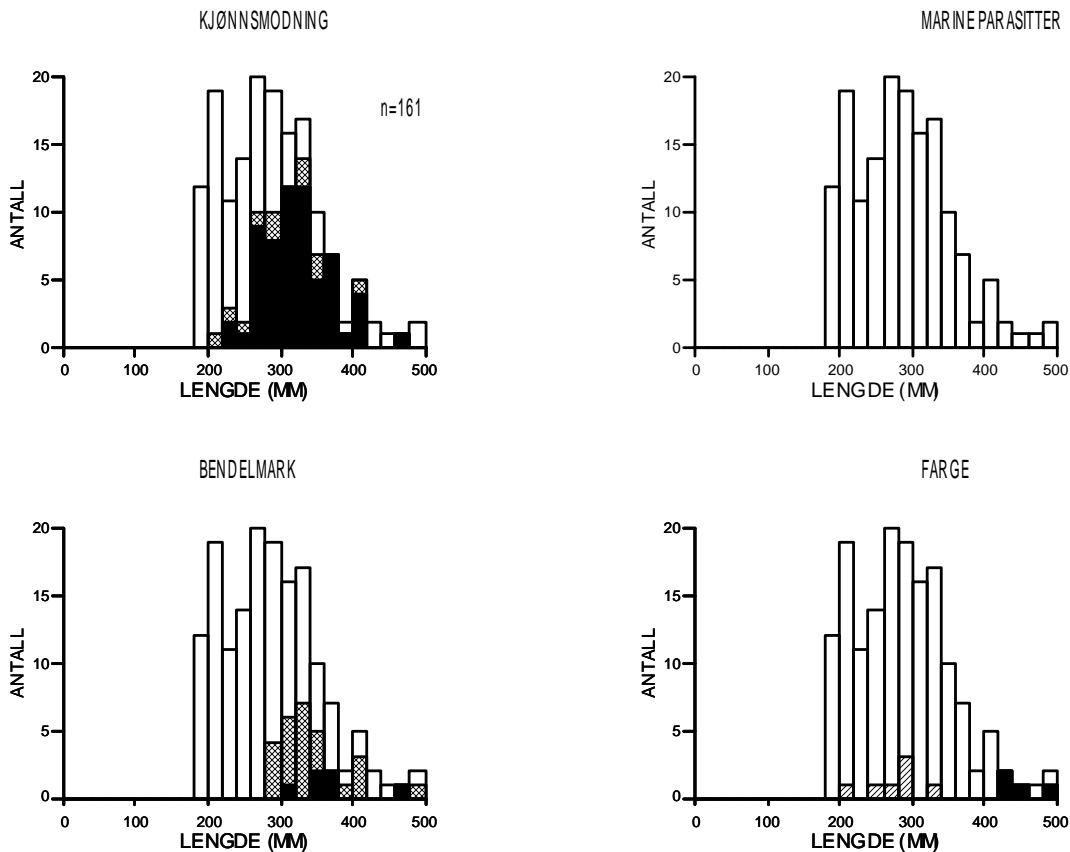
Blant 17 hofisk og 23 hannfisk mindre enn 25 cm, var 2 hofisk og 3 hannfisk modne. Av 76 hofisk og 35 hannfisk større eller lik 25 cm, var 60 hofisk og 8 hannfisk modne.

De fleste ørretene hadde hvit kjøttfarge (n=148), mens 6 var rød og 7 lys rød i kjøttet. De fleste ørretene var også fri for bendelmark (n=129), mens 32 var infisert. Av disse var 4 svært sterkt, 3 sterkt, 5 middels og 20 lite infisert.

Konklusjon

Ørret

Alfanvann har en middels god, stasjonær ørretbestand. Fisken er av middels kvalitet. Noen få av de største ørretene har rødlig kjøttfarge, men de er også til dels sterkt infisert av bendelmark.

Figur.

Lengdefordeling av ørret fanget i Alfanvatn, Ballsnesvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvitt, skraverte=lys rød, svart=rød

3.30. Kjellelva, Ballangen

Innledning

Kjellelva har et nedslagsfelt på ca 52 km², og munner ut på sørsiden av Ofotfjorden. Vassdraget ble første gang kartlagt i 1990 (Karlsen & Sæter). Senere har Halvorsen (1997) kartlagt ungfiskeproduksjonen ved elektrofiske. Bakkevatnet ligger øverst i vassdraget.

Metoder

Bakkevatnet er svært grunt og har et maks dyp på 7 m. Innsjøen ble prøvefisket 1-2.10.07 med maskeviddene 21, 26, 26, 29, 29, 35, 39 & 45 mm.

Resultater

Bakkevatnet

Fangst

Fangsten bestod av 53 ørreter. Blant disse var det 16 sikre sjøørreter, hvorav 2 hadde

både lusebitt og sortprikk, mens 12 hadde kun sortprikk og 2 kun lusebitt.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 19-50 cm, med et gjennomsnitt på 30.6 ± 9.8 cm. Lengde ved kjønnsmodning var ca 30 cm.

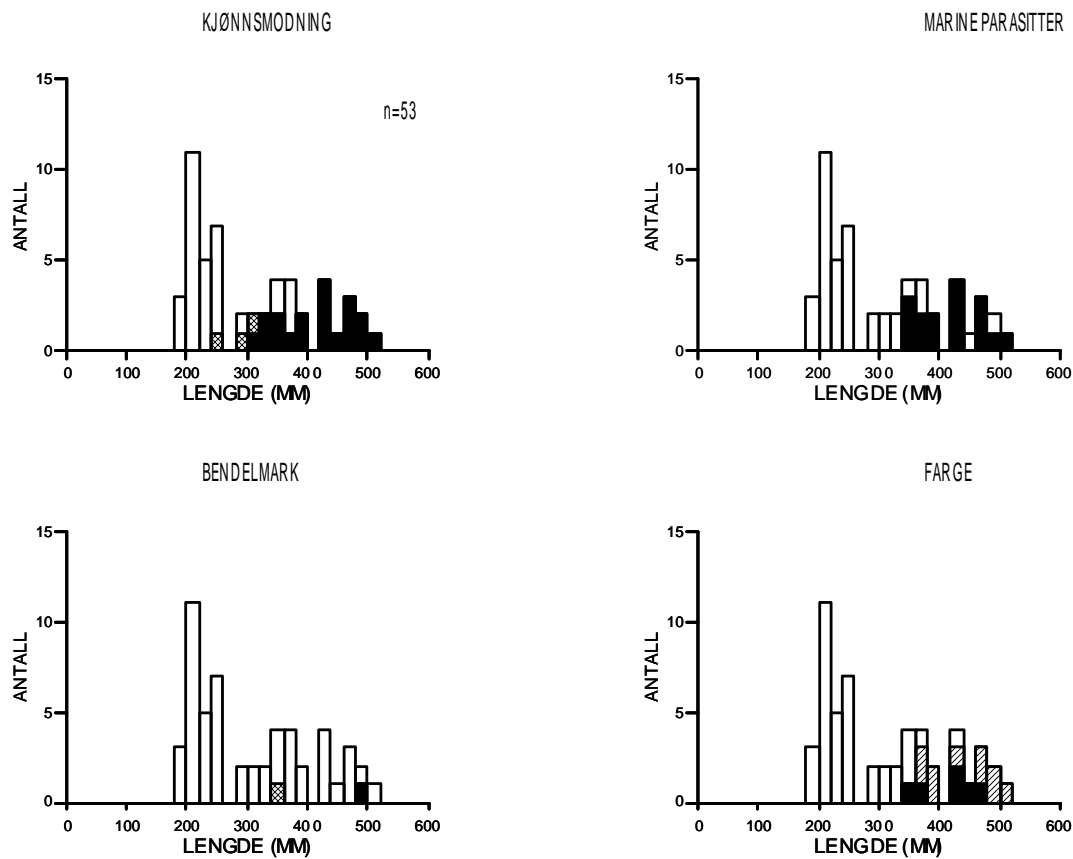
Samtlige fisk (6 ho, 17 hann) mindre enn 25 cm var umodne. Av 25 hofisk og 5 hannfisk større eller lik 25 cm var 19 hofisk og 3 hannfisk modne.

Alle ørretene hadde hvit kjøttfarge (n=37), mens 6 hadde rød og 10 lys rød kjøttfarge. Flesteparten var fri for bendelmark (n=51), mens kun 2 var infisert, begge med liten infeksjonsgrad.

Konklusjon

Ørret

Bakkevatnet i Kjellelva har en stor andel sjøørret. Det ser ut til å være hovedsakelig enkelte tidlig kjønnsmodne hannfisk som utgjør den stasjonære del av bestanden. Kvaliteten på fisken var bra. Den største ørreten var rød eller lys rød i kjøttet, og infeksjonen av bendelmark var nesten lik null.

Figur.

Lengdefordeling av ørret fanget i Bakkevatn, Kjellelva.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.31. Laksvatnvassdraget (Langvågen), Ballangen

Innledning

Laksvatnvassdraget har et nedslagsfelt på 6-7 km², og munner ut i Langvågpollen som er ei sidegrein til E fjorden, ca 10 km vest for E fjordbroa (E6).

Metoder

Laksvatnet (20 moh) er generelt grunt med et maks dyp på 6 m. Innsjøen ble prøvefisket 1-2.10.07 med maskeviddene 2 x 21, 26, 29, 35 og 1 x 39 og 45 mm.

Resultater

Laksvatn

Fangst

Fangsten bestod av 60 ørreter. Blant disse var det 42 sikre sjøørreter, hvor 22 hadde både lusebitt og sortprikk, mens 20 hadde kun sortprikk.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 17-50 cm, med et gjennomsnitt på 32.9 ± 9.8 cm. Lengde ved kjønnsmodning var omkring 30 cm.

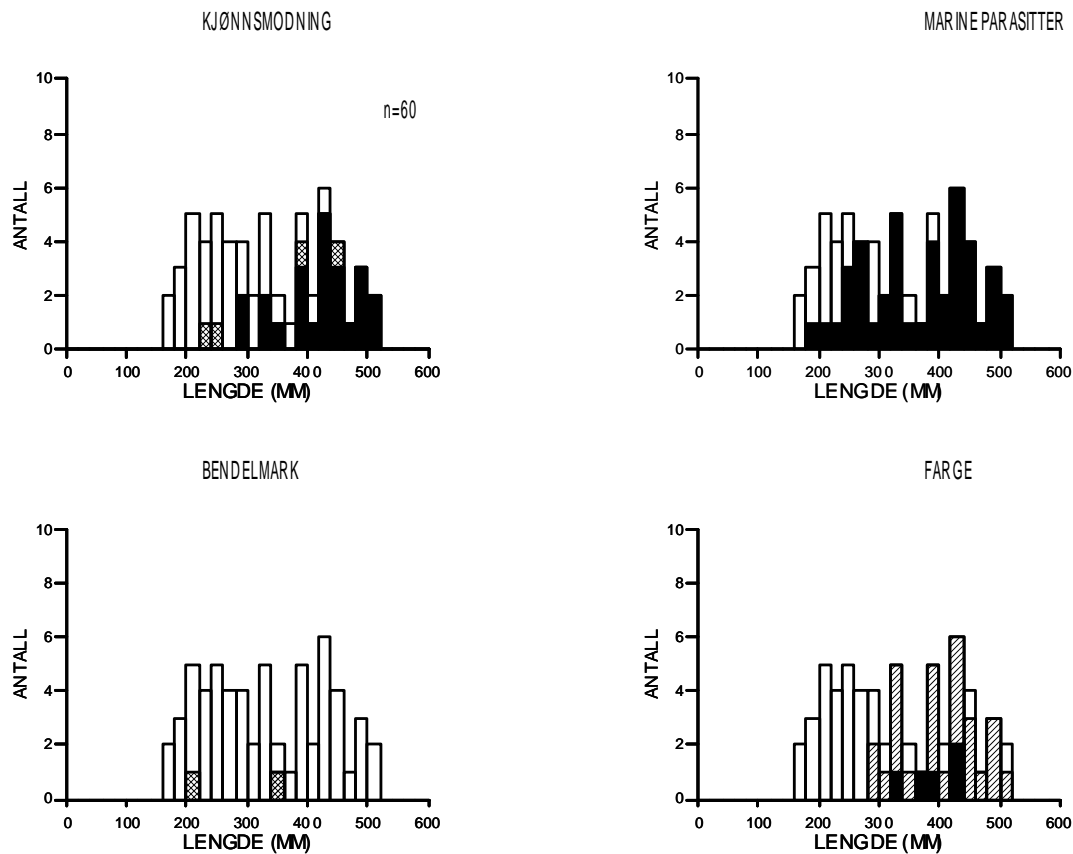
Blant 6 hofisk og 10 hannfisk mindre enn 25 cm, var 2 hannfisk modne. Av 31 hofisk og 13 hannfisk større eller lik 25 cm, var 23 hofisk og 2 hannfisk modne.

Halvparten av ørretene hadde lys rød (n=25) eller rød (n=5) kjøttfarge. Det var kun 2 fisk med bendelmark, begge var lite infisert.

Konklusjon

Ørret

Laksvatn i E fjord har en meget stor andel sjøørret. Trolig vandrer så godt som all fisk til havet før den kjønnsmodner. Ørreten hadde god kvalitet. Den store ørreten var rød eller lys rød i kjøttet, og ikke infisert med bendelmark.

Figur.

Lengdefordeling av ørret fanget i Laksvatn, Efjord

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Kjøttfarge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.32. Olfotvassdraget, Dønna

Innledning

Olfotvassdraget har et nedslagsfelt på ca 8 km², og munner ut i Skagafjorden på vestsiden av øya Dønna. Vassdraget består av tre innsjøer hvorav de to nederste: Nedrolfotvatn og Øvrolfotvatn har betydelig innflytelse av sjøvann, mens den øverste innsjøen, Hilsetvatn, ligger 13 moh. Vassdraget ble første gang prøvefisket i 1997 (Halvorsen m.fl. 1998). I Nedrolfotvatn ble det fanget 19 ørreter hvorav 8 var sikre sjøørret, mens i Øvrolfotvatn 32 ørret hvorav 4 var sjøørret. I Hilsetvatn ble det fanget 85 ørret og 11 røyr hvorav ingen var sikre sjøvandrende individer.

Metoder

Samtlige innsjøer ble prøvefisket 4-6.08.07. Nedrolfotvatn har et overflateareal på 0.6 km², mens Øvrolfotvatn er bare 0.3 km². Saltholdigheten i Nedrolfotvatn var 7 ‰ i overflata, 17 ‰ ved 7 m dyp og 19 ‰ på 9 m's dyp. Garninnsatsen var 2 multigarn pluss 2 x 21, 26, 29, 35 og 39 mm enkeltvis fra land i Øvre/Nedrolfotvatn.

Hildsetvatn har et overflateareal på kun 0.1 km² og et maks dyp på ca 23 m. Garninnsatsen var 6 x 2 multigarn fra land. Hildsetvatn ble i tillegg prøvefisket 24-25.09.07 med maskeviddene 21, 26, 29, 35 & 45 mm.

Resultater

1. Nedrolfotvatn

Fangst

Fangsten bestod av 14 ørreter. Blant disse var det 12 sikre sjøfisk, samtlige både med lusebitt og sortprikk. I tillegg til ørreten ble det fanget mye saltvannsfisk; både torsk, sei, krabbe og hyse samt en god del krabbe.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 23-44 cm, med et gjennomsnitt på 31.1 ± 5.3 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 32-34 cm.

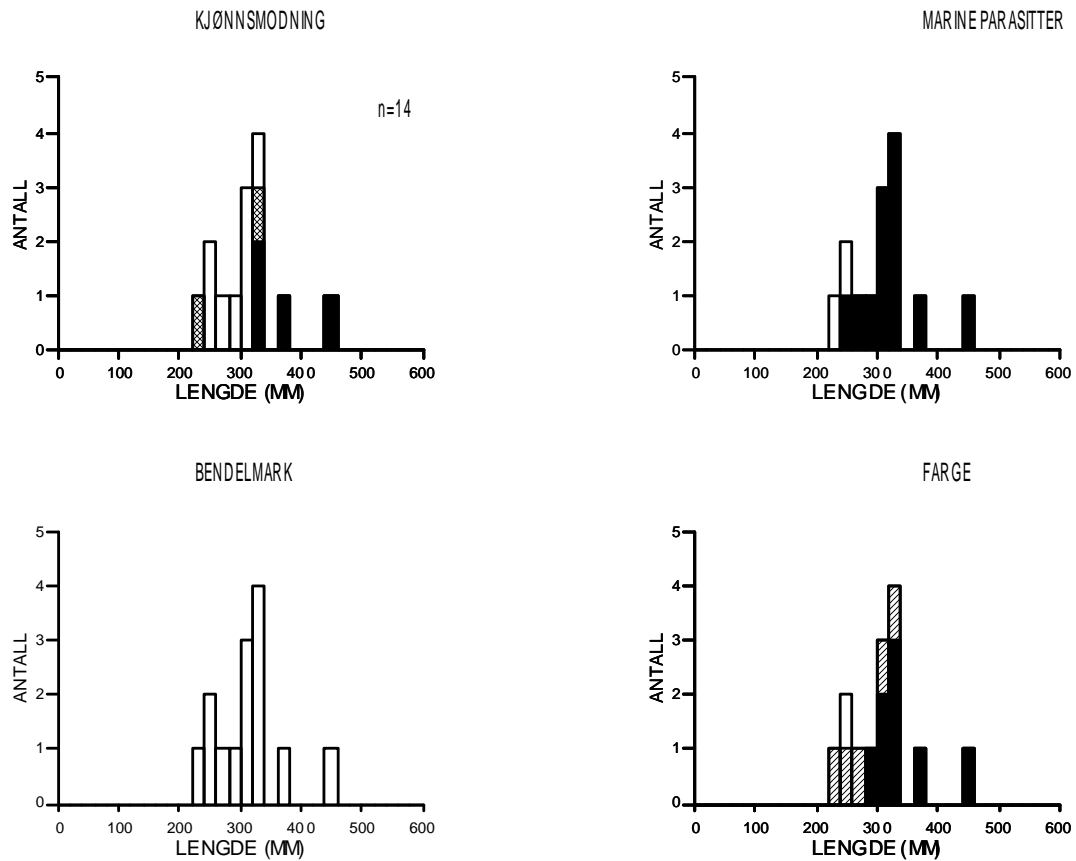
De 2 hannfiskene mindre enn 25 cm var begge umodne. Av 8 hofisk og 4 hannfisk større eller lik 25 cm var 4 hofisk og *en* hannfisk modne.

Samtlige ørreter med unntak av *en* hadde rød (n=8) eller lys rød (n=5) kjøttfarge. Alle var fri for bendelmark.

Konklusjon

Ørret

Ørreten i Nedrolfotvatn ser ut til å være sjøvandrende. Ørreten *kan* imidlertid ha fått marine parasitter i selve innsjøen som er en brakkvannspoll med stor saltholdighet, selv om det er mindre sannsynlig. Det ble ikke fanget ungfisk av ørret, og trolig rekrutteres ørreten fra innløpsbekker eller innsjøene lenger opp i vassdraget. Ørreten hadde fin kvalitet, med rød kjøttfarge og ingen bendelmark.

Figur.

Lengdefordeling av ørret fanget i Nedrolfotvatn, Olfotvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

2. Øvrolfotvatn

Fangst

Fangsten bestod av 48 ørreter. Blant disse var det 12 sikre sjøfisk, samtlige med lusebitt. I tillegg til ørreten ble det også fanget enkelte saltvannsfisk, bl.a. sild, men i lavere antall enn i Nedrolfotvatn.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 14-38 cm, med et gjennomsnitt på 22.7 ± 5.6 cm. Materialet bestod primært av småfisk, noe som gjorde at det var vanskelig å fastsette lengde ved kjønnsmodning.

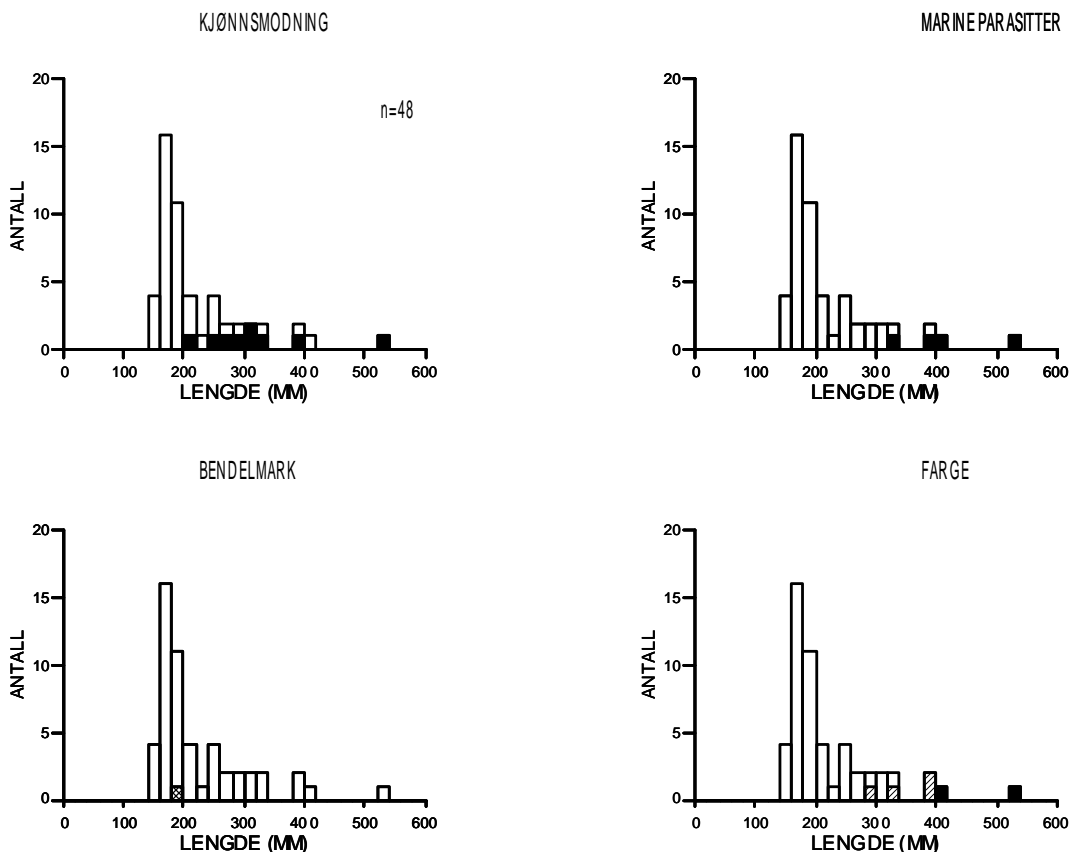
Av 11 hofisk og 17 hannfisk mindre enn 25 cm var 7 hannfisk modne. Av 5 hofisk og 15 hannfisk større eller lik 25 cm var 2 hofisk og 10 hannfisk modne.

Flesteparten av ørretene var hvite i kjøttet (n=45), mens 3 var lys rød. Flesteparten var også fri for bendelmark (n=41), mens 7 var infisert. Av disse var 2 middels og 5 lite infisert.

Konklusjon

Ørret

Ørretbestanden i Øvrolfotvatn har en stor andel sjøørret. Det ser ut til å være en del tidlig kjønnsmodne hannfisk i bestanden, og mye mer småørret enn i den nederste sjøen. De fleste ørretene hadde hvit kjøttfarge, og enkelte var også infisert med bendelmark.

Figur.

Lengdefordeling av ørret fanget i Øvrolfotvatn, Olfotvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Kjøttfarge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3. Hilsetvatn

Fangst

Fangsten bestod av 62 ørreter og 14 røyer. Blant disse var det 5 sikre sjørøret, hvorav samtlige hadde lusebitt.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 13-69 cm, med et gjennomsnitt på 29.4 ± 11.1 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 35 - 40 cm.

Blant 3 hofisk og 27 hannfisk mindre enn 25 cm var 16 hannfisk modne. Av 11 hofisk og 21 hannfisk større eller lik 25 cm var 9 hofisk og 12 hannfisk modne.

Flesteparten av ørretene hadde hvit kjøttfarge (n=54), mens *en* var rød og 7 lys rød. Flesteparten var også fri for bendelmark, mens 2 hadde meget sterk, 2 hadde sterk, 2 middels og 2 liten infeksjonsgrad.

Røye

Røya hadde lengder fra 23–30 cm, med et gjennomsnitt på 27.4 ± 2.1 cm. Det ble ikke fanget kjønnsmodne fisk.

Samtlige røyer hadde lys rød kjøttfarge. Alle var fri for bendelmark.

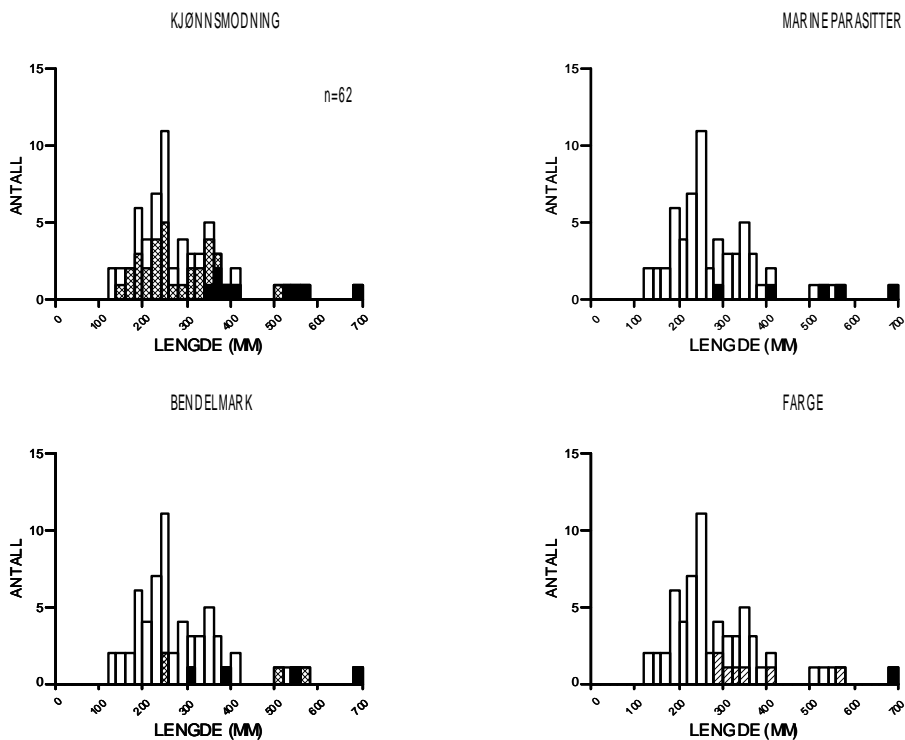
Konklusjon

Ørret

Hilsetvatn øverst i Olfotvassdraget har en liten andel sjørøret. Den stasjonære bestanden har en meget stor andel tidlig kjønnsmodne hannfisk, og er på grensen til overbefolkning. Kvaliteten på ørreten var under middels. Noen få av de største fiskene hadde rødlig kjøttfarge, og enkelte var sterkt infisert av bendelmark.

Røye

Det ble fanget svært få røyer i Hilsetvatn, noe som er likt tidligere undersøkelser i innsjøen (Halvorsen m.fl. 1998).

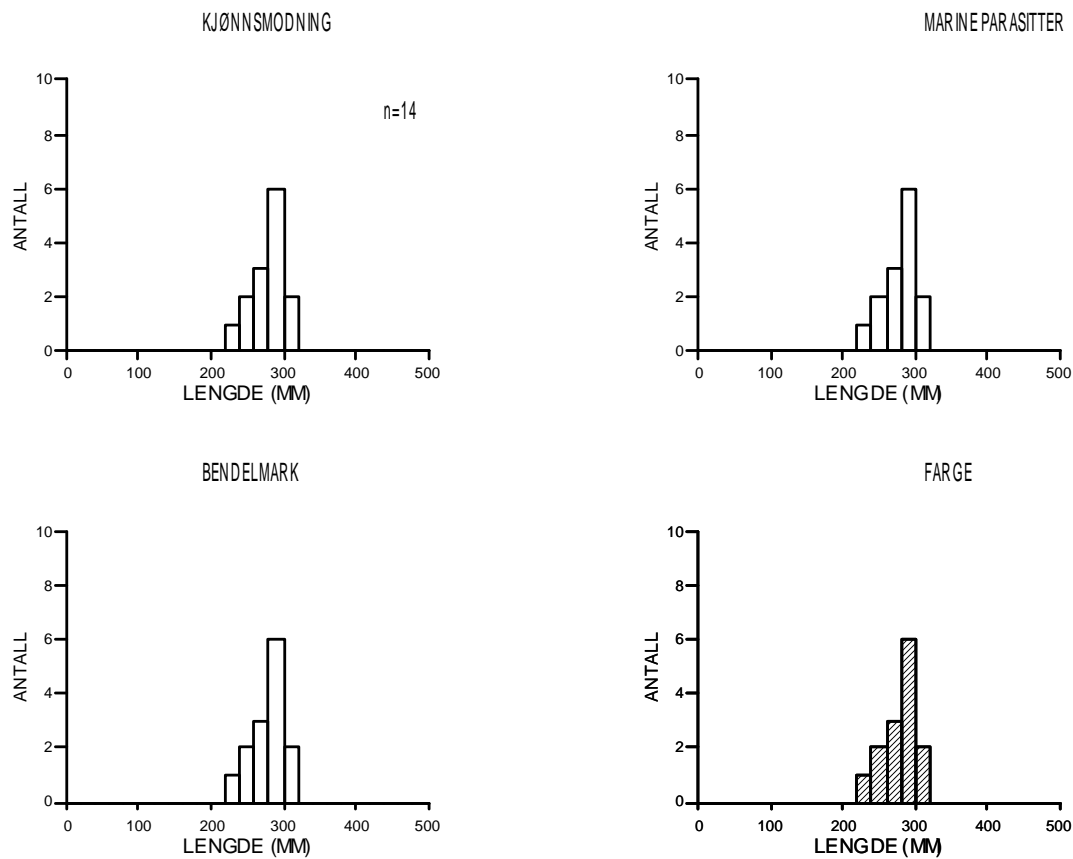
Lengdefordeling av ørret fanget i Hilsetvatn, Olfotvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvite, skraverte=lys rød, svart=rød

Figur.

Lengdefordeling av røye fanget i Hilsetvatn, Olfotvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendemark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.33. Gleinsvassdraget, Dønna

Innledning

Gleinsvassdraget har et nedslagsfelt på ca 7 km², og munner ut på nordvestsiden av øya Dønna. Vassdraget består av Storgleinsvatn (øverst) og Skeisvatnet (3 moh) med noen små innløpsbekker og ei kort utløpselv til havet på ca 100 m.

Metoder

Skeisvatn (0.6 km²) ble prøvefisket 6-7.08.07. Garninnsatsen var 2 x 16, 18, 21, 26, 29, 35 & 45 mm samt 3 multigarn i dypet. I tillegg ble innsjøen prøvefisket 23-24.09.07 med maskeviddene 2 x 21, 26, 29, 35 & 1x 39 mm.

Store Gleinsvatn (1 km²) ble prøvefisket 23-24.09. Garninnsatsen var 2 x 21, 26, 29, 35 og 1x 45 mm.

Resultater

Skeisvatnet

Fangst

Fangsten bestod av 102 ørreter og 42 røyer. Blant ørretene var det 5 sikre sjøfisk, hvorav 3 hadde både lusebitt og sortprikk, mens *en* hadde kun lusebitt og *en* kun sortprikk.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 11-48 cm, med et gjennomsnitt på 23.5 ± 8.8 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 24 - 26 cm.

Av 7 hofisk og 13 hannfisk mindre enn 2 cm var samtlige umodne. Av 9 hofisk og 13 hannfisk større eller lik 25 cm var 7 hofisk og 9 hannfisk modne.

Flesteparten av ørretene hadde hvit kjøttfarge (n=97), mens 4 var rød og 2 lys rød. Flesteparten var også fri for bendelmark.

(n=88), mens 14 var infisert. Av disse hadde 7 middels og 7 liten infeksjon.

Røye

Røya hadde lengder fra 15–36 cm, med et gjennomsnitt på 25.7 ± 5.1 cm. Alle fisk under 25 cm (7 ho, 13 hann) var umodne. Over 25 cm var 7 av 9 hofisk og 9 av 13 hannfisk modne.

Flesteparten av røyene hadde lys rød (n=32) og rød (n=1) kjøttfarge. Resten var hvite i kjøttet (n=9). Samtlige var fri for bendelmark.

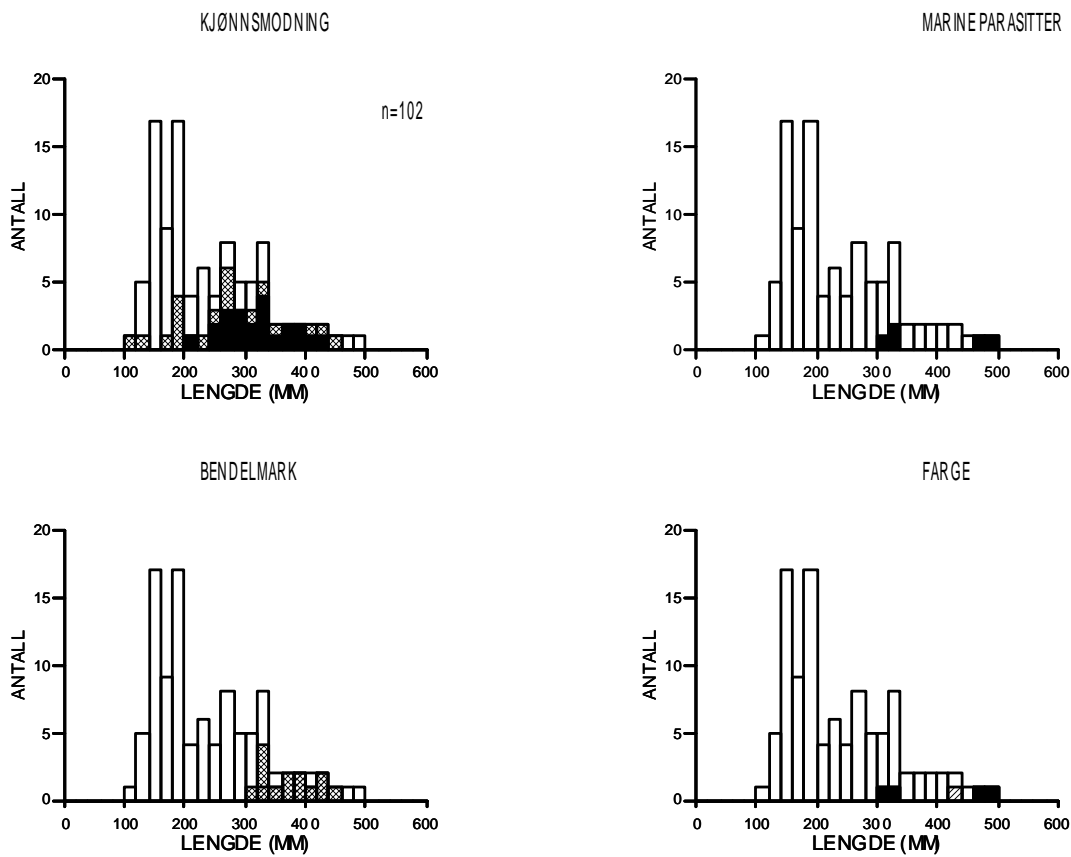
Konklusjon

Ørret

I Skeisvatnet nederst i Gleinsvassdraget ser det ut til å være en liten andel sjøfisk. Ørretbestanden er hovedsakelig stasjonær, på grensen til overbefolkning. De største ørretene var infisert av bendelmark, og nesten samtlige var hvite i kjøttet.

Røye

Røyebestanden i Skeisvatnet er middels god, med bra kvalitet. Overvekten av røya var rødlig i kjøttet, og var ikke infisert med bendelmark.

Figur.

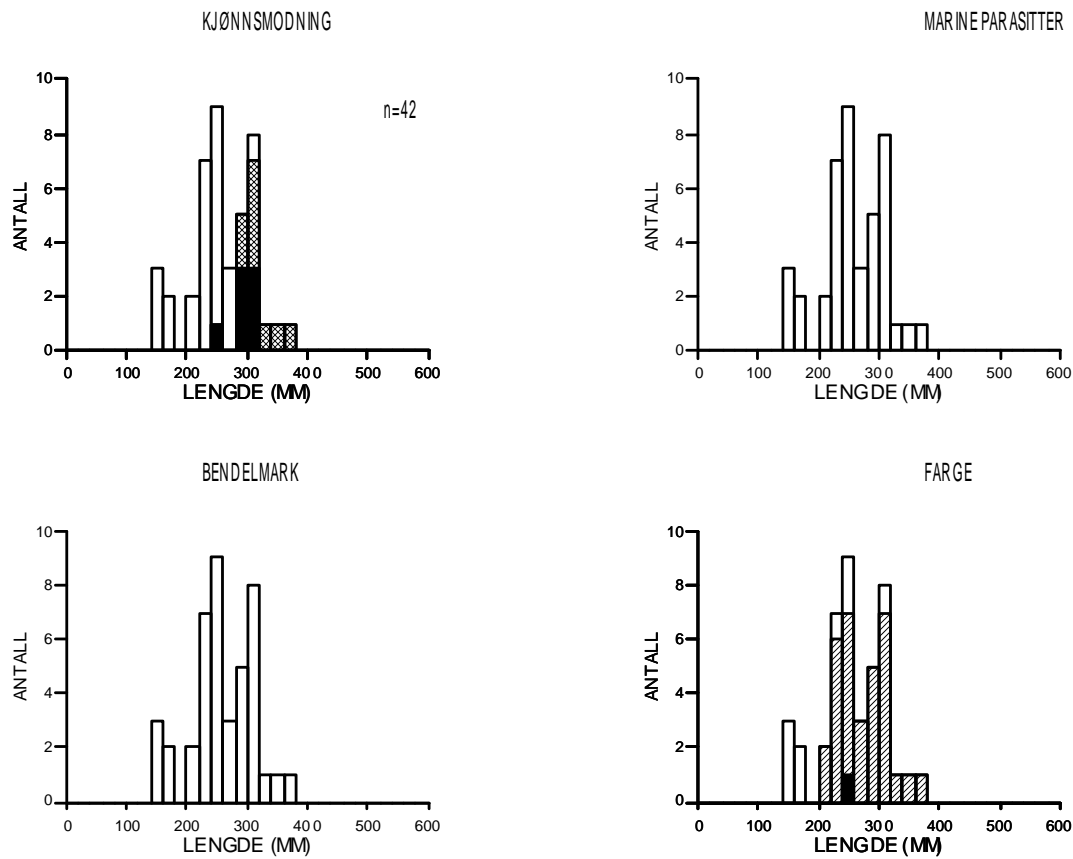
Lengdefordeling av ørret fanget i Skeisvatnet, Gleinsvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Figur.

Lengdefordeling av røye fanget i Skeisvatnet, Gleinsvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Store Gleinsvatn

Fangst

Fangsten bestod av 78 ørret og 72 røyer. Det ble ikke fanget sikre sjøfisk.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 9-59 cm, med et gjennomsnitt på 26.5 ± 9.1 cm. Lengde ved kjønnsmodning var et sted mellom 20 - 30 cm.

Av 15 hofisk og 15 hannfisk mindre enn 25 cm var 4 hofisk og 9 hannfisk modne. Av 24 hofisk og 24 hannfisk større eller lik 25 cm var 17 hofisk og 19 hannfisk modne.

Flesteparten av ørretene hadde hvit kjøttfarge (n=70), mens en var rød og 7 lys rød. Flesteparten var også fri for bendelmark (n=62), mens 16 var infisert. Av disse hadde 4 sterk, 10 middels og 2 liten infeksjonsgrad.

Røye

Røya hadde lengder fra 9–40 cm, med et gjennomsnitt på 23.9 ± 4.4 cm (Fig. 3). Lengde ved kjønnsmodning var 20-22 cm.

Flesteparten av røyene hadde hvit kjøttfarge (n=57), mens 11 var lys rød og 4 rød i kjøttet. Flesteparten var også fri for bendelmark (n=58), mens 14 var infisert. Av disse hadde 3 meget sterk, mens 2 hadde middels og 9 liten infeksjonsgrad.

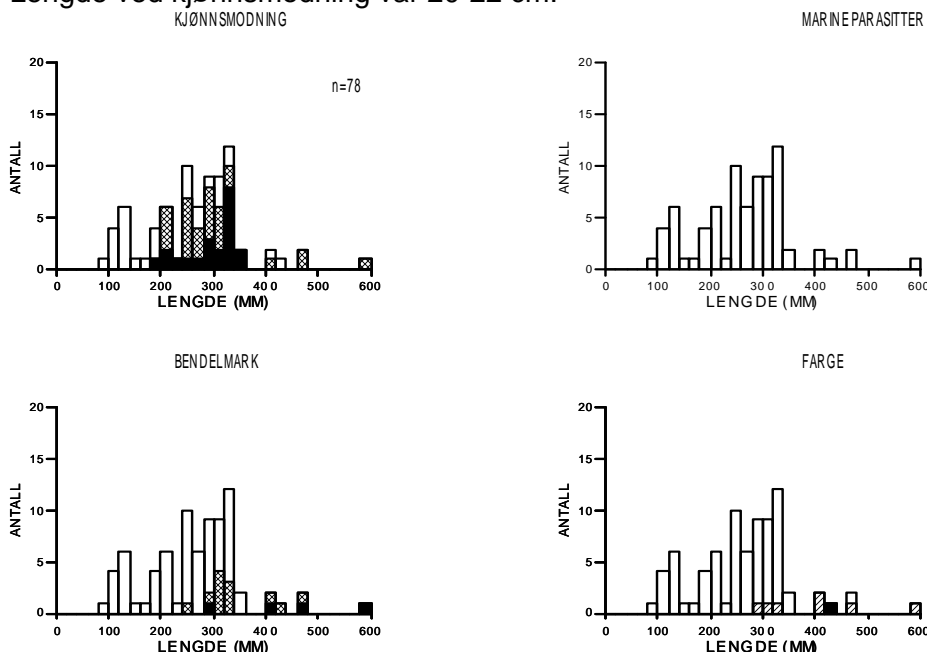
Konklusjon

Ørret

I Store Gleinsvatnet øverst i Gleinsvassdraget er det en stasjonær ørretbestand av middels god kvalitet. Bestanden har en stor andel tidlig kjønnsmodne hannfisk, og er nesten på grensen til overbefolkning. De fleste ørretene har hvit kjøttfarge, og de største er til dels mye infisert med bendelmark.

Røye

Røyebestanden i Store Gleinsvatn er overbefolka. Flesteparten hadde hvit kjøttfarge, men de fleste var fri for bendelmark.

Figur.

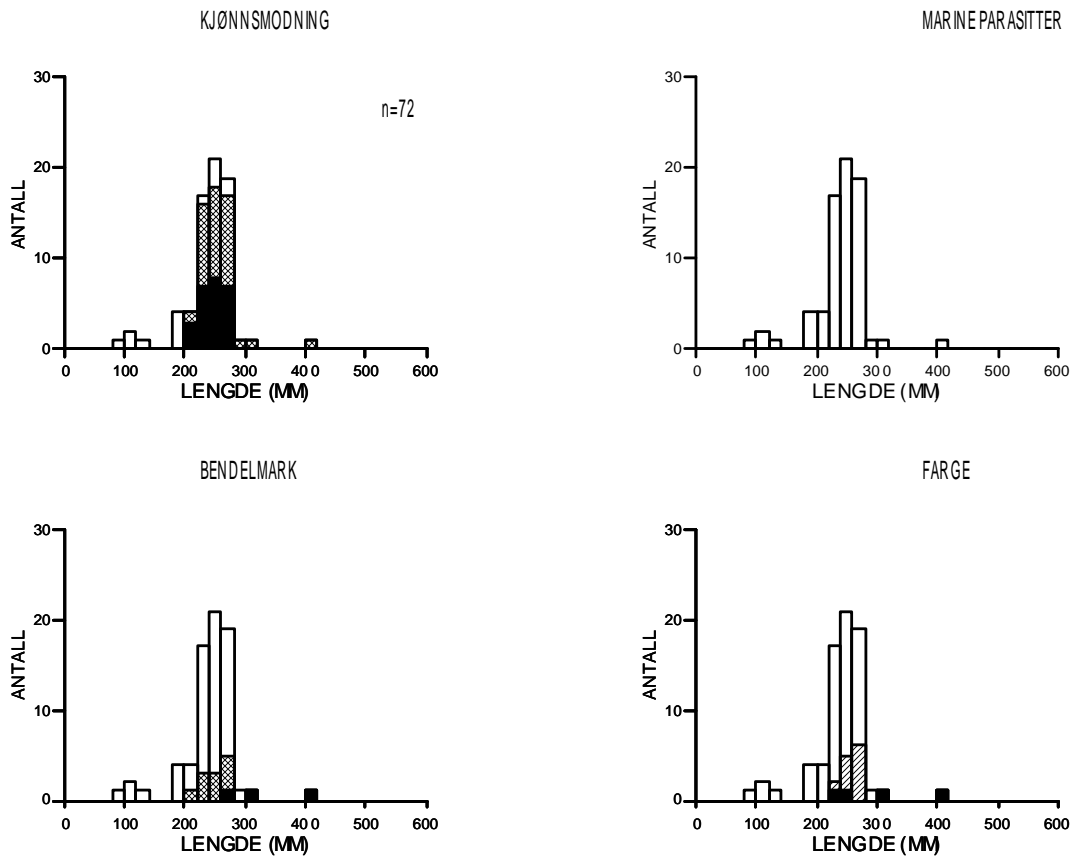
Lengdefordeling av ørret fanget i Store Gleinsvatn, Gleinsvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

Figur.

Lengdefordeling av **røye** fanget i Gleinsvatnet, Gleinsvassdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Farge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.34. Rølvågvassdraget, Dønna

Innledning

Rølvågvassdraget har et nedslagsfelt på 6 km², og munner ut på nordvestsiden av øya Dønna. Vassdraget består av Storvatnet (5 moh) og ei kort utløpselv på ca 500 m.

Metoder

Storvatnet (0.3 km²) har et maks dyp på ca 8 m. Innsjøen ble først prøvofisket 02-03.08.07 med garninnsats: 2 x 21, 26, 29, 35, 39 mm, pluss 7 multigarn (enkeltvis).

Suppleringsfiske ble utført 22-23.09 med garninnsats 2x 21, 26, 29, 35 og 1x45 mm.

Resultater

Fangst

Fangsten bestod av totalt 215 ørreter. Blant disse var det 5 sikre sjøfisk, samtlige med både lusebitt og sortprikk.

Ørret

Ørreten hadde lengder fra 9-49 cm, med et gjennomsnitt på 21.8 ± 6.8 cm. Lengde ved kjønnsmodning var 20-22 cm.

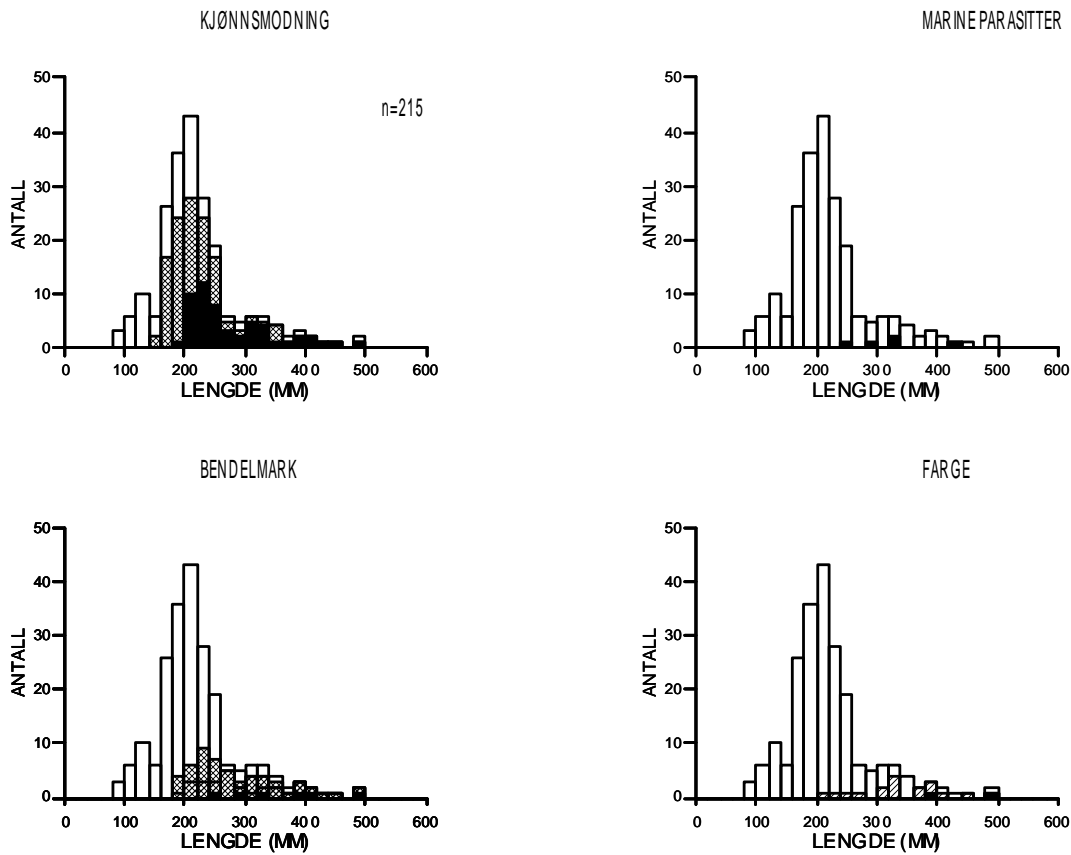
Av 64 hofisk og 107 hannfisk mindre enn 25 cm var 30 hofisk og 78 hannfisk modne. Av 30 hofisk og 14 hannfisk større eller lik 25 cm var 24 hofisk og 11 hannfisk modne.

Flesteparten av ørretene var hvite i kjøttet (n=197), mens 16 hadde lys rød og 2 rød kjøttfarge. En overvekt var også infisert med bendelmark (n=160), mens 55 var infisert. Av disse var 6 meget sterkt, 12 sterkt, 19 middels og 18 lite infisert.

Konklusjon

Ørret

Ørretbestanden i Rølvågvassdraget er primært stasjonær, og sterkt overbefolka, men det forekommer enkelte få sjøvandrende individer. Andel sjøfisk er dermed liten. Kvaliteten på fisken er dårlig, med mye og til dels sterk infeksjon av bendelmark, samt hvit kjøttfarge.

Figur.

Lengdefordeling av ørret fanget i Storvatnet, Rølvågvasdraget.

Kjønnsmodning: Åpne søyler=umoden fisk, skravert=modne hannfisk, mørke søyler=modne hofisk.

Bendelmark: Åpne søyler=ikke infisert, enkel skravur=litt infisert, dobbel skravur=middels infisert, mørke søyler=sterkt infisert

Marine parasitter: Åpne søyler = ikke infisert, mørke søyler=infisert

Kjøttfarge: Åpne søyler=hvit, skraverte=lys rød, svart=rød

3.35. Hestadelva, Dønna

Innledning

Hestadelva har et nedslagsfelt på ca 11 km², og munner ut på sørsiden av øya Dønna. Elva er tidligere kartlagt av Sæter (1991). Sjøvandrende laksefisk kan i dag vandre kun ca 400 m oppstrøms i elva.

Metode

Siden elva allerede var bonitert var det kun snakk om å elektrofiske.

Resultater

Det ble fisket på i alt 4 lokaliteter, hvorav 3 lå nedenfor vandringshinderet og *en* lå ovenfor hinderet.

Det ble fanget gode tettheter av ørretunger på alle lokaliteter. I tillegg ble det fanget noen få laksunger på samtlige 3 lokaliteter nedenfor hinderet.

Diskusjon

Hestadelva har gode produksjonsforhold nedenfor vandringshinderet og en kulp rett under hinderet. Vi fant dermed god ørretproduksjon samt sporadisk med laksunger. Hele den tilgjengelige strekningen er tross alt bare 400 m, så en kan stille spørsmål om ei slik lita elv kan ha egne bestander av sjørret. Laks er uaktuell med så små ressurser.

Ovenfor hinderet er det et bra potensiale for ørret, men med dagens tankegang er det lite aktuelt bruke midler på å åpne stadig nye elvestrekninger for sjøvandrende laksefisk.

Øverst: Nedre del av elva.
Nederst: Vandringshinderet.

Tabell 3.1.2. Beskrivelse av lokalitetene, fangst og tetthet av laks- og ørretunger/100m² ved en omgang fiske i Hestadelva, Dønna. Forkortelsene er forklart i metodekapitlet.

Lokaliteter	1	2	3	4	5	6
Areal (m ²)	150	100	100	100		
Substrat	5-50/B/G	5-40/B/G	5-30/B	5-25/G		
Strøm	M/L	M	M	M/L		
Dyp (cm)	0-30	0-30	5-40	5-25		
Rundethet	Kantrundet	Kantrundet	Kantrundet	Kantrundet		
VSH	2	2	2	1		
Begroing	2	2	2	2		
Gyting	B	D	B	B		
Oppvekst	B/MB	B	B/MB	B		
Fangst						
Laks						
0+	1	0	0	0		
1+	3	0	0	0		
Eldre	3	2	2	0		
Sum (>0+)	6	2	2	0		
Tetthet/100m² (>0+)	4	2	2	0		
Ørret						
0+	10	2	4	5		
1+	11	6	7	4		
Eldre	19	12	10	8		
Sum (>0+)	30	18	11	12		
Tetthet/100m² (>0+)	15	18	11	12		

4. Referanser

- Blix, P. 1995. Prøvefiske med garn i Lilandsvatnet. Rapport. Vestvågøy kommune. 7 s.
- Blix, P. & Halse, J.G. 1998. Prøvefiske med garn i Lyngedalsvatnet 1997. Rapport. Vestvågøy kommune. 16 s.
- Blix, P., Halse, J.G. & Høyen, P. 1998. Prøvefiske med garn i Reppvatnet 1997. Rapport. Vestvågøy kommune. 10 s.
- Halse, J.G. & Blix, P. 1997. Prøvefiske med garn i Ostadvatnet 1996. Rapport. Vest-vågøy kommune.
- Halvorsen, M. 1993. Sjøvandrende og stasjonær røye og ørret i vassdrag i Lofoten og Vesterålen. Rapport. Tromsø Museum. Zool. Avd. 52 s.
- Halvorsen, M. 1997. Fiskeribiologiske undersøkelser i vassdrag i Vesterålen, Lofoten og Ofoten. Rapport. Vesterålen Regionråd, Sortland. 87 s.
- Halvorsen, M. & Jørgensen, L. 1996. Lake-use by juvenile Atlantic salmon (*Salmo salar* L.) and other salmonids in northern Norway. Ecology og Freshwater Fish 5: 28-36.
- Halvorsen, M. & Kristoffersen, K. 1989. Ungfiskregistrering, bonitering og produksjonspotensiale i vassdrag med anadrome laksefisk i Troms. Del 2. Rapport nr 19. Fylkesmannen i Troms, miljøvernadv. 132 s.
- Halvorsen, M. Kanstad Hanssen, Ø. & Svenning, M. 1998. Kartlegging av potensielle sjørøyevassdrag i Nordland. NINA Oppdragsmelding 543: 1-9.
- Jørgensen, L. 1999a. Kartlegging av fiskebestandene i vassdrag med sjøvandrende laksefisk i Vesterålen. Rapport. Nordnorske Ferskvannsbiologer. 24 s.
- Jørgensen, L. 1999b. Kartlegging av fiskebestandene i små elver i Nordland. Rapport. Nordnorske Ferskvannsbiologer. 22 s.
- Jørgensen, L. 2000. Kartlegging av fiskebestandene i vassdrag med sjøvandrende laksefisk i Vesterålen og Salten. Rapport 2000-02. Nordnorske Ferskvannsbiologer. 37 s.
- Jørgensen, L. 2002a. Kartlegging av Gårdselva i Forfjorden, Andøy kommune. Rapport 2002-02. Nordnorske Ferskvannsbiologer. 12 s.
- Jørgensen, L. 2002b. Kartlegging av fiskebestandene i vassdrag med anadrome laksefisk i Sortland og Vågan. Rapport 2002-15. Nordnorske Ferskvannsbiologer. 40 s.
- Jørgensen, L. 2004. Holmstadvassdraget, Sortland. Prøvefiske i Blåhammarvatnet og elektrofiske i Holmstadelva 2004. Rapport 2004-09. Nordnorske Ferskvannsbiologer. 14 s.
- Jørgensen, L. 2007. Fiskebestandene i Hornvatnet, Holmstadvassdraget, Sortland. Notat. Nordnorske Ferskvannsbiologer. 7 s.
- Jørgensen, L. & Halvorsen, M. 1996. Fiskeribiologiske undersøkelser i vassdrag med anadrome laksefisk i nordre Nordland. Rapport. Tromsø Museum, zool. avd. 73 s.
- Jørgensen, L. & Halvorsen, M. 2008. Kartlegging av elvemusling (*Margaritifera margaritifera*) i Lofoten og Vesterålen 2007. Rapport 2008-1. Nordnorske Ferskvannsbiologer. 31 s.
- Jørgensen, L. & Kanstad Hanssen, Ø. 2001. Fiskeribiologiske undersøkelser i Borge- og Farstadvasdragene, Vestvågøy kommune. Rapport 2001-14. Nordnorske Ferskvannsbiologer. 25 s.
- Jørgensen, L. & Kristoffersen, K. 1995. Sjøvandrende og stasjonær røye og ørret i vassdrag i Troms. Rapport nr. 60. Fylkesmannen i Troms, miljøvernavdelinga. 97 s.
- Kanstad Hanssen, Ø. 2002. Oppvandring av sjøvandrende laksefisk i Farstadvass-

draget, Vestvågøy kommune i 2001. Rapport 2002-08. Nordnorske Ferskvannsbioologer. 13 s.

Karlsen, T. & Sæter, L. 1991. Fisk og fiskemuligheter i småvassdrag med anadrome laksefisk. Del 3: Lofoten og Ofoten. Rapport nr 3-1991. Fylkesmannen i Nordland. 77 s.

Karlsen, T. & Sæter, L. 1992. Fisk og fiskemuligheter i småvassdrag med anadrome laksefisk. Del 4: Vesterålen. Rapport nr 1-1992. Fylkesmannen i Nordland. 130 s.

L'Abée-Lund & Berg, O.K. 1991. Livshistorie og vandringer hos sjørørret. Ottar 185: 26-30.

Møller, J.J. & Sollid, J.L. 1973. Geomorfologisk kart over Lofoten-Vesterålen. Norsk geografisk tidsskrift 27, 195-205.

Olsen, L. 1983. Rundingsanalyser på grus- og steinpartikler – et nyttig hjelpemiddel ved undersøkelser av løsmassenes genese. NGU nr. 379, skrifter 39. 20 s.

Sigmond, E., Gustavson, M. & Roberts, D. 1984. Nasjonalatlas for Norge. Berggrunnskart over Norge. M: 1:3 mill. NGU. Tapir forlag.

Sæter, L. 1991. Fisk og fiskemuligheter i småvassdrag med anadrome laksefisk. Del 1: Helgeland. Rapport nr 1-1991. Fylkesmannen i Nordland. 125 s.